

RandKrant

10

Een eigen gezicht

Elders in deze RandKrant (p. 40-41) wordt u toegelachen door 10-jarige kinderen die we her en der in de rand gingen fotograferen ter gelegenheid van onze tiende verjaardag. Toen dit blad voor het eerst ongevraagd bij u in huis kwam, waren die vranke gastjes nog net niet of juist geboren en zelfs hun ouders hadden er op dat moment geen flauw idee van hoe hun spruit over 10 jaar zou uitzien. RandKrant heeft, zoals die baby's van 10 jaar geleden, inmiddels een eigen gezicht gekregen en we zijn bij menigeen een gewaardeerd kind aan huis geworden. Dat merken we aan de reacties die we regelmatig krijgen. Het blad werd in 1997 in het leven geroepen door de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant en wordt sindsdien ook door deze beide overheden gesubsidieerd, waarmee op jaarbasis een bedrag is gemoeid van 632.000 euro. RandKrant kreeg als opdracht mee het Vlaams karakter van de rand te ondersteunen en de integratie van anderstaligen te bevorderen. Je kunt natuurlijk eindeloos discussiëren over de manier waarop je als maandblad zo'n opdracht moet invullen, zoals blijkt uit de selectie van lezersreacties (p. 42-43) die we in dit speciale nummer publiceren.

Persoonlijk wel en wee

RandKrant is er van bij de start van uitgegaan dat de bewoners van de rand niet fundamenteel verschillen van wie elders in Vlaanderen woont en dat onze lezers dus ook in eerste instantie bekommerd zijn om hun persoonlijk wel en wee, waarin zaken als een goede gezondheid, liefde, vriendschap, bevredigend werk, behoorlijke huisvesting en een aantrekkelijke leefomgeving een prominente rol spelen. De 18 portretten van de onbekende randbewoner (p.13-21) die we in dit nummer presenteren, spreken in dat verband boekdelen. Dat neemt natuurlijk niet weg dat de rand niet zondermeer vergelijkbaar is met andere regio's in Vlaanderen. Omwille van de nabijheid van Brussel heeft deze regio af te rekenen met samenlevingsproblemen die zich elders veel minder scherp stellen, zoals bijvoorbeeld de massale internationale inwijking en de druk die daarvan uitgaat op de eigen cultuur.

Win-win-situaties

Uit die beide elementen, persoonlijk wel en wee en specifieke samenlevingsproblemen, is een blad gegroeid dat op velerlei domeinen informeert over wat leeft in de rand en waarmee u dagelijks begaan bent. Die invulling sluit naadloos aan op de beleidsvisie van Vlaams minis-

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

ter-president Yves Leterme en de bevoegde minister voor de rand Frank Vandenbroucke, die komaf willen maken met het beeld van de rand als probleemgebied, waarin het dagelijks leven van de mensen uitsluitend zou draaien rond taalperikelen en communautaire betwistingen. In een verhelderend interview (p. 22-24) zetten zij de beleidsmaatregelen op een rij waarmee ze win-win-situaties willen creëren die de sociale cohesie en de integratie van anderstaligen ten goede komen en die als zodanig een waarborg bieden voor het behoud van het Vlaams karakter van deze regio.

Glazen bol

De bekommernis om de rand een regio te laten zijn/blijven waarin het goed is om te leven, klinkt ook door in de bedenkingen van ex-premier en huidig burgemeester van Vilvoorde Jean-Luc Dehaene en Radio Donna presentatrice Leen Demaré (p. 6-9). We lieten beide BV's in een glazen bol kijken naar 23 aan het alfabet gelinkte thema's die rechtstreeks verband houden met ons dagelijks leven en vroegen hen onder meer hoe groen de rand over 10 jaar (nog) zal zijn, of de Boeings op de luchthaven van Zaventem dan vervangen zijn door geruisloze luchtballonnen waar we met zijn allen in de file op de ring ontspannen naar zitten kijken, en onvermijdelijk, of het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde inmiddels onverwijd zal zijn gesplitst. Zo hebt u meteen een goede reden om deze verjaardagseditie van RandKrant minstens een decennium lang te bewaren.

Henry Coenjaarts

HOOFDREDACTEUR RANDKRANT

inhoud

maart 2006 nr. 3

De rand kan noch Brussel noch Vlaanderen negeren 4

Leen Demaré en Jean-Luc Dehaene over de toekomst in de rand 6

FiguranDten: Goedele Liekens 10

De onbekende randbewoner in 18 portretten 13

Yves Leterme en Frank Vandenbroucke: 'We moeten makelaars worden in kansen voor mensen' 22

Met de provincie Vlaams-Brabant kwam er een nieuwe dynamiek in de rand 34

Tien om te zien 36

Kinderen uit de rand in hun tiende jaargang 40

Lof en misprijzen, reacties van lezers 42

**en ook nog Zonder omwegen 38 Van huizen en tuinen 39
RestoranDt 45 Gemengde gevoelens 48**

Floris' kijk op de leuke kant van de rand

FOTO: VMMA-VTM

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De rand kan noch Brussel noch

Els Witte kijkt achterom en vooruit

Vlaanderen negeren

Voormalig VUB-rector Els Witte woont midden in de Europese wijk, met uitzicht op een klein maar prettig park. Om de hoek ligt de Ambiorixsquare. Brussel heeft veel van die verdoken charmes. Metro en trein zijn vlakbij. 'In het weekeinde is het hier ongelooflijk rustig, en mijn burens spreken bijna allemaal Nederlands. Brussel verandert.'

4

Witte speelde als rector een belangrijke rol in de groei van de VUB, en als wetenschapper ligt zij aan de basis van de nu al als bepalend en historisch te omschrijven reeks Taal en Sociale Integratie. Inmiddels werd deze reeks multidisciplinair en zelfs multi-universitair, en vertrekken de diverse auteurs vanuit een algemene benadering van Brussel, en niet uitsluitend meer vanuit het communautaire. Aan deze wetenschapper vroegen wij commentaar bij haar onderwerp, en dat is Brussel, maar we verzochten haar ook om telkens waar dit mogelijk en nuttig kon zijn ook aan de rand rond Brussel te denken. Wij voelden ons dus weer even student, en uitgerend zo begon zij haar uiteenzetting: over Brussel als studentenstad.

Nieuwe Vlaamse elite

'De doorbraak van Brussel als Vlaamse studentenstad dateert niet van de jongste tien jaar, al wordt die indruk soms gewekt', zegt Witte. 'De groei van de VUB, van de Erasmushogescholen, van Ehsal, Vlekho en Sint-Lukas was al sinds de grote democratisering van de jaren zeventig aan de gang. Dat zijn allemaal succesverhalen (Witte liet hierbij de stagnerende K.U. Brussel even buiten beschouwing, n.v.d.r.). De oprichting van de autonome VUB, in 1969, had daarbij een grote symbolische waarde. Aan de ULB waren wel al enkele afdelingen gesplitst. De VUB was daar een klein broertje. Zo gaf

Aloïs Gerlo aan de ULB Klassieke Filologie, maar van enige zelfstandigheid was nog geen sprake. Gerlo werd de eerste VUB-rector, en van hem kan worden gezegd dat hij de VUB én het AZ in Jette heeft gemaakt. Gerlo heeft ook bewust deze nieuwe vrijzinnige Vlaamse universiteit in Brussel ingeplant, en niet ergens in Vlaanderen, en in Brussel koos hij bewust voor wat toen nog 'l'oasis francophone' heette: de gemeente Elsene.' De VUB ligt in werkelijkheid op het grondgebied van drie gemeenten: Etterbeek, Watermaal-Bosvoorde en Elsene, het meest francofone gebied van Brussel.

Witte zegt dat de oprichting van de VUB paste in 'het enorme engagement in die jaren van de hele Vlaamse beweging voor Brussel'. Lode Craeybeckx had eerder al als burgemeester van Antwerpen historische woorden gesproken: 'Antwerpen laat Brussel niet los'. De oprichting van het Vlaamszijdige FDF, in de jaren zestig, na de Vlaamse marsen op Brussel, werd als een bedreiging voor Vlaanderen geïnterpreteerd, in de eerste plaats dan voor de Vlamingen in Brussel. 'Maar dankzij de democratisering van het onderwijs, en dankzij Mei '68, was een nieuwe Vlaamse elite gegroeid, die zich niet meer alleen achter de taalwetten zou verschuilen, maar actief ging investeren in Brussel. En dat heeft resultaten opgeleverd.'

Actieve investeringen renderen

Dat blijkt, bij wijze van voorbeeld, voor de VUB. Momenteel telt de VUB 9.500 studenten. 'De helft daarvan zijn Brabanders', zegt Witte. 'Zij komen uit Overijse, Halle of Vilvoorde, het Pajottenland of Brussel. De andere helft komt uit Limburg en West-Vlaanderen, Antwerpen zelfs, en nog een goed deel uit Oost-Vlaanderen.' Witte merkt bij haar studenten ook een nieuwe groep op: kinderen van Franstalige ouders, of uit taalgemengde gezinnen met het Frans als voer-

FOTO: FILIP CLAESSENS

Els Witte: 'Brussel wordt meer en meer een Europese en internationale stad. Ook de rand profiteert daarvan.'

taal, die hun lager en middelbaar onderwijs in het Nederlands doorliepen, en nu tot het universitair en hoger onderwijs zijn doorgestroomd. 'Ik hoor ze onder elkaar soms Frans spreken, als ze de cursus verlaten. Maar wij wilden toch dat Brussel tweetalig zou worden? Dat proces is volop aan de gang. Dit is een goede zaak.'

De magische uitdrukking: 'Quartier Latin' valt als antwoord op de vraag of Brussel nu als een Vlaamse studentenstad kan worden beschouwd, in die zin dat de studenten ook in het stadsbeeld worden opgemerkt. Alle Vlaamse universiteiten en hogescholen hebben samengewerkt aan 'Quartier Latin', een huisvestingsproject om de studenten in de stad te brengen en te houden, opdat hun aanwezigheid in Brussel zich niet alleen tot de campussen zou beperken. Veel van deze kotstudenten hebben zich blijvend, of minstens voor enige jaren, in het stadscentrum gevestigd. Het succes van de wijk rond de Dansaertstraat is hiervan het gevolg. Vrij snel leerden de stu-

The periphery must look to both Brussels and Flanders

denten het aanbod van het stadscentrum kennen, met de AB (Ancienne Belgique), het Kaaitheter en andere instellingen als bijkomende attractiepolen in de onmiddellijke buurt. Goedkope abonnementen op het openbaar vervoer speelden ook een rol, en café's zoals de Monk of De Walvis werden begrippen in het studentenmilieu. Els Witte is van mening dat de Vlaamse regering en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), die dit project mee mogelijk hebben gemaakt, hier zeer goed werk hebben geleverd. Dit leidt mij in het gesprek tot de overweging dat, naast de bescherming van de taalwetgeving, actieve investeringen in Brussel altijd renderen. Elk Brussel-beleid moet op deze twee pijlers blijven steunen, waarbij de ene - de taalwetgeving - eerder van defensieve aard is, en de andere - actief investeren - eerder van offensieve aard.

Witte wijst daarnaast op de evolutie op de arbeidsmarkt: 'Het Nederlands is in Brussel een must geworden. Wie een job wil in Brussel moet Nederlands kennen. Ook de niet-Belgen weten dit, en ook hierom zijn de verdachtmakingen van PS-senator en burgemeester van Molenbeek Philippe Moureaux - als die ten overstaan van de allochtonen suggereert dat de Vlamingen toch maar racisten zijn - beneden alle peil, en gevaarlijk.' Witte meent verder dat de studenten zelf 'minder gecompliceerd' met talen omgaan. 'Die van mij spreken al eens een mondje Frans, voorzover ze dat kunnen. Mijn Brusselaars zijn tweetaalig, die uit de rand ook, maar wat uit Vlaanderen komt is op het vlak van de kennis van het Frans een ramp.'

Een duale stad

Hoe ziet de wetenschapper Els Witte Brussel verder evolueren?

'We zullen moeten leren omgaan met het duale in deze stad. Brussel wordt meer en meer een Europese en internationale stad, en deze strekking is definitief. Dat is in mijn wijk goed waarneembaar, maar de opmerking geldt voor de hele stad. Ook de rand rond Brussel profiteert van dit verschijnsel, al was het alleen al maar door de huisvesting van talrijke ambtenaren, lobbyisten en ander Europees of internationaal volk, die in Overijse, Kraainem of Wezembeek-Oppe-

gaan wonen. Nog eens, wij moeten daarmee leren omgaan.

Maar we moeten tegelijk leren omgaan met de sociale bom die onder Brussel ligt, en die bestaat in de aanwezigheid van teveel slecht of niet opgeleide, werkloze allochtone jongeren.' Witte laat er geen twijfel over bestaan dat de Franse gemeenschap in deze een grote verantwoordelijkheid draagt, en vertrekkend van een vals gevoel van de zogenaamde superioriteit van de Franse cultuur, veel te lang geweigerd heeft bijzondere inspanningen naar de allochtonen te ondernemen. 'Gelukkig houden Vlaamse politici zich daar actief mee bezig', zegt Witte. En daar duikt weer de naam van Philippe Moureaux op, die van dit dossier misbruik maakt. 'Moureaux is enkel maar een soort Happart, een Brusselse Happart', sneert Witte. 'De man wil gewoon geen Nederlands spreken. Emir Kir, onze allochtone staatssecretaris uit Sint-Joost-ten-Node, spreekt wel Nederlands. Die heeft het begrepen.' Het alternatief voor 'de Moureaux's' omschrijft Els Witte dan als 'het bezetten van het terrein in Brussel door de Vlamingen'. Zij meent dat wij verder structuren moeten aanbieden. Een goed voorbeeld is het Huis van het Nederlands, van waaruit de cursussen Nederlands in Brussel worden geïntegreerd, en dat nu al als een succesverhaal kan worden geïnterpreteerd. Maar meer in het algemeen meent Els Witte dat Brussel, als kleine regio, de problemen van die duale stad niet alleen kan oplossen. Vlaanderen, maar ook Wallonië, hebben er alle belang bij dat Brussel als Europese hoofdstad en internationaal centrum goed func-

The former rector of the Free University of Brussels (VUB) is acknowledged as being an authority on the issue of language and social inclusion in Brussels and is therefore able to take a bird's eye view of Belgium's strife-torn Communities. 'Brussels is changing, she insists. The process got underway in 1970s with the development of the VUB, the Erasmus colleges, Ehsal, Vlekhoe and Sint-Lukas. The creation of the autonomous VUB in 1969 had above all a symbolic value, according to Els Witte, in line with the entire Flemish movement's tremendous commitment to Brussels. The new Flemish elite that emerged not only entrenched itself in the language laws but also decided actively to invest in Brussels. This policy has paid off because Dutch has now become indispensable in Brussels. Els Witte claims that Brussels is set to become more of a European and international city in the future, with all the inevitable implications this has for the periphery. Being close to Brussels also offers the periphery a lot of opportunities, it is in the interests of all those living in the area around Brussels to make a success of its status as the capital of Europe and an international centre.'

tionneert. De gewesten moeten inzake Brussel leren samenwerken. 'Dat kan bijvoorbeeld resultaten opleveren inzake tewerkstelling', zegt Witte. 'Het bedrijf Colruyt verricht op het vlak van de tewerkstelling van allochtonen, ook deze uit Brussel, baanbrekend werk.' En via Colruyt belanden we weer bij de rand. 'In de eerste plaats zal de rand de duale situatie van Brussel mee moeten oplossen', zegt Witte. 'Al die enorme investeringen in Brussel als Europese en internationale stad komen ook de rand ten goede. Het is het lot van de Vlaamse rand rond Brussel om ergens tussen deze twee basisgegevens te blijven hangen: de rand kan Vlaanderen niet negeren, maar de rand kan evenmin Brussel negeren.'

Guido Fonteyn

FOTO: FILIP CLAESSENS

VAN A TOT Z

Files, werkloosheid, lawaai, onveiligheid, het zijn allemaal zaken waarmee we regelmatig worden geconfronteerd en waarover de voorbije 10 jaar in onze rubriek 'Van A tot Z' in het kort verslag werd gedaan. In dit verjaardagsnummer pakken we het voor één keer anders aan. Op basis van 23 letters van het alfabet legden we radiopresentatrice Leen Demaré van Donna uit Strombeek en burgemeester Jean-Luc Dehaene van Vilvoorde onafhankelijk van mekaar evenveel thema's voor die belangrijk zijn voor het dagelijks leven in de rand. We vroegen hen hoe een en ander de komende 10 jaar zal evolueren.

Arbeidsmarkt

In vergelijking met de rest van Vlaanderen ligt de werkloosheid in Vlaams-Brabant en de rand een stuk lager. Kunnen we die gunstige positie de komende tien jaar blijven behouden?

■ **LEEN DEMARÉ** 'Iedereen wil dat de werkgelegenheid in de rand zeker niet in het gedrang komt, maar tegelijk hoor je mensen die hier een stuk grond kopen om er een villa op te zetten, steen en been klagen dat ze af en toe een vliegtuig over zich heen krijgen. Ik vind dat nogal inconsequent. Als de rand zijn gunstige positie op de arbeidsmarkt wil behouden, moet je bereid zijn toegevingen te doen op een ander vlak. Je kunt niet alles hebben!'

■ **JEAN-LUC DEHAENE** 'Dankzij onze ligging hebben we een overschot aan arbeidsaanbod. Daartegenover staat dat we in deze regio met een niet te verwaarlozen structurele werkloosheid te kampen hebben, die te maken heeft met een lage scholingsgraad en een gebrek aan taalkennis. Naast de reconversie van oude economische activiteiten naar nieuwe werkgelegenheid, zullen we ook heel specifieke inspanningen moeten leveren inzake scholing en taalonderwijs om aan die structurele werkloosheid te verhelpen en de werkgelegenheid op peil te houden.'

Brussel

Tussen Brussel en de rand botert het niet altijd en soms lijkt het erop dat we een haat-liefdeverhouding met elkaar hebben. Evolueren we naar een meer harmonieuze relatie of juist omgekeerd?

■ **LD** 'Voor mij is Brussel vooral een multiculturele hoofdstad. Ik hoop dat de stad in die zin verder zal blijven evolueren, naar het voorbeeld van Londen dat in mijn ogen qua inburgering het toonbeeld is van een multiculturele stad en waar door die geslaagde mix van culturen een heel aparte sfeer heerst.'

■ **J-L D** 'Inzake taal zit je natuurlijk met een permanent olievlek-fenomeen en moeten we steeds waakzaam blijven en zelfs een pro-actief beleid voeren om de rand Vlaams te houden. Dat er soms sprake is van een haat-liefdeverhouding heeft veel te maken met de autonome bestuursstructuren in Brussel en Vlaanderen. Sommige dingen zouden ongetwijfeld beter kunnen en sneller worden uitgevoerd als we goed werkende overlegstructuren zouden hebben.'

Communautaire spanningen

Geraken we er ooit vanaf?

■ **LD** 'Ik herinner me van in mijn jeugd dat het toen alle-

maal veel erger was, bijvoorbeeld met de lokettenkwestie in Schaarbeek toen burgemeester Nols in zijn gemeente aparte loketten installeerde voor Frans- en Nederlandstaligen. Sindsdien is er toch wel een evolutie geweest en zijn de meeste Franstaligen volgens mij lang niet meer zo agressief als vroeger.'

■ **J-L D** 'Die zijn inherent aan het Belgisch samenlevingsmodel en we zullen daar geregeld aan moeten schaven. We hebben met communautaire spanningen leren leven en ik vind dat we best trots mogen zijn op de manier waarop we die oplossen, zonder terrorisme of bloedige straatgevechten, wat niet iedereen in Europa kan zeggen.'

Democratie

Democratie wordt steeds meer vereenzelvigd met de eigen vrijheid en veel minder met ons politieke stelsel. Hoe moet het verder als individualisering de maatstaf dreigt te worden?

■ **LD** 'We redeneren tegenwoordig veel meer in ik-termen omdat er geen sprake meer is van oorlogsdreiging. De vorige generaties beleefden ofwel een oorlog of werden geconfronteerd met de dreiging daarvan. Er bestond bij die mensen dientengevolge een sterke overlevingsdrang die het verlangen naar democratie en vrijheid voedde. Nu zijn de mensen bezig met hoeveel ze kunnen kopen, met materiële, individuele dingen dus. We hebben niets anders meer om ons zorgen over te maken.'

■ **J-L D** 'In mijn huidige functie ervaar ik heel sterk dat de mensen vinden dat de democratie en verkozen politici hun individuele problemen moeten dienen, terwijl die politici er juist zijn om samenlevingsproblemen op te lossen. Men beseft ook steeds minder dat er naast rechten ook plichten zijn en dat een samenleving niet kan gedijen als de burger niet ook zelf in die samenleving investeert. Voor zaken die vroeger spontaan werden aanvaard, moet je nu een reglement maken. De mensen praten ook onderling niets meer uit en stappen meteen naar de burgemeester of de vrederechter. We moeten op lokaal vlak proberen dat samenleven te herstellen.'

Economie

De rand is een van de belangrijkste groeipolen van Vlaanderen. Maar de bedrijfsterrinen raken vol, de arbeidskrachten zijn duur en de milieuplichtingen worden steeds strenger. In Oost-Europa of Azië kan het allemaal veel goedkoper en makkelijker. Stevenen we af op een economisch kerkhof?

■ **LD** 'Wij hebben hier jarenlang gevochten om een systeem van sociale zekerheid op poten te zetten dat iedereen

een beetje bescherming biedt en dan vertrekken onze bedrijven ineens naar elders! Daar moet meer controle op komen; er moet nagegaan worden waarom ze hier weggaan en of het wel allemaal koosjer is wat ze ginder doen.’

▫ **J-L D** ‘We zitten in onze regio met een overconcentratie van bedrijven en we zullen op zeker ogenblik de moed moeten hebben om te zeggen dat niet alles rond de Brusselse ring kan worden ingeplant. Er zou een tweede cirkel moeten komen rond Halle-Aalst-Mechelen-Leuven waarbij de economische activiteit wat meer wordt gespreid en waar ook mensen komen werken die in Brussel wonen, zodat de mobiliteitsdruk richting hoofdstad vermindert. Dat is één aspect van de problematiek. Het tweede aspect is dat onze economie zich steeds meer situeert in een globale economie en dat we niet moeten redeneren in termen van: als er hier een bedrijf zijn deuren sluit, zijn wij het kwijt en hebben anderen het gewonnen. Zo werkt de economie niet! Als er nieuwe activiteiten worden ontplooid in een ander land, ontstaat daar ook een markt waarop wij weer nieuwe producten kunnen gaan verkopen en waar een bedrijf is weggegaan, kunnen andere activiteiten worden ontwikkeld.’

Faciliteiten

Hoe ziet u de evolutie van deze typisch Belgische constructie die regelmatig voor problemen zorgt?

▫ **LD** ‘De Franstaligen hebben die in de jaren ’60 gekregen met het Egmontpact. Kun je dan na meer dan 40 jaar ineens zeggen: sorry mannen, maar we schaffen dat af! Het zijn verworven rechten en die blijven overeind. Maar ook niets meer hé, ‘t is zo wel genoeg!’

▫ **J-L D** ‘Tja, dat is eigenlijk een misgroeide instelling als ik me zo mag uitdrukken. De faciliteiten waren zeker uitdovend bedoeld,

maar dat is niet als zodanig ingeschreven in de wet waardoor het systeem zich geïnstalleerd heeft. De eis om ze af te schaffen lijkt me niet realistisch, omdat je nu eenmaal rekening moet houden met de werkelijkheid zoals die is.’

Groen

Hoe groen blijft de rand en hoe groot is het gevaar van verstedelijking?

▫ **LD** ‘Als je het op Europees niveau bekijkt, zijn wij nog een van de weinige landen die zoveel groen hebben in de directe omgeving van de hoofdstad. Laat ons proberen dat groen hier te behouden en beletten dat verdere verstedelijking tegelijk het binnenhalen van lelijkheid zou betekenen.’

▫ **J-L D** ‘De open ruimte rond Brussel moeten we behouden en koesteren. Het Breugelproject is daartoe een goede aanzet. In Vilvoorde hebben wij met de administratie Bos & Groen akkoorden afgesloten op basis van erfpacht waardoor zo’n 150 ha stadsbos en open ruimte definitief werden vastgelegd.’

Huurprijzen

Wonen in de rand is zo duur aan het worden dat menigeen noodgedwongen naar elders trekt.

▫ **LD** ‘Er moet een huisvestingsbeleid komen dat die gigantische woonprijzen aan banden legt, al weet ik niet hoe je dat moet organiseren. Misschien zou er meer gedecentraliseerd moeten worden en zouden meer grote bedrijven en instellingen die nu allemaal op een hoopje in en rond Brussel zitten, naar kleinere steden moeten trekken.’

▫ **J-L D** ‘De meest efficiënte maatregel om het probleem aan te pakken, is de mensen de kans te geven iets te kopen en te bouwen. Ik denk daarbij vooral aan een systeem van sociale verkavelingen omdat mensen die een eigen huis willen doorgaans meer worden afgeschrikt door de hoge grondprijs dan door de bouwprijs.’

Inburgeren

Allochtonen moeten inburgeren, cursussen volgen, Nederlands leren, maar zelfs als ze dat doen vinden ze nauwelijks een job. Moet daar niet dringend werk van worden gemaakt?

▫ **LD** ‘Het zijn vooral de mannelijke allochtonen die problemen hebben op de arbeidsmarkt, vrouwen veel minder. Als je Rachida heet en een diploma handelsingenieur hebt, zien ze je graag komen. Maar Achmed niet! Waarom? Omdat allochtone jongens met heibel en rebellie worden vereenzelvigd. Van allochtone meisjes vinden we dat ze braaf en slaafs en volgzzaam zijn en dat hebben ze graag in een bedrijf.’

▫ **J-L D** ‘Taalkennis blijft de grootste handicap bij het vinden van een job. Heel de inburgeringspolitiek steunt trouwens grotendeels op het leren van Nederlands, met dien verstande dat we mensen die bereid zijn Nederlands te leren ook een job moeten proberen te bezorgen,

zodat ze ervaren dat hun inspanning tot iets heeft gediend.’

Jeugd

Uit een recent BLOSO-onderzoek blijkt dat de fysieke fitheid van de Vlaamse jeugd steeds meer te wensen overlaat. Dat is geen leuk perspectief voor de toekomst.

▫ **LD** ‘Ik heb een schoolgaande dochter en die heeft per week twee keer 50 minuten LO. Ik vind dat de overheid en vooral de scholen ervoor moeten zorgen dat in het leerplan meer uren voor sport worden uitgetrokken; liever een paar uur wiskunde minder en meer uren sport.’

▫ **J-L D** ‘Bewegen en aan sport doen, kun je niet genoeg stimuleren. Vanuit de gemeenschap moet je daarom de nodige ruimte en infrastructuur creëren en ook activiteiten organiseren. We zijn op dat vlak heel actief, maar je kunt jongeren daar niet manu militari naartoe sturen. Je kunt alleen zorgen voor het aanbod, de stimulansen moeten van ergens anders komen.’

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

LEEN DEMARÉ

Kiesdistrict Brussel-Halle-Vilvoorde

Komt de splitsing van het kiesdistrict er binnen 10 jaar?

LD 'Ik denk het wel. Het thema duikt zo vaak op dat er wel een oplossing voor moet komen die iedereen tevreden stelt.'

J-L D 'Ik heb altijd gezegd dat die splitsing in de sterren geschreven staat. Het is alleen een illusie te denken dat je dit als een geïsoleerde maatregel kunt doordrukken. Die splitsing is maar te realiseren als ze deel uitmaakt van een ruimer pakket, wat niet wil zeggen dat je er een prijs voor moet betalen. Die eis moet worden opgenomen in een globaal, evenwichtig compromis.'

Lawaaihinder

Het kluwen is zo ingewikkeld dat een kat haar jongen er niet meer in vindt. Waar staan we over 10 jaar?

LD 'Het permanente gekissebis van de verschillende regeringen over hun uiteenlopende toegestane geluidsnormen is ongelooflijk. We hebben het ons op dat vlak zelf moeilijk gemaakt door verschillende geluidsnormen toe te staan. Zoiets moet op Europees niveau geregeld worden.'

J-L D 'Ik pleit ervoor dat er snel een wet komt zodat dat gestook met juridische procedures stopt. Binnen die juridische basis moet naar een evenwichtige verdeling van de geluidsoverlast worden gezocht. Dat zal nooit een gelijke verdeling zijn, want ik besef maar al te goed dat de Noordrand omwille van zijn ligging meer dan zijn proportioneel deel zal moeten dragen. Maar door het vertrek van DHL en de technische vooruitgang moet het mogelijk zijn de mensen een relatief rustige nacht te bezorgen.'

Mobiliteit

Files zijn schering en inslag in de rand. Kan de uitbouw van het openbaar vervoer redding brengen in een samenleving waar een modaal gezin over 2 auto's beschikt?

LD 'Als mijn dochter op zaterdagochtend in Vilvoorde wil gaan volleyen, heeft ze vanuit Strombeek maar om het uur een bus, dus breng ik haar met de auto naar Vilvoorde. Je moet het openbaar vervoer grondig uitbouwen, zelfs al zit er de eerste maanden maar één persoon op de bus, en niet meteen bushaltes afschaffen als er te weinig volk is. Pas als de mensen er zeker van zijn dat er een valabel alternatief is, zul je minder verkeer krijgen.'

J-L D 'Je moet het openbaar vervoer natuurlijk optimaal uitbouwen. Daarnaast heb ik er al sinds het eind van de jaren '80, toen ik minister van Verkeer was, altijd voor gepleit om te investeren in informatica in plaats van in beton. Je moet m.a.w. de mogelijkheden van de informatica optimaal gaan benutten om aan verkeersmanagement te doen. Daar ligt de oplossing en niet in het aanleggen of verbreden van nog meer wegen, want daar trek je alleen maar meer verkeer mee aan.'

Nederlandstalig karakter

De Vlaamse regering neemt tal van initiatieven om het Nederlandstalig karakter van de rand te behouden, maar tegelijk is er sprake van een toenemende internationale inwijking. Blijft de rand Nederlandstalig?

LD 'De manier waarop mensen met elkaar communiceren in de dagelijkse omgang is mede bepalend voor het behoud van het Nederlandstalig karakter van de rand. Ik denk dat we

meer en meer naar een rand evolueren die internationaler wordt, ook qua taalgebruik. Als je door Strombeek loopt, maak je vaak mee dat je geen woord Nederlands meer hoort.'

J-L D 'De rand moet Nederlandstalig blijven en ik denk dat de Vlaamse regering naar aanleiding van het mislukken van het splitsingsdossier terzake een heel behoorlijk plan heeft uitgewerkt dat nu systematisch moet worden uitgevoerd. Belangrijke elementen daarin zijn onder meer het aanbieden van taallessen en het aanbieden van huisvesting.'

Onveiligheidsgevoel

Volgens sociologen heeft het onveiligheidsgevoel van veel mensen te maken met onze steeds complexer wordende samenleving. Waar eindigt dat?

LD 'Het begint een cliché te worden, maar de mensen kennen een ander ras niet. Als jonge allochtonen in Brussel op de Vismarkt met elkaar zitten te babbelen, roept dat bij mensen hier een onveiligheidsgevoel op en wordt meteen verondersteld dat ze daar een aanslag zitten te beramen, terwijl die gastjes gewoon zitten te kletsen. Dat is hun cultuur! Je onveilig voelen heeft veel te maken met onwetendheid en de media doen daar nog eens een schep bovenop. Als je bijvoorbeeld naar een uitzending van 'Patrouille' op VT4 kijkt, durf je de deur niet meer uit want daarin lijkt het alsof Brussel één groot crimineel netwerk is.'

J-L D 'Het onveiligheidsgevoel heeft veel te maken met de toenemende individualisering. Door je niets aan te trekken van je burens en geen oog te hebben voor wat daar gebeurt, isoleer je jezelf en ontstaat er ook een sterk gevoel van onveiligheid. Daarnaast is het multiculturele aspect van de samenleving, zelfs in kleine steden als Vilvoorde, inherent aan de hedendaagse maatschappij, maar dat wordt niet door iedereen op dezelfde manier beleefd. Ook dat schept bij menigeen een gevoel van onveiligheid.'

Pensioen

Amper een kwart van onze 55-plussers is nog aan het werk. Kan dat blijven duren?

LD 'We zijn heel verwend geworden. Dat is allemaal goed en wel zolang het betaalbaar is, maar dat is het niet meer en dus moet naar andere oplossingen worden gezocht. Er wordt nu geroepen dat daarmee aan verworven rechten wordt geraakt, maar daar ben ik het niet mee eens. Ik vind wel dat je op een bepaald moment voor zware jobs reconversie moet voorzien naar taken die een oudere werknemer wel aankan.'

J-L D 'Om ons pensioenstelsel overeind te houden is er geen andere uitweg dan het verhogen van de activiteitsgraad. De huidige regering heeft mijns inziens te lang gewacht met het ontwikkelen van een beleid hierrond en is ook wat onhandig geweest in de manier waarop ze de zaken heeft voorgesteld door alles toe te spitsen op het brugpensioen. Om alsnog tot een akkoord te komen, zijn er allerlei toegevingen gedaan waardoor we nu met een vrij verwaterd generatiepact zitten. Dit probleem zal de komende jaren ongetwijfeld op de agenda blijven staan, want om ons pensioenstelsel overeind te houden, zullen we heel wat ingrijpendere maatregelen moeten nemen dan nu.'

Rand

Blijft het de rand, of wordt het randstad Brussel?

LD 'Ik denk dat het randstad Brussel zal worden, en als dat niet met verloedering gepaard gaat, ben ik ook niet echt gekant tegen zo'n evolutie, al pleit ik wel voor de nodige begeleiding bij dat proces.'

J-L D 'Het streven naar het behoud van de groene ring rond Brussel heeft de stedelijke uitdeining her en der ingedijkt, wat niet wegneemt dat de rand een vorm van stedelijk gebied is dat aansluit bij Brussel.'

Saamhorigheidsgevoel

Mensen in de rand voelen zich niet echt verbonden met hun streek zoals Limburgers of West-Vlamingen. Kan daar iets aan gedaan worden?

LD 'Op de koop toe zit je hier met een smeltkroes van culturen wat er mede voor zorgt dat in de rand geen sprake is van een echt gemeenschapsgevoel of een hechte gemeenschap. Ik denk niet dat in deze regio ooit een echt saamhorigheidsgevoel zal ontstaan van: wij zijn randbewoners.'

J-L D 'Je moet niet overdrijven met die homogeniteit in andere provincies of regio's, maar het is duidelijk dat zowel Vlaams-Brabant als Halle-Vilvoorde een vrij artificieel geheel vormen dat spontaan zou aansluiten bij Groot-Brussel als de communautaire problematiek niet zou bestaan.'

Tolerantie

We verdragen steeds minder van elkaar, zelfs spelende kinderen zijn er teveel aan. Waar stevenen we op af?

LD 'Je moet niet alles verdragen, maar ik heb soms het gevoel dat veel mensen sommige zaken niet meer verdragen omdat ze opgejaagd zijn. Misschien moet er iets veranderen aan ons leefpatroon.'

J-L D 'Dat heeft allemaal te maken met de toenemende individualisering, die 'ik, ik mentaliteit', waardoor zaken die vroeger iedereen normaal vond, zoals het luiden van de kerkklokken of het lawaai van kinderen op een schoolplein, nu aanleiding geven tot conflicten.'

Uitdaging

Waar zou de meeste aandacht naar moeten uitgaan in de rand tijdens de komende tien jaar?

LD 'Dat het hier voor iedereen aangenaam blijft om te wonen. Daarmee bedoel ik vooral dat men er vrede mee neemt dat dit een multiculturele rand zal worden. Men moet dat aanvaarden, maar er tegelijk naar streven daar ook een pluspunt van te maken.'

J-L D 'De complexiteit van de rand is zo groot dat je dat moeilijk exact kunt definiëren in één doelstelling. Als ik toch iets moet vooropstellen, is dat het behoud van het Nederlandstalig karakter van de rand, gekoppeld aan een doeltreffend integratiebeleid en taalonderwijs.'

Vilvoorde

De enige stad in de rand, maar nog niet echt moeders mooiste. Hebt u ideeën voor een face-lift?

LD 'Het centrum van Vilvoorde is heraangelegd en ik ga er nu veel liever winkelen dan vroeger, dus dat is een goed begin. Het heeft allemaal veel met gezelligheid te maken hoor. Mensen zitten simpel in elkaar; maak iets gezellig en aangenaam en ze voelen zich goed.'

J-L D 'Veel mensen die lang niet meer in Vilvoorde zijn geweest, leven nog met het beeld van de stad zoals zanger Kris De Bruyne dat in zijn liedje over de 'Far West' opriep. Maar dat is het Vilvoorde van 20 jaar geleden. Sinds de sluiting van Forges De Clabecq, een cokesfabriek in het midden van de stad, is renoveren zinvol geworden en daar wordt al twee decennia hard aan gewerkt. Met het project Watersite dat nu op tafel ligt, gaan we proberen om langs het kanaal een nieuw Vilvoorde te laten herrijzen.'

Welvaart

Vlaams-Brabant met de rand is de welvarendste regio in het toch al welvarende Vlaanderen. Tegelijk telt België maar liefst 1,5 miljoen mensen die met minder dan 772 euro per maand moeten zien rond te komen. Er wordt nauwelijks iets ondernomen om de kloof tussen arm en rijk te dichten, zowel bij ons als op mondiaal vlak.

LD 'Ik begrijp niet dat veel mensen zo begaan zijn met hun eigen have en goed en zich niet moreel verplicht voelen voor iemand te zorgen die minder onfortuinlijk in het leven is gezet. Ik geloof niet dat we er ooit in zullen slagen de armoede in de wereld op te lossen, vooral omdat iedereen zo zelfzuchtig en egoïstisch is. We verdragen hier niemand meer met een andere huidskleur, terwijl onze voorouders ook migreerden om het economisch beter te hebben.'

J-L D 'Mijns inziens biedt de toenemende globalisering een unieke kans om de wereldwijde armoede op een structurele manier aan te pakken, op voorwaarde dat je die globalisering organiseert zodat het een positieve factor kan worden. Vergelijk het met de industrialisering bij ons, die in het begin ook als een kwaal werd ervaren maar door sociale correcties de basis is geworden van onze welvaart.'

Zaventem

Moet de luchthaven verder uitbreiden?

LD 'Natuurlijk! Ik ben er voor Brussel nog nadrukkelijker op de kaart van Europa en de wereld te zetten en Zaventem speelt daarin een heel grote rol.'

J-L D 'Ik denk dat de luchthaven zichzelf beperkingen moet opleggen tijdens de nacht, ook al zal dat ongetwijfeld wegen op de mate waarin Zaventem een vrachtluchthaven kan zijn. Er is wel nog een enorm potentieel inzake passagiersvervoer en gemengd passagiers- en vrachtovervoer mits die activiteiten hoofdzakelijk overdag plaatsvinden.' **Henry Coenjaarts**

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

JEAN-LUC DEHAENE

Ze maakt televisieprogramma's. Ze heeft haar eigen productiehuis, Jokfoe. Ze reist als goodwill ambassadrice voor de Verenigde Naties de planeet rond. Ze publiceert nu en dan een boek. Daarnaast probeert ze zoveel mogelijk tijd vrij te maken voor haar twee dochters. Goedele Liekens leeft een driedubbel leven. 'Natuurlijk zitten mijn dagen boordevol en natuurlijk wordt het me nu en dan een tikje teveel. Maar het zou nogal vals klinken als ik zou klagen over mijn leven.'

Goedele Liekens groeide op in het Vlaams-Brabantse Begijnendijk, een gemeente met minder dan 10.000 inwoners. 'Het leven speelde zich daar af onder de kerktoeren', vertelt ze. 'Ik was een kikker in een emmer en ik was heel gelukkig in die emmer, maar het was er klein en met altijd dezelfde mensen. Tijdens mijn studentenjaren vertoefde ik in de week weliswaar in Brussel, maar voor de rest ging alles zijn eenvoudige gangetje'. In 1986 nam Goedele deel aan de miss België-verkiezingen en daarmee ging de wereld voor haar open. 'Door alles wat ik meemaakte na die verkiezing kon ik over de rand van mijn emmer kijken en heb ik een heel andere wereld ontdekt. Ik besepte dat er nog duizenden andere dingen mogelijk waren, dat er mensen waren die een heel ander leven leidden dan ik. Voordien was ik bijvoorbeeld nog nooit in een casino geweest, ik had nog nooit iemand ontmoet die zomaar eventjes 5.000 euro neertelt voor een ring, en ik had er evenmin ooit bij stilgestaan dat sommige mensen helemaal niets hebben. Het was een overweldigend jaar, waarin ik ontzettend veel heb meegeemaakt. De ene dag zat ik op een bankje naast de koning van Marokko, de dag

FOTO: YAMA/VTM

Goedele Liekens 'Vrouwen vergaderen niet 75 uur lang over een probleem, ze pakken het aan'

nadien vertoefde ik tussen aids-patiënten. Ik ben enorm nieuwsgierig, dus ik heb overal rondgelopen met grote ogen en open oren. Je zult me dan ook nooit horen zeggen dat ik mijn deelname aan die miss België-verkiezing nu belachelijk vind. Ik ben dankbaar voor de indrukken die ik dientengevolge heb kunnen opdoen. Mijn leven is er rijker door geworden. Dat klinkt als een huizenhoog cliché, maar goed, clichés worden ook maar clichés omdat ze de waarheid zeggen.'

Vrouwen zijn belangrijk

De honger naar nieuwe indrukken had haar na die miss-verkiezing al gauw helemaal in zijn greep. De psychologe-seksuologe ging aan de slag voor radio en televisie in Vlaanderen én Nederland, ze richtte haar eigen productiehuis op en aanvaardde een opdracht als VN-ambassadrice. Vandaag lijkt Goedele Liekens overal te zijn. Ze geeft verongelijkte Vlamingen een stem in haar televisieprogramma *Recht van antwoord* op VTM, ze heeft de club van de *Vaginavrienden* uit de grond gestampt en verkocht ondertussen meer dan 40.000 exemplaren van *Het vagina-boek*. Uit haar reizen voor de VN is on-

der meer de reeks *Sterke vrouwen* voortgekomen, portretten van opmerkelijke vrouwen die zich ondanks hun problemen vastberaden een weg banen door het leven. Momenteel is Goedele druk bezig met een tweede reeks daarover. Als je het verloop van haar carrière bekijkt, lijken vrouwen daar een beduidende rode draad in te vormen. 'Je bekommeren om de rechten van vrouwen is een nobel doel', zegt Goedele Liekens. 'Ik beschouw het niet als mijn ultieme taak, maar het is mijn idee om te werken aan een betere wereld. Onrecht treft uiteraard niet alleen vrouwen, maar vrouwen zijn wel een belangrijk vertrekpunt om aan ontwikkelingssamenwerking te doen. Als je een kind wil helpen, moet je eerst zijn moeder helpen, maken dat het kind bij haar kan blijven, dat zij een goed leven heeft, zodat zij op de best mogelijke manier voor haar kind kan zorgen. Vrouwen voeden nu eenmaal de volgende generaties op en zijn dus belangrijk.'

Na al mijn reizen voor de VN kwam ik steeds tot dezelfde frappante conclusie: veel vrouwen vechten met een ongelooflijke kracht voor een betere toekomst voor zichzelf en hun kinderen. Ze vechten niet met wapens, maar met daadkracht. Ze vergaderen niet 75 uur lang over een probleem, ze pakken het aan. Ze hangen een waslijn op, zorgen dat hun kinderen kleren en eten hebben, oogsten en bewaren zaad voor het volgende seizoen. Als de ene de maïsplanten verzorgt, past haar vriendin op de kinderen. Zo werken ze op een heel praktische manier aan een betere leefwereld. Ik zag het telkens weer, overal waar ik kwam en het bezorgde me elke keer een wow-gevoel. Het programma *Sterke vrouwen* is dan ook rechtstreeks voortgekomen uit de ontmoetingen met zo'n vrouwen.' Voor Goedele Liekens is het zo klaar als een klontje dat deze mensen onze steun verdienen. Het is voor haar een sterke drijfveer om met haar

Goedele Liekens: 'Les femmes ne se réunissent pas pendant 75 ans pour discuter d'un problème, elles s'y attaquent'

VN-werk door te gaan. 'En dan heb je natuurlijk ook de 'engelen van het veld' zoals ik ze noem - al die medewerkers van Artsen Zonder Grenzen, het Rode Kruis, Unicef, de NGO's, noem maar op - die hun hele leven in dienst stellen van een goed doel. Zij doen al het werk, maar blijven in de schaduw, terwijl ik even langskom en meteen in de schijnwerpers sta. Soms voel ik me daar een beetje schuldig over, maar aan de andere kant besef ik - en zij gelukkig ook - dat die schijnwerpers er niet zelden voor zorgen dat de dingen waar zij mee bezig zijn de nodige aandacht krijgen. Door mijn werk kan ik ertoe bijdragen mensen wakker te schudden, niet alleen voor de problemen die er zijn, maar ook voor de oplossingen. Want tussen alle ellende die je tegenkomt, zie je tegelijk veel ontstaan dat hoopvol stemt. Gewone mensen die zich helemaal inzetten om iets positiefs te realiseren - zo mooi!'

Georganiseerde drukte

Haar uiteenlopende professionele activiteiten nemen veel tijd in beslag. 'Als ik alles optel, zal ik waarschijnlijk aan een dubbele fulltime komen', rekent Goedele Liekens uit. 'Er blijft weinig tijd over, maar die gaat dan wel bijna volledig naar mijn gezin. Als je aan mijn kinderen vraagt of dat genoeg is, zullen ze wellicht 'neen' antwoorden, zoals de meeste kinderen van werkende moeders. Ik ben uiteraard vaak weg, ook 's avonds. Maar aan de andere kant vind ik niet dat ik veel reden tot klagen heb omdat ik mijn agenda grotendeels zelf kan bepalen. Nu en dan neem ik al eens een dubbele uitzending van *Recht van antwoord* op. Dat is weliswaar even zwoegen, maar het levert me wel een vrije avond op. Voor de verjaardag van mijn dochter Merel gaan we bijvoorbeeld elk jaar met de hele familie - oma, opa, tantes, nichtjes ... - naar *Sun Parcs*. Ik moet na zo'n weekend wel telkens al op maandagochtend terug, maar dan blijven mijn ouders bij de kinderen. Het is dus erg druk, maar ik verkeer in de situatie om die drukte zo prettig mogelijk te kunnen organiseren. In ruil daarvoor krijg ik een driedubbel leven dat rijk gevuld is met mensen, landen, indrukken - op dat gebied ben ik erg verwend.'

Merel en Celeste

Tussen alle reizen, ambities, program-

Elle réalise des programmes pour la télévision, possède sa propre maison de production, parcourt le monde en tant qu'ambassadrice de bonne volonté pour les Nations Unies et publie parfois encore un ouvrage. Par ailleurs, elle essaie de dégager le plus de temps libre possible pour ses deux filles. Goedele Liekens vit une triple vie. 'Naturellement, mes journées sont archipleines et naturellement, il arrive de temps en temps que la coupe déborde. Mais je mentirais si je me plaignais de ma vie. Chaque semaine, je fais autre chose, je vois beaucoup, je vis plein de choses, je rencontre des gens fort différents ; un agenda aussi varié est nécessaire pour quelqu'un d'aussi gourmand que moi.' En tant qu'ambassadrice des NU, Liekens s'intéresse surtout au sort des femmes. 'C'est un noble but de se préoccuper des droits des femmes, c'est ma manière de coopérer à un monde meilleur. Il est vrai que les femmes ne sont pas les seules victimes de l'injustice, mais elles sont un excellent moyen de développer la coopération au développement. De nombreuses femmes se battent avec une force inimaginable pour assurer un meilleur avenir pour elles-mêmes et leurs enfants.'

ma's en vergaderingen door staan haar beide dochters centraal. 'Als je nadenkt over vragen als: 'Wat vind ik het belangrijkste in het leven?', kom je steevast op cliché-antwoorden uit, zoals

'Veel vrouwen vechten met een ongelooflijke kracht voor een betere toekomst voor zichzelf en hun kinderen'

'gelukkig zijn'. Je kunt je dan natuurlijk beginnen af te vragen wat dat precies is, gelukkig zijn. Maar uiteindelijk besef je toch dat het geluk van je kinderen voor alles gaat. Als ze je zouden zeggen dat je je rechteroog moet uitsteken omdat het hen ten goede zou komen, dan doe je dat. Punt! Daar twijfel je geen seconde over.

Een van de meest cruciale, maar ook een van de moeilijkste dingen om je

kinderen bij te brengen is respect. Ze moeten respect hebben voor anderen en ook voor zichzelf. Het is de sleutel om je goed in je vel te voelen en dát is onbetaalbaar.' Goedele Liekens woont ondertussen al meer dan tien jaar in Dilbeek, een eind uit de buurt van haar roots in Begijnendijk. 'Mijn man is van Halle, dus ik ben zo een van die tut-tubellen van vrouwen die in de buurt van hun man is gaan wonen', lacht ze. 'Maar ik zeg altijd dat ik op een dag terug ga naar Begijnendijk. Dat neemt natuurlijk niet weg dat Dilbeek een prachtige gemeente is, waar je echt alles hebt - groen, cultuur, cursussen, sport - en die ook nog eens vlakbij mijn werk ligt. VTM ligt op een boog-scheut, idem voor mijn kantoor in Strombeek-Bever. Super gemakkelijk! Ik hoop dat ze Dilbeek nog een tijdje zo landelijk kunnen houden. En dat er wat veilige fietspaden komen, want fietsen met de kinderen is er - zoals overall tegenwoordig - puur gekken-werk.'

Ines Minten

FOTO: VMMA-VTM

Tien jaar verleiding

RandKrant wordt volledig gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. U krijgt het blad dus maandelijks gratis in de bus. In tegenstelling tot tijdschriften die je betaalt en waarvoor de koper dus een reden heeft om ze aan te schaffen, moet RandKrant in eerste instantie belangstelling of nieuwsgierigheid weten te wekken door zijn uiterlijke verschijning. Een aantrekkelijke coverpagina als smaakmaker speelt daarin een belangrijke rol. Wij doken in ons archief en maakten een selectie uit de covers waarmee we u tussen 1997 en 2006 probeerden te verleiden. Ze werden voor het merendeel gerealiseerd door Patrick De Spiegelaere, een van Vlaanderens beste fotografen, die van bij de start meewerkt aan RandKrant.

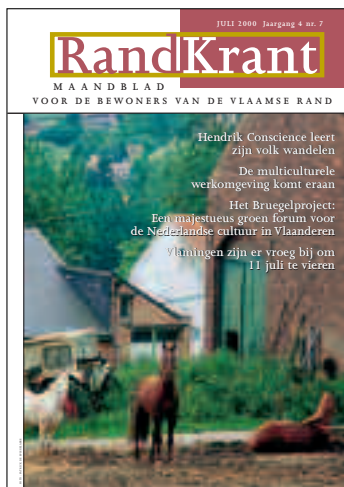
MAART 1997

OKTOBER 1998

MEI 1999

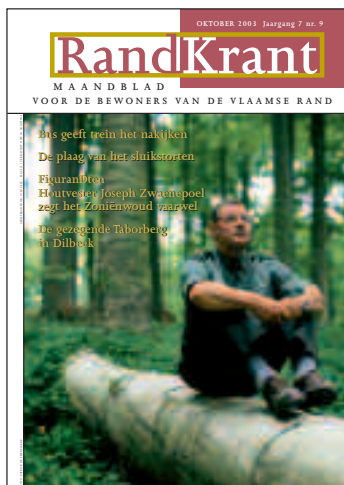
JULI 2000

JULI 2001

DECEMBER 2002

OKTOBER 2003

APRIL 2004

JANUARI 2005

De onbekende randbewoner

De rand is een lappendeken en het ontbreekt de mensen aan saamhorigheidsgevoel zoals je dat bijvoorbeeld aantreft bij Limburgers of West-Vlamingen, hoor je vaak zeggen als het gaat over de karakteristieken van onze regio. Voor ons was dat een aanleiding om na te gaan of de bewoners van de rand echt niets met elkaar gemeen hebben en of een inwoner uit het residentiële Tervuren zoveel verschilt van iemand uit het industriële Vilvoorde. Uit de 18 portretjes die we hier presenteren, blijkt dat dit dus niet het geval is. Kenmerkend voor de meesten is dat ze zich, ondanks verkeersoverlast en vliegtuiglawaai, goed voelen op de plek waar ze wonen, of dat nu Meise is of Zaventem. Opvallend is ook dat nogal wat van onze geportretteerden zich actief inzetten ten behoeve van het sociale leven in hun gemeente of zich daar nauw bij betrokken voelen. En dat ze zich gelukkig voelen met de kleine dingen in het leven, zoals buiten kunnen ontbijten op een zonnige ochtend, omringd zijn met fijne mensen, een boeiende hobby, of een pint drinken na het voetballen. We hopen dat u plezier beleeft aan dit kleine familiealbum met mensen uit de rand die uw buur zouden kunnen zijn.

FOTO: FILIP CLAESSENS

**Roger
Van Maele**
VILVOORDE

LEEFTIJD 58 jaar
OPLEIDING
beroepsopleiding slager
BEROEP slager
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd, 2 kinderen

‘Ik ben 28 jaar geleden samen met mijn vrouw verhuisd van mijn geboorteplaats Brugge

naar Vilvoorde. Zoals veel West-Vlaamse slaggers ben ik naar het Brusselse getrokken om er een eigen zaak te beginnen. Vraag me niet waarom, maar ik wilde als sinds m’n twaalfde slager worden. Eigenlijk is het heel toevallig Vilvoorde geworden omdat ik daar een goeddraaiende slagery kon overnemen. Ik heb nooit heimwee gehad want ik voelde me heel snel thuis in Vilvoorde. Alles is in de stad heel dichtbij, wonen in de natuur hoeft voor mij niet. Ik werk zes dagen op zeven van zes uur ’s morgens tot acht uur ’s avonds en doe dat met veel plezier. Mijn job is erg belangrijk voor mij, niet alleen omdat ik mijn beroep graag uitoefen, maar ook omdat het me in staat stelt geld te besteden aan andere dingen. Televisie zegt me niets, maar ik ga wel een paar keer per week naar concerten of toneelstukken van plaatselijke verenigingen. Ik ben graag onder de mensen. Precies daarom ga ik ook vaak naar het voetbal kijken hier in Vilvoorde. Niet alleen omwille van het sportieve aspect, maar ook omdat ik achteraf graag een paar pintjes drink met de andere supporters. Als ik gezond blijf, wil ik graag nog werken tot m’n 65ste en dan genieten van m’n pensioen en nog zoveel mogelijk op reis gaan. Ooit wil ik naar Afrika, omdat me dat een heel fascinerend continent lijkt. Ik heb eigenlijk niks om over te klagen. Ik ben iemand die niet te veel wil in het leven en gelukkig is met wat hij heeft.’

TD

FOTO: KRIS MOUCHAERS

**Eric
Somerhausen**
LINKEBEEK

LEEFTIJD 42 jaar
OPLEIDING
landbouwingenieur
BEROEP landbouwingenieur
BURGERLIJKE STAAT
samenwonend, 3 kinderen

‘Ik woon nu bijna vijf jaar in Linkebeek. Ik ben geboren in Brussel en heb lang in Wallo-

nië gewoond, waardoor Frans mijn moedertaal is. Mijn Vlaamse vrouw en ik hebben samen twee kinderen. Met mijn vrouw spreek ik Nederlands, de kinderen gaan naar een Nederlandstalige school, maar zitten bij de Franstalige scouts. Sinds een half jaar hebben we ook een Kongolees pleegkind van negen in ons gezin opgenomen. Het is geen eenvoudige, maar wel een heel interessante uitdaging. We hebben heel bewust voor een pleegkind gekozen en dat heeft waarschijnlijk veel te maken met de vrij lange periode die we allebei in het buitenland hebben doorgebracht. Ik heb als landbouwingenieur tien jaar lang meegewerkt aan ontwikkelingsprojecten in Afrika en Azië. Het contact met al die verschillende culturen was een prachtige ervaring, maar het heeft me ook de ogen geopend. We hebben heel vaak ondervonden hoe oneerlijk de zaken verdeeld zijn in de wereld en mede daarom wilden we graag een kind helpen. Na tien jaar hebben we een punt gezet achter onze buitenlandse avonturen en hebben we een huis gekocht in Linkebeek. We zijn intussen goed geïntegreerd. Ik vind het hier een prachtige streek en woon er graag. Ik vind het wel jammer dat er weinig dynamiek in de gemeente zit, zeker op het vlak van milieubeleid want dat ligt me als landbouwingenieur nauw aan het hart. Daarom probeer ik me via het verenigingsleven in te zetten voor het milieu. Linkebeek is een mooi groen plekje vlakbij Brussel en dat moet zo blijven.’

TD

De onbekende randbewoner

FOTO: FILIP CLAESSENS

Paul Vaes ZAVENTEM

LEEFTIJD 45 jaar
OPLEIDING regie aan het Rits
BEROEP werkt voor een kantoor dat een aantal luchtvaartmaatschappijen vertegenwoordigt op de luchthaven van Zaventem
BURGERLIJKE STAAT gehuwd, 3 kinderen

Luchtvaart en theater vormen de rode draad door het leven van Paul Vaes. 'Ik heb altijd

in de buurt van Zaventem gewoond, dus mijn fascinatie voor vliegtuigen is vroeg begonnen. Ik reed als kind met mijn fietsje naar de luchthaven om er naar de vliegtuigen te kijken.' Na zijn regieopleiding aan het Rits kwam Paul Vaes bij toeval weer bij de luchtvaart terecht. 'Vroeger werkte ik voor Sabena, maar na het faillissement ben ik onmiddellijk bij mijn huidige bedrijf begonnen. We verzorgen het vrachtvervoer per vliegtuig, vooral voor maatschappijen in Azië en Afrika. Onze belangrijkste bestemming is de Zuid-Koreaanse hoofdstad Seoel.' In zijn vrije tijd is Paul vooral bezig met theater. 'Toen ik pas was afgestudeerd, speelde ik al, maar door mijn job bij Sabena kwam ik daar niet meer aan toe omdat ik een onregelmatig werkrooster had. Drie jaar geleden ben ik er opnieuw mee begonnen en sinds kort regisseur ik ook een plaatselijk gezelschap. Ik vind het heel prettig om uit te zoeken hoe we het decor gaan uitbouwen, hoe de acteurs over het podium moeten bewegen enzovoort. Je stopt daar toch altijd iets van jezelf in. Het is heel plezierig om zo'n stuk te zien groeien.' Paul Vaes heeft altijd graag in de rand gewoond. 'Steden als Leuven en Brussel zijn vlakbij en toch waan je je hier een beetje op het platteland. Ik hoef maar honderd meter te wandelen en ik sta in het veld. Alles is ook gemakkelijk bereikbaar. Mijn dochters hoeven niet te pendelen om naar school te gaan en ikzelf kan ook gewoon te voet naar het werk. Je merkt wel dat de druk op de rand groter wordt. De streek verstedelijkt en verfranst zienderogen; er komen meer en meer Franstaligen wonen en de vastgoedprijzen schieten de hoogte in. Daardoor moeten jonge mensen vaak hun geboortestreek verlaten - hier blijven wonen kunnen ze zich niet meer veroorloven. Dat is jammer.'

IM

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Sebastien Ronmans DROGENBOS

LEEFTIJD 20 jaar
OPLEIDING student architectuur, actief op de speelpleinen in Drogenbos
BURGERLIJKE STAAT ongehuwd

'Mijn ouders en grootouders zijn geboren en getogen in Drogenbos.

Ik woon pal op de grens met Ukkel, maar ik voel me een echte Drogenbossenaar', vertelt Sebastien Ronmans. 'Ik leef minstens drie maanden per jaar in Drogenbos omdat ik de plaatselijke speelpleinwerking 'De Krabbers' coördineer. Buiten de grote vakantie komt daar flink wat administratie, onderhoud en voorbereiding bij kijken.' Het begon toen Sebastien Ronmans op zijn 15de verjaardag als jobstudent kennis maakte met de gemeentelijke speelpleinen. Al gauw werd hij monitor, en vervolgens, nu ruim drie jaar, hoofdanimator. 'We hebben een dertigtal monitoren die een hechte vriendenkring vormen. De speelpleinen draaien goed; we vangen zo'n 60 à 70 kinderen per dag op.' De speelpleinen zijn Sebastiens' grote passie: 's Morgens arriveer ik er als eerste en 's avonds vertrek ik als laatste. In de zomer zien mijn ouders me twee maanden niet, wat ze maar moeilijk kunnen begrijpen. De speelpleinwerking in Drogenbos krijgt de volle steun van de burgemeester en van het gemeentebestuur. Dankzij vzw 'de Rand' en de Vlaamse Dienst Speelpleinwerk beschikken we daarnaast al vier jaar over een materiaalpark met een springkasteel, trampoline en gocars die we delen met drie andere speelpleinen.' Sebastien is jong, wil wat én zit boordevol ideeën. Hij studeert architectuur aan Sint-Lucas in Schaarbeek. 'Architectuur ontwerpen voor kinderen is uiteraard een grote toekomstdroom', zegt hij. 'Drogenbos wil nu het Paviljoen verbouwen waar in de zomer de speelpleinen plaatsvinden. Ik zou graag bij de ontwerpschetsen al wat ideeën willen geven. Zo zou het goed zijn om in de kelder van het Paviljoen een jeugdclub onder te brengen. Voor de jongeren zou zo'n jeugdclub formidabel zijn. Dan hoeven ze niet langer uit te gaan in buurgemeenten, zoals Alsemberg.'

MT

De onbekende randbewoner

FOTO: FILIP CLAESSENS

Dagmar Tenner

WEZEMBEEK-OPPEM

LEEFTIJD 42 jaar
OPLEIDING mechanica
BEROEP deeltijds secretaresse,
gecombineerd met opleiding
tot boekbinder
BURGERLIJKE STAAT
gescheiden, heeft een
nieuwe relatie, 8 kinderen

‘Tijdens een workshop boekbinden had ik meteen de smaak te pakken. Mijn

huidige partner - die ik daar heb leren kennen - was er zelfs zo weg van dat hij drie jaar geleden aan een vijfjarige opleiding boekbinden is begonnen. Zelf zit ik nu in het eerste jaar. We hebben allebei iets met taal, letters, kleur, vormen - ideaal voor boekbinders.’ Dagmar Tenner is ook in haar vrije tijd graag met boeken bezig. ‘Ik lees zoveel mogelijk, hoewel dat er minder van komt de laatste jaren. Ik had al twee kinderen, mijn partner vier, en nu hebben we samen nog twee kleintjes van 9 maanden en bijna twee jaar.’ 14 jaar geleden kreeg haar toenmalige echtgenoot een baan in België aangeboden en trok het gezin uit Duitsland weg. Dagmar woonde een tijdje in Tervuren, daarna in Brussel en sinds 5 jaar in Wezembeek. ‘Het is voor buitenlanders niet moeilijk om zich in de omgeving van Brussel thuis te voelen. Er zijn hier zoveel mensen uit een ander land, dat de inwoners hun vragen gewend zijn en hen ook gemakkelijk antwoord kunnen geven: waar vind ik een geschikt huis, naar welke school zou ik mijn kinderen sturen, waar kan ik boodschappen doen? Iedereen hielp en was vriendelijk, zelfs al sprak ik toen nog geen woord Nederlands of Frans. Het maakte de aanpassing heel wat eenvoudiger. Wezembeek zelf is mooi en landelijk. In onze straat hebben we een wei met schapen en daarnaast de tramhalte die je zo naar de stad brengt.’ Dagmar gelooft in tweede kansen. ‘Mijn partner en ik hebben de kans gekregen om een nieuwe weg in te slaan en hebben het aangedurfd om die ook te grijpen. Daar zijn we heel gelukkig om.’

IM

FOTO: FILIP CLAESSENS

Wim Verbaanderd

GRIMBERGEN

LEEFTIJD 42 jaar
OPLEIDING tandheelkunde
BEROEP tandarts
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd, 2 kinderen

‘Grimbergen is een sociale gemeente en dat spreekt me erg aan. Ik woon hier al m’n

hele leven en ik ben altijd actief geweest in het verenigingsleven, ook nu nog. Ik ben lid van de fanfare, de zwemclub en de oud-scouts. Contact met mensen is voor mij heel belangrijk, ook in m’n job. Het verenigingsleven in Grimbergen staat nog sterk, zowel op sportief als op cultureel vlak, wat niet in alle gemeenten het geval is. Dat is één van de voornaamste redenen waarom ik hier graag woon. Toch is Grimbergen niet meer de gemeente die ze was toen ik hier opgroeide. De Ring zorgt voor veel verkeersoverlast en ook de nachtvluchten zijn voor veel Grimbergenaren een bron van ellende. Ik lig eigenlijk niet echt wakker van die nachtvluchten. Wat mij veel meer verontroost, is de manier waarop met de natuur wordt omgegaan. Vooral de luchtverontreiniging baart me zorgen. Door die vervuiling hebben steeds meer mensen te kampen met allerlei allergieën of worden ernstig ziek. De mensheid heeft de voorbije honderd jaar enorm veel schade toegebracht aan het milieu, en het is hoog tijd dat er ingegrepen wordt.

Ik ben geen planner, ik laat de dingen op me afkomen. Ik hoop dat ik nog lang met plezier m’n job zal kunnen uitoefenen. Ik zie genoeg mensen om me heen die op een bepaald moment in hun leven een burn-out krijgen om te weten dat ik moet opletten. Daarom waak ik er over dat m’n privé-leven niet in het gedrang komt en probeer ik niet meer dan 50 uur per week te werken. Ik ben gelukkig zolang ik me goed kan voelen en fijne mensen om me heen heb waarmee ik het goed kan vinden. Of ik m’n oude dag zal slijten in Grimbergen weet ik niet, maar ik zal m’n roots nooit helemaal kunnen loslaten. Ik zal er in elk geval voor zorgen dat er altijd een plek in Grimbergen is waar ik thuis kan komen.’

TD

De onbekende randbewoner

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Ben Rillaert
ALSEMBERG

LEEFTIJD 26 jaar
OPLEIDING humaniora
BEROEP cafébaas
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd

Toen Ben Rillaert zestien jaar was, droomde hij er al van cafébaas te zijn van het legendarische

bruine café De Vissers in het oude hart van Alseberg. 'Het leek op mijn maat gesneden', zegt hij. 'Ik ben sociaal voelend en heb graag veel volk om me heen. Na mijn humaniora heb ik een tijdje gestudeerd zonder daar een diploma aan over te houden. Vervolgens heb ik een paar jaar bij de politie van Anderlecht gewerkt, tot ik in 2002 vernam dat De Vissers over te nemen was. Op 24 januari 2003 hebben mijn zus en ik De Vissers geopend. Inmiddels heb ik het café gekocht. We hebben op de bovenverdieping renovatiewerken gedaan. Het is de bedoeling dat ik nog minstens tien jaar doorga, maar dat is niet zo eenvoudig als het lijkt. De mensen zien alléén dat het café stampvol zit en denken bijgevolg dat je het geld maar hoeft op te rapen. Vergeet het! Van café houden, word je niet rijk, anders zouden er niet zoveel horecazaken failliet gaan. Je moet een café op een verstandige manier beheren. Het geld dat je in kas hebt, behoort jou maar voor een klein deel toe en daar houden sommige cafébazen geen rekening mee.'

Cafébaas is een veeleisend beroep. Ben Rillaert klopt dagen van 15, 16, 17 uur. 'De mensen kijken alleen naar de openingsuren, maar daarvoor en erna is er ook nog heel wat werk aan de winkel, zoals schoonmaken, de frigo's vullen, de administratie bijhouden en boodschappen doen.'

In de Zennevallei zijn er weinig jeugdcafés en jongerenclubs. Café De Vissers is voor jongeren uit de streek daarom een belangrijke ontmoetingsplaats. 'Sommige jongeren zitten meer hier dan thuis', zegt Ben. 'Iedereen kent iedereen. Daarnaast komen er ook nogal wat 30-ers en 40-ers over de vloer. Ik zorg voor ambiance, vooral in de weekends en af en toe organiseer ik een fuifje. Lawaaiige activiteiten blijven beperkt want het café bevindt zich in een woonzone. Vorig jaar was het bij ons wél groot feest. Het café bestond toen 110 jaar en dat hebben we uitbundig gevierd.'

MT

FOTO: FILIP CLAESSENS

Jefke Proven
TERVUREN

LEEFTIJD 73 jaar
BEROEP gepensioneerde
postbode
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd

Iedereen in Tervuren kent Jefke Proven. Sinds zijn veertiende werkte hij als postbode. Hij bestelde

brieven, pakjes, geneesmiddelen en andere boodschappen aan huis. 'Ik belde altijd twee keer, zoals ze het me hebben geleerd. Als er iets kapot was bij de mensen die ik op mijn ronde aandeed, dan bracht ik de volgende dag het materiaal mee om dat te herstellen. Ik had ook altijd een voorraadje postzegels bij me, want daar vroegen de mensen geregeld naar. Het was een tip die ik als jonge snaak van een oudere postbode had gekregen. In het begin deed ik mijn job dik tegen mijn goesting. Ik was liever architect of wielrenner geworden, maar mijn vader - die de economische crisis van de jaren dertig had meegemaakt - drong aan op een vaste baan bij de staat. Gelukkig heb ik na een tijd toch de smaak te pakken gekregen. Een postbode komt veel mensen tegen, hé.' Nu nog zie je Jefke geregeld door Tervuren fietsen of half hangend over het stuur een praatje maken met voorbijgangers. 'Wie denkt dat je na je pensioen zeeën van tijd hebt, heeft het mis! De tijd gaat nu veel sneller dan vroeger. Ik stop veel energie in mijn hobby's. In de zomer fiets ik elke zondag nog 80 tot 100 kilometer. Bergop gaat elk jaar een beetje moeilijker, maar het lukt nog. In de winter schilder ik veel. Elk mooi plekje in Tervuren leg ik vast op doek. En zulke plekjes zijn er hier veel. Ik ben in Tervuren geboren en ik zal er nooit weggaan; het is één van de mooiste gemeenten van het land: water, bossen - je hebt hier alles!' Het geheim van zijn goede conditie schuilt volgens Jef in zijn ontbijt: elke ochtend een banaan, bosbessen, een stuk kaas en een boterham met honing. 'Gezond eten, genoeg bewegen, met de kiekens op stok en met de kiekens weer opstaan, dat is wat je nodig hebt!'

IM

De onbekende randbewoner

FOTO: FILIP CLAESSENS

Karine Claey's
SINT-PIETERS-LEEUV

LEEFTIJD 58 jaar
OPLEIDING licentiate
Germaanse filologie
BEROEP bruggepensioneerde lerares
BURGERLIJKE STAAT gehuwd, 2 kinderen

‘Ik heb 32 jaar Nederlands en Engels gegeven in het beroeps-, technisch- en algemeen secundair onderwijs. Het is nooit m’n grote droom geweest om leerkracht te zijn, maar door allerlei omstandigheden ben ik het toch geworden. Drie jaar geleden heb ik er bewust voor gekozen met brugpensioen te gaan en daar heb ik nog geen dag spijt over gehad. Ik hou van de vrijheid die ik daardoor heb gekregen om de dingen te doen die ik graag doe. Naar de bioscoop gaan of naar een toneelstuk, daar kan ik echt van genieten. Nu ik met pensioen ben, heb ik ook eindelijk tijd om een cursus Italiaans te volgen, iets wat ik al jarenlang wilde doen.

Ik ben geboren in Kortrijk en daar ben ik ook opgegroeid. Aan de universiteit in Leuven leerde ik m’n man kennen. Twee jaar nadat ik mijn diploma behaalde, ben ik hem naar Sint-Pieters-Leeuw gevolgd. Sommige mensen willen als ze met pensioen zijn het liefst terug naar hun geboortestreek, maar bij mij is dat niet het geval. Ik woon graag in Sint-Pieters-Leeuw; het ligt vlakbij Brussel, maar we wonen toch in het groen.

Sinds een tiental jaar woont m’n moeder, die intussen 95 is, een week op twee bij ons in. Mijn zus zorgt voor de andere ‘half-time’. Mijn moeder verkeert ondanks haar gezegende leeftijd nog altijd in vrij goede gezondheid, maar haar alleen laten kunnen we niet meer, en dat heeft natuurlijk zo z’n gevolgen. De ene week zit ik noodgedwongen erg veel thuis, de andere week zijn mijn man en ik er nauwelijks te vinden. Het feit dat mijn moeder bij ons woont, heeft een grote weerslag op ons leven, maar ik beschouw het een beetje als mijn plicht. Mijn vader is gestorven toen ik amper twaalf was en dat heeft voor een heel aparte band gezorgd met m’n moeder. Zij heeft me onder meer de kans gegeven om verder te kunnen studeren en daar ben ik haar nog altijd heel dankbaar voor. Familie is het belangrijkste wat er is in m’n leven. Hoe ouder je wordt, hoe meer je dat gaat beseffen. Zolang m’n man en ik gezond blijven en m’n kinderen niets ergs overkomt, ben ik gelukkig.’

TD

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Katrien Vanderlinden
OVERIJSE

LEEFTIJD 19 jaar
OPLEIDING 2de bachelor audiovisuele technieken (film/tv/video), NaRaFi, Brussel
BURGERLIJKE STAAT ongehuwd, heeft een vriendje

Katrien Vanderlinden is nog maar 19, dus veel mijlpalen om bij stil te staan zijn er nog

niet. Maar aangezien ze vindt dat ze voor het geluk is geboren, moeten die ongetwijfeld nog komen. ‘Ik volg cinematografie, een creatieve opleiding waarin je je helemaal kunt uitleven’, vertelt ze. ‘Via de praktijklessen kom ik in aanraking met vakmensen die weten hoe het er achter de schermen aan toegaat en die vaak al heel wat avonturen hebben meegemaakt. Wat ik later precies wil doen, weet ik nog niet, maar het zal in elk geval iets worden wat uitdagend en telkens anders is en waar ik dus 200% voor zal gaan.’ Beroepsmisvorming lijkt alvast om de hoek te loeren. ‘Sinds ik film studeer, kan ik niet meer naar de bioscoop zonder me af te vragen hoe ik het zou aanpakken.’ Afgelopen najaar werd haar filmpje *Piggants* geselecteerd voor het eerste kortfilmfestival van Overijse. ‘Het ging over een jongen die na het douchen een onderbroekje met een pluchen varkenskop in plaats van zijn kleren terugvindt. Ik probeer mijn filmpjes steeds zo origineel en inventief mogelijk te maken.’ Haar vrije tijd besteedt Katrien graag aan jeugdwerk. ‘Het is een hobby die voldoening geeft, waarin je je creativiteit kunt botvieren en je weer kunt inleven in de wereld van kinderen.’ Jongeren komen sociaal en cultureel gezien volgens haar zeker aan hun trekken in Overijse. ‘Er zijn veel organisaties voor en door jongeren. Iedereen vindt hier wel een interessante, speelse en actieve vrijetijdsbesteding. Maar omdat de gemeente zoveel gehuchten heeft, ligt alles nogal verspreid, zeker als je geen auto hebt en weet dat de bussen maar tot 22.00 uur rijden.’

IM

De onbekende randbewoner

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Diana Joppe-van Bergeijk

WEMMEL

LEEFTIJD 41 jaar
OPLEIDING HBO
(pedagogische opleiding aan hogeschool)
BEROEP docente Frans en Nederlands als tweede taal
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd, 4 kinderen

‘Ik ben geboren en opgegroeid in de buurt van Breda in Nederland. Midden de jaren '90

heb ik met gezin vijf jaar lang in Wemmel gewoond, omdat mijn man hier toen werkte. Daarna zijn we, ook omwille van z'n job, opnieuw naar Nederland verhuisd, waar we een viertal jaar in Breda hebben gewoond. Eigenlijk hadden we heimwee naar België en daarom hebben we begin 2005 besloten opnieuw naar Wemmel te verhuizen waar we nu weer sinds een aantal maanden wonen.

Het leven is hier aangenamer en lossier. In Nederland is alles tot in de puntjes geregeld en overgeorganiseerd. Ik heb het gevoel dat mensen hier meer tijd nemen voor mekaar en dat vind ik belangrijk. We voelen ons goed in Wemmel; je kunt hier rustig wandelen en fietsen, maar het ligt tegelijk vlakbij Brussel en daar trekken we dan ook vaak naartoe. Wemmel heeft op zich ook een aantal troeven. Ik vind het fijn dat hier ook Frans gesproken wordt en dat mijn kinderen zo in contact komen met andere talen, hoewel ik natuurlijk soms ook de nadelen ondervind van de Franstaligheid.

Tijdens mijn vorige 'Wemmelse periode' was ik bestuurslid van de Gezinsbond. Ook nu wil ik me opnieuw engageren in het plaatselijke verenigingsleven. Ik vind dat een heel goede manier om me te integreren in de gemeente en dat geldt ook voor mijn kinderen. Als we alles hier weer wat op een rijtje hebben, wil ik graag aan de slag in Brussel, en liefst in een internationale omgeving zodat ik mijn talen kan gebruiken. We willen in elk geval in Wemmel blijven wonen tot de kinderen eventueel aan hogere studies beginnen. Wie weet worden mijn man en ik hier wel samen oud. We voelen ons hier alleszins veel beter thuis dan in Nederland.'

TD

FOTO: FILIP CLAESSENS

Anne Lepage

KRAAINEM

LEEFTIJD 46 jaar
OPLEIDING graduaat
directiesecretaresse
BEROEP secretaresse aan de medische faculteit van de UCL
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd, 2 kinderen

Hoewel Anne Lepage een Vlaamse moeder heeft, is ze in het Frans opgevoed. 'Jam-

mer dat ik niet volledig tweetalig ben', vindt ze. 'Ik spreek behoorlijk Nederlands, maar toch niet perfect. Gelukkig ben ik niet bang om vreemde talen te spreken, want talen kennen staat gelijk met durven spreken. Zonder lukt het niet. Toen ik achttien was, wou ik snel van de schoolbanken af. Ik koos voor een opleiding tot directiesecretaresse omdat die maar twee jaar duurde en ik tegelijk veel talen leerde. Achteraf bekeken heb ik geen spijt van die keuze. Ik heb 12 jaar op een internationale afdeling van Philips gewerkt. Toen die gesloten werd, ben ik aan de UCL terechtgekomen. Ik werk er graag. Het is een gevarieerde job die me met veel mensen in contact brengt.' Anne haar man is afkomstig uit Sicilië en heeft een restaurant in Anderlecht. 'We hebben twee zonen, Gaetano (21) en Fabio (15). Hun geboortes zijn ongetwijfeld de grootste mijlpalen uit mijn leven.' Het gezin woont al 20 jaar in Kraainem. 'Ons huis staat in een gezellige, rustige wijk, vlakbij de metro. Ik vind het hier heerlijk wonen. Ik weet dat er mensen zijn die problemen hebben met elkaar, maar ik heb daar geen last van. Nu en dan krijg ik extremistische propaganda in de bus: die vind ik ronduit belachelijk. Ik zie vooral mensen om me heen die zowel Nederlands als Frans spreken - of er in elk geval moeite voor doen - en die gewoon switchen als het nodig blijkt. Dat is toch het eenvoudigst?' Anne leest veel, wandelt graag en volgt elke donderdagmiddag aquarelles in gemeenschapscentrum de Lijsterbes. 'Daar heerst een leuke sfeer. De lerares laat je vrij om je eigen persoonlijkheid in je werk te leggen.'

IM

De onbekende randbewoner

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Carine Carchon
ZELLIK

LEEFTIJD 44 jaar
OPLEIDING huisarts
BEROEP dieetarts
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd, één zoon

‘**T**oen mijn vader 30 jaar geleden stierf, ben ik uit verdriet veel meer begin-

nen eten’, vertelt Carine Carchon. ‘Op een bepaald moment woog ik 15 kilogram te veel. Om dit overgewicht kwijt te raken, heb ik veel verschillende diëten uitgetprobeerd, maar telkens opnieuw trad er een jojo-effect op. Tot ik op een dag het proteïnedieet leerde kennen zoals het vroeger werd voorgeschreven. Dit dieet heb ik als arts de laatste jaren geperfectioneerd.’

Carine Carchon denkt weliswaar in het Nederlands, maar ze spreekt onze taal met een grappig Frans accent. Dat komt omdat ze haar kindertijd in Luik doorbracht en er ook naar school ging, terwijl er thuis Nederlands werd gesproken. ‘Mijn hele familie is afkomstig van Tienen. In ’78 ben ik met mijn man naar Zellik verhuisd, waar een paar familieleden woonden. Toen ik begin jaren ’90 in Zellik met mijn huisartspraktijk begon, was ik de eerste vrouwelijke arts in de wachtkring van Zellik-Groot-Bijgaarden-Relegem. In het begin was het wennen. Als ik tijdens de laatste maanden van mijn zwangerschap mijn mannelijke collega’s vroeg om de wachtdienst over te nemen, kon ik niet op hen rekenen.’ Vandaag werkt Carine zes dagen op zeven als dieetarts. Wegens tijdsgebrek is ze gestopt met haar huisartsenpraktijk. ‘Ik volgde een bijzondere specialisatie voedingsdeskundige aan de universiteit van Rennes en ben nu nog geïnteresseerd in alles wat er op medisch en esthetisch vlak gebeurt. Ik geef en volg ook cursussen over dieetleer. Het leven zo kort, ik wil graag zoveel bijleren!

Het is mijn passie om zwaarlijvige mensen te kunnen helpen. Sommigen worden door hun artsen naar mij verwezen omdat ze bijvoorbeeld hartklachten of diabetes hebben. Iedere patiënt krijgt aangepast advies en alle patiënten worden begeleid door diëtisten. In het medical diet center, de praktijk waarmee ik in Zellik ben gestart, werken nu vijf diëtisten. De laatste tijd hebben we ook veel geïnvesteerd in laser- en mesotherapie, zodat mensen die zijn afgeslankt er ook aantrekkelijker kunnen uitzien.’ **MT**

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Chantal Voets
SINT-GENESIUS-RODE

LEEFTIJD 45 jaar
OPLEIDING onderwijzers
BEROEP onderwijzers
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd, een zoon en
een dochter

‘**C**hantal Voets heeft een passie voor kinderen én voor muziek. Die combinatie blijkt heel

interessant voor het Rodense verenigingsleven.

In de gemeentelijke basisschool Wauterbos werkt Chantal al 23 jaar met kinderen uit het vijfde of zesde leerjaar. ‘Ik ben nog altijd even enthousiast over mijn job’, zegt ze. ‘De maatschappij verandert, de kinderen ook. Als leerkracht moet je mee evolueren. Je voelt de jachtigheid in de samenleving bij de kinderen. Ze zijn nerveuzer dan vroeger en moeten soms al heel vroeg zelfstandig zijn.’

Toen Chantal acht jaar was, volgde ze al notenleer. Samen met haar man Eddy Vanhaelen was ze gedurende 20 jaar koperblazer in de brassbands van Rode en Buizingen, én bij het koperensemble ‘Gognio Brass’. Het leven van Chantal Voets werd heel wat minder rustig toen haar dochter Kim Vanhaelen, amper 16 jaar oud, eind 2002 de dansgroep K-Cre@tion oprichtte. Chantal zette er haar beide schouders onder en haar man Eddy, als voorzitter, zijn volle gewicht.

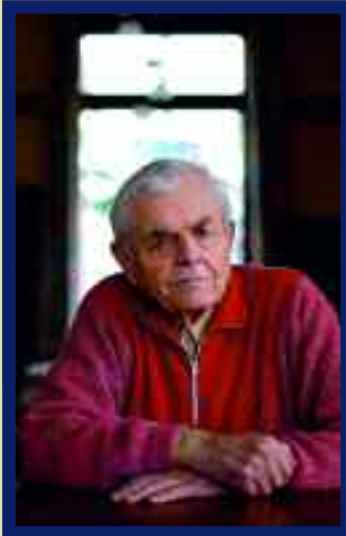
K-Cre@tion begon met een dertigtal dansertjes én twee groepen: de Kidz en Adz. Vandaag zijn er 260 dansers die in 11 groepen hedendaagse dans brengen, zoals hiphop, breakdance, funk, jackson style, street dance en sinds kort ook salsa. Chantal beheert de meer dan 1.000 kostuums van de 11 groepen. ‘Ik doe het graag, maar de groep is nu wél zo groot dat ik niet alle werk meer kan doen. Gelukkig hebben we een heel goed bestuur.’

Opvallend is vooral de vriendelijke sfeer bij de dansgroep en daar heeft Chantal Voets duidelijk de hand in: ‘Iedereen is welkom, iedereen mag meedoen. We zijn één grote familie. Ik probeer een luisterend oor te zijn voor onze dansers. Respect voor anderen is belangrijk.’

MT

De onbekende randbewoner

FOTO: FILIP CLAESSENS

Albert Michiels
HOEILAART

LEEFTIJD 82 jaar
BEROEP gepensioneerd
zelfstandige, organisator
van Jazz Hoeilaart
BURGERLIJKE STAAT
weduwnaar, 2 kinderen

Albert Michiels wou altijd dingen doen die anderen niet deden. 'Daarbij had ik het grote

geluk dat mijn vrouw altijd akkoord ging met mijn plannen, dat besef ik maar al te goed. Ik heb vanalles gedaan, maar ben altijd zelfstandige geweest.' Zo stond Albert Michiels aan de wieg van het plaatselijke wijncoöperatief Isca. 'Als ik maar kon organiseren, was ik tevreden.' Helaas moest Isca de boeken neerleggen in 1978. Albert zat echter geen seconde stil. Het jaar erop stampte hij de eerste editie van Jazz Hoeilaart uit de grond. 'In die tijd ging alle aandacht naar klassieke muziek en werd jazz stiefmoederlijk behandeld. Ik kon dat niet langer aanzien. Je moet jongeren bovendien de kans geven om te bewijzen wat ze waard zijn. Jongeren zijn tenslotte de opkomende macht, nietwaar?' Albert Michiels weet alles over de Belgische jazz. Zijn huis is een waar jazzmuseum vol affiches, foto's, karikaturen, opnames en andere parafernalia. 'Ik ben zelf nooit professioneel jazzmuzikant geweest, maar ik ben wel jong met accordeon en piano begonnen. Tijdens de tweede wereldoorlog reed ik per fiets van Overijse naar Oudergem, met de accordeon op de bagagedrager. Van daar nam ik de tram tot Brussel. Ik kreeg er les van een blinde leraar. Toen de Engelsen en Amerikanen arriveerden, werd er volop feestgevierd. De soldaten namen hun meisjes mee naar de nachtkroegen, waar veel jazz werd gespeeld. Je kon improviseren en uitproberen - je kon doen wat je wilde, want de aandacht van het publiek ging niet op de eerste plaats naar de muziek.' Ook Albert heeft op die manier enkele avonden het muzikale vertier verzorgd. 'Ik luister heel graag naar klassieke muziek, maar jazz is toch iets bijzonders. Het komt recht uit het hart.'

IM

FOTO: FILIP CLAESSENS

Dirk Van der Ougstraete
MACHELEN

LEEFTIJD 46 jaar
OPLEIDING A2 automechanica
BEROEP brandweerman
BURGERLIJKE STAAT
gehuwd, 4 kinderen

Ik ben al 17 jaar lang brandweerman in Brussel. Ik doe m'n job graag omdat ik

mensen zo heel concreet kan helpen. Vroeger deed ik vaak ziekenwagenvervoer, nu ben ik officier bij de brandweer. Elke interventie die we doen is eigenlijk een sprong in het onbekende. Je weet nooit precies wat je te wachten staat. Als brandweerman word ik vaak geconfronteerd met heel dramatische situaties, maar ik kan daar gelukkig goed mee overweg. Dat moet ook, anders hou je het niet vol. Incidenten waarbij kinderen zijn betrokken, blijven voor mij het moeilijkst.

Ik ben geboren en getogen in Machelen en het bevat me hier nog altijd prima. In de straat waar ik woon is er een goede verstandhouding tussen de burens en dat is voor mij van groot belang. Een keer per jaar houden we een groot straatfeest en dat is telkens een formidabel succes. M'n grootste hobby heeft eigenlijk veel met mijn beroep te maken. Als brandweerman is het belangrijk dat mijn conditie op peil blijft en daarom ga ik vaak joggen. De voorbije jaren heb ik echter een andere manier ontdekt om fit te blijven. Vier jaar geleden hebben we namelijk een huis gekocht in Frankrijk en in die periode is heel veel van m'n vrije tijd opgeslorpt door verbouwingen. Nu het huis klaar is, gaan we er in de vakanties heel vaak naartoe. Tijdens de andere periodes verhuren we het als vakantiehuis. Machelen is niet meteen een groene gemeente, dus kan ik in Frankrijk echt met volle teugen genieten van de prachtige natuur en de rust. Die koop is een van de beste beslissingen die ik in m'n leven heb genomen.

Ik heb een goede relatie, vier fijne kinderen en een job waar ik van hou. Voor mij mag het leven rustig verder kabbelen zoals het nu is.'

TD

De onbekende randbewoner

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Jef Heyvaert
MEISE

LEEFTIJD 78 jaar
OPLEIDING hogere
middelbare school
BEROEP gepensioneerde
(vroeger bediende bij
de Nationale Bank)
BURGERLIJKE STAAT
weduwenaar, 5 kinderen

‘Ik woon al heel m’n leven in de Krogstraat in Meise. Ik hou van mijn gemeente, maar

toch is er de laatste jaren veel veranderd. Meise is nog altijd een mooie gemeente, maar het landelijke karakter is grotendeels verdwenen en dat betreurt ik. Als kleine jongen ging ik heel vaak samen met mijn vrienden ravotten in de velden. De natuur was onze speeltuin. Jammer genoeg is bijna alles hier nu volgebouwd.

De voorbije vijftien jaar ben ik gefascineerd geraakt door geschiedenis. Onlangs is in samenwerking met de Cultuurraad van Meise een boek van mij verschenen over de geschiedenis van de gemeente, van haar ontstaan tot 1940. Het is een klepper van ongeveer 400 bladzijden geworden. Het heeft me een aantal jaren gekost om alle documenten en informatie te verzamelen, maar ik ben heel tevreden over het resultaat.

Ik ben altijd erg leergierig geweest. Ook nu ik bijna tachtig ben, vind ik het belangrijk om te blijven leren. Ik wil mijn geest actief houden. Momenteel volg ik in Wolvertem een computercursus Photoshop, omdat ik te weten wil komen hoe ik oude en nieuwe foto’s kan bewerken. Ook op fysiek vlak probeer ik zo actief mogelijk te blijven. Ik ga vaak wandelen en fietsen en ik ben lid van de plaatselijke petanqueclub. Op die manier ontmoet ik veel mensen en zo heb ik het graag want ik ben iemand die niet graag thuis zit.

Twee jaar geleden is mijn vrouw overleden. Ze is heel plots van ons heengegaan. Gelukkig heb ik heel veel steun aan m’n vijf kinderen. Ik hoop dat ik nog lang mag leven, maar dan wel op voorwaarde dat ik gezond mag blijven. Ik zou het heel erg vinden om totaal afhankelijk te worden van anderen.’

TD

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Christine Jacobs
DILBEEK

LEEFTIJD 45 jaar
OPLEIDING rechten,
criminologie, bemiddeling
BEROEP advocaat-
bemiddelaar
BURGERLIJKE STAAT
ongetrouwd

‘Ik herinner me hoe ik ten einde raad vanop de basiliek van Koekelberg ben gaan

kijken waar er in Brussel véél groene tuintjes zijn’, vertelt Christine Jacobs. ‘Ik heb mijn hele leven in Brussel gewoond. Maar liefst zes jaar heb ik er gezocht naar een appartement of een huis om te kopen én niets gevonden. Tijdens een vakantie heb ik een maand in het Pajottenland gewoond in een woning van vrienden tussen de maïsvelden en het bos. Toen heb ik beslist dat ik daar en nergens anders wilde wonen. Niet lang daarna vond ik het huis van mijn dromen via het internet, op amper een paar minuutjes lopen van het huis waar ik had gelogeed. Ik hou niet van residentiële buurten. Ik woon nu al meer dan twee jaar in het landelijke Sint-Gertrudis-Pede, tussen de koeien en de velden. De natuur heeft iets mystieks en rustgevends. Ik kan ervan genieten als ’s ochtends de mist over de velden hangt en de zon door de wolken priemt. Het zijn kleine dingetjes die een mens gelukkig maken, zoals de wandelingen door de velden, of het ontbijt op het terras buiten. Dat kan allemaal niet als je in de stad woont. Ik laad me op in de natuur.’

Christine Jacobs werkt in Brussel. Sinds kort heeft ze in haar nieuwe woning in Dilbeek een bemiddelingsruimte ingericht met een ronde tafel en zeteltjes - allesbehalve de ‘look’ van het traditionele advocatenkantoor. In tijden waarin vechtscheidingen hoogtij vieren, kiest ze resoluut voor de weg van de bemiddeling. ‘Als een koppel uit elkaar gaat, is het voor iedereen beter als de partners samen oplossingen bedenken waarin beide partijen zich kunnen vinden’, zegt ze. ‘Mensen die kiezen voor bemiddeling houden hun lot in eigen handen. Ze laten belangrijke beslissingen over zichzelf of de kinderen niet over aan het oordeel van de rechter.’

MT

‘WE MOETEN MAKELAARS WORDEN IN KANSEN VOOR MENSEN’

Vlaams regeringsleider Yves Leterme en minister Frank Vandenbroucke die bevoegd is voor de rand, vinden dat het beleid in de rand een meer sociale dimensie moet krijgen. In hun ogen wordt de rand teveel geassocieerd met taalperikelen en communautaire betwistingen, waardoor de indruk ontstaat dat het beleid versmald wordt tot een taalculturele strijd van een zeer bewuste Vlaamse bovenlaag tegenover een even bewuste, hardnekkige Franstalige bourgeoisie die al lang niet meer representatief is voor de Franstalige bewoners van de rand. Die accentverschuiving is gegroeid vanuit het besef dat veel anderstaligen en Franstalige Belgen die zich nu in de rand komen vestigen, kunnen profiteren van een goed uitgebouwd beleid op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en onderwijs en dus ook baat hebben bij integratie en Nederlands leren. ‘Zo creëer je een win-win-situatie die bijdraagt tot het behoud van het Vlaams karakter van de rand’, vinden beide bewindslieden.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Yves Leterme

Volgens Frank Vandenbroucke is het lang niet meer zo dat wie zich in de rand vestigt en geen Vlaming is, per definitie behoort tot de rijke Franstalige bourgeoisie. Het gaat ook om Franstalige landgenoten en anderstaligen die geen deel uitmaken van de begoede middenklasse, die vaak te kampen hebben met sociale problemen, werkloos zijn en aangewezen op een leefloon. Via onze sociale voorzieningen hebben wij die mensen iets te bieden, op voorwaarde dat zij bereid zijn zich de inspanning te getroosten om Nederlands te leren, betoogt hij. ‘In mijn visie op inburgering speelt de kennis van onze taal een essentiële rol. Op elk moment dat mensen in contact komen met onze sociale voorzieningen, bijvoorbeeld op het vlak van huisvesting, arbeidsbemiddeling of onderwijs, moet je hen erop wijzen dat je hen wil helpen maar daar tegelijk de voorwaarde aan verbinden dat zij Nederlands moeten

leren. Zo kunnen we kleine win-win-situaties creëren die bijdragen tot de integratie en de sociale cohesie in de rand. Dat beleid zullen we jarenlang moeten volhouden, maar het sluit aan op de realiteit van vandaag in de rand waarin de rijke Franstalige bourgeoisie al lang geen hoofdrol meer speelt.’ Ook Yves Leterme vindt dat de rand baat heeft bij een beleid waarin meer uitgesproken sociale accenten worden gelegd. Hij refereert naar de tijd toen hij in Lot woonde, in een arbeidersbuurt in de Dworpsestraat, waar zijn naaste burens migranten waren uit Spanje en uitkeringstrekkingen uit Brussel. ‘De zangeres Samantha woonde in dezelfde straat en was één van de weinige Nederlandstaligen! Ik werkte toen bij het Rekenhof en ging in de zomer vaak met de fiets naar mijn bureau in Brussel. Als je van Lot naar Beersel fietste, kwam je door prachtige wijken, maar een paar kilometer verderop in Buizingen en Huizingen

zat je ineens middenin de verpaupering. Verder naar Sint-Pieters-Leeuw reed je dan weer door mooie dorpskernen met grote villa’s. Kortom, de rand is een sociaal heel gedifferentieerde regio en daar is men zich in Vlaanderen onvoldoende van bewust. De rand wordt er vooral geassocieerd met taalkwesties en communautaire perikelen.’ Tegen die achtergrond moeten we er volgens Yves Leterme voor oppassen om alleen oog te hebben voor het element taalstrijd en moet het beleid ten behoeve van de rand vooral een sociale dimensie krijgen. ‘Juist daarom hebben we na het afspringen van de onderhandelingen over de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde in mei van vorig jaar de klemtoon gelegd op zaken als huisvesting, arbeidsbemiddeling en onderwijs. In de rand draait het niet langer om een taalculturele strijd van een zeer bewuste Vlaamse bovenlaag tegenover een even bewuste

FOTO: PATRICK DE SPIEGHELARE

‘We moeten bewijzen dat we met deze regio bezig zijn.’

en hardnekkige Franstalige bourgeoisie.’ ‘We moeten bewijzen dat we met deze regio bezig zijn’, voegt Frank Vandenbroucke daaraan toe. ‘Dat moet mijns inziens leiden tot een open en zelfbewuste houding, want vanuit verkramptheid zullen we er ook niet komen.’

Frans op de vijfde plaats

De grote instroom van anderstaligen doet bij menigeen de vraag rijzen of het behoud van het Vlaams karakter van de rand op termijn wel een haalbare kaart is en of de regio niet meer en meer een internationaal karakter krijgt. Daar komt nog bij dat veel buitenlanders die zich in de rand vestigen hun eigen kringetje hebben van vrienden, kennissen en collega’s waardoor er niet echt een aanleiding is om Nederlands te leren of contacten te leggen met mensen uit de omgeving waar ze wonen. Frank Vandenbroucke ziet dat niet zo. ‘Het hebben van een gemeenschappelijke taal die ook overeenkomt met de officiële taal is zeer essentieel en ik vind dat we aan wie hier langdurig verblijft echt wel een inspanning mogen vragen om dat Nederlands niet alleen te respecteren maar er ook liefst iets van te begrijpen. Zelfs al blijven die mensen hier niet hun hele leven en hebben ze het moeilijk om een andere taal te leren. Dat geldt zeker voor landgenoten!’ Tegelijk sluit Vandenbroucke niet de ogen voor het feit dat de rand een meer kosmopolitisch karakter krijgt. Hij vindt dat we daar zeer open voor moeten staan en er ons voor een stuk mee moeten verzoenen. ‘Je kunt van

een Italiaans koppel dat hier verblijft niet verwachten dat die thuis Nederlands spreken. Je mag daarentegen van zo’n mensen wel verwachten dat ze begrijpen dat Nederlands bij ons de officiële taal is.’ Yves Leterme stipt hierbij aan dat je buitenlanders die voor de Europese Unie werken niet kunt dwingen om onze taal te leren. Ze hebben een apart statuut en België heeft er zich toe geëngageerd dat te respecteren. ‘Maar’, zegt hij, ‘door de uitbreiding van de Europese Unie naar Oost-Europa is er sprake van een verschuiving die van belang is voor de politieke positionering van het randbeleid. Het merendeel van de mensen

‘In ons politiek onderbewustzijn heeft het randbeleid altijd gestalte gekregen vanuit een reactie op de verfransing van de rand’

die hier nu komen werken, zowel in de Europese instellingen als daar rond, zijn veel minder Frans gericht. Frans is voor hen de vijfde of zesde taal. In ons politiek onderbewustzijn heeft het randbeleid altijd gestalte gekregen vanuit een reactie op de verfransing van de rand. Nu staan we voor een nieuwe invalshoek die zich de voorbije tien jaar is begonnen af te tekenen.’

Van grote plannen naar kansen

Na de crisis rond het vertrek van koerierbedrijf DHL en het mislukken van de onderhandelingen over de splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde pakte de Vlaamse regering vorig jaar uit met een hele resem concrete initiatieven ten behoeve van de rand. Het meest in het oog springend was wel het START-project voor de ruime regio rond Zaventem, een grootschalig investeringsprogramma waarmee jaarlijks zo’n 50 miljoen euro is gemoeid en dat vooral is toegespitst op het scheppen van ruimte voor nieuwe bedrijven door het saneren van oude bedrijfsterreinen, het aanleggen van nieuwe wegen en het uitbouwen van een optimaal openbaar vervoer.

Yves Leterme heeft er geen moeite mee te erkennen dat die initiatieven mede werden ingegeven om de ontgoocheling die toen her en der heerste te milderen. ‘We hadden ons voor die splitsing geëngageerd, en het is niet niks als je een engagement niet rond krijgt. We hebben vervolgens gepoogd om met de regeringspartners tot goede afspraken te komen voor positieve maatregelen in de rand. Ik vind het dus belangrijk dat men niet alleen spreekt over het mislukken van de splitsing, maar dat men ook oog heeft voor de extra impuls die we toen hebben gegeven aan het randbeleid.’ Frank Vandenbroucke ziet het START-project als een kans om opnieuw economische dynamiek te scheppen, met tegelijk méér aandacht voor de

leefkwaliteit. 'Het was nodig dit te doen omdat de regio lijdt aan een 'remmende voorsprong'. Ik bedoel daarmee dat de rand gedurende de voorbije 10 à 15 jaar de jobmotor van Vlaanderen is geweest. Op een bepaald ogenblik is die motor beginnen te sputteren; er zijn een paar grote industriële drama's geweest zoals de sluiting van Renault, het faillissement van Sabena en het voorgenomen vertrek van DHL. Maar zelfs los daarvan heeft de regio Halle-Vilvoorde qua jobcreatie de voorbije 4 jaar minder goed gescoord dan de rest van Vlaanderen. Dat is te wijten aan die remmende voorsprong: je bent volgebouwd, er is verkeerscongestie en dus ben je niet meer aantrekkelijk. Met dat START-project willen we voor een nieuwe dynamiek zorgen en ik maak me sterk dat dit niet alleen voor Vlaams-Brabant van belang is maar voor heel Vlaanderen. Met het Vlaams beleid zijn we in het verleden een beetje teveel makelaars geweest van grote plannen en concepten. We moeten ervoor zorgen dat we makelaars worden in kansen voor mensen en ik denk dat we daar, onder meer met dit START-project, naartoe aan het gaan zijn.' Leterme en Vandenbroucke zien het bezwaar dat dit ambitieuze project wordt ontwikkeld in een toch al overbelaste regio niet echt zitten en ze zijn het ook niet eens met degenen die pleiten voor het ontplooiën van nieuwe economische activiteiten in een grotere cirkel rond Brussel om zo tot een omgekeerde mobiliteit te komen van de rand en Brussel naar elders in Vlaanderen. Volgens Yves Leterme komt het er vooral op aan om binnen de 2 à 3 jaar resultaat te boeken. Hij wijst erop

dat je bij het decentraliseren van economische activiteiten onder meer rekening moet houden met de regels die het Ruimtelijk Structuurplan voor Vlaanderen oplegt, waardoor je bij het realiseren van je plannen minstens een vertraging van 4 à 5 jaar oploopt. 'We moeten de kansen die we nu hebben, grijpen om op korte termijn extra economische activiteit te creëren', vindt hij. Frank Vandenbroucke is het

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Frank Vandenbroucke

daar volmondig mee eens. 'Er is urgentie geboden hé. Als je vaststelt dat je begint te lijden onder die remmende voorsprong, moet je proberen het tij zo snel mogelijk te keren of je zit voor je het weet als subregio voor jaren in een sukkelstraatje. Het idee dat je de rand zou kunnen ontlasten door bijvoorbeeld een stuk van je economische activiteit naar bijvoorbeeld Tienen of Diest te verplaatsen, lijkt me bovendien nogal illusoir. Veel bedrijven zitten nu eenmaal graag in de nabijheid van een luchthaven of een internationale stad als Brussel. Als je die niet naar

de rand haalt, haal je ze ook niet naar Diest of Tienen en gaan ze gewoon naar elders in de wereld. Het idee om de ene regio te ontlasten ten voordele van de andere zie ik dus niet zo goed zitten.'

Botsende belangen

Worden de ambitieuze START-plannen niet gedwarsboomd door de aanslepende problemen rond de luchthaven van Zaventem? Yves Leterme wijst erop dat de Vlaamse regering niets liever wil dan een stabiele oplossing, waarbij er een evenwicht is tussen de economische activiteit op de luchthaven en het behouden van de levenskwaliteit voor de omwonenden. Hij laakt de houding van een aantal Brusselse politici die vinden dat Zaventem een regionale luchthaven zou moeten worden, maar wijst er tegelijk op dat het vinden van een oplossing voor de geluidsoverlast ook in de Vlaamse context, waar belangengroepen uit verschillende regio's als het ware met getrokken messen tegenover elkaar staan, niet zo gemakkelijk is. Dat steeds moeten afwegen van tegenstrijdige belangen is geen eenvoudige zaak en het ontlokte Yves Leterme vlak na zijn aantreden zelfs de ontboezeming 'dat je door de media en de publieke opinie soms onrechtvaardig behandeld wordt'. Die uitspraak uit 2004 vindt hij nu wel wat overtrokken. 'We zijn niet te beklagen', zegt hij, 'want per slot van rekening kiezen we zelf voor deze job. Ik vind wel dat de beoordeling van het beleid in de media en bijgevolg door het brede publiek niet altijd volgens de juiste criteria gebeurt. De Vlaamse regering bestaat uit een zeer brede coalitie en het is telkens een kwestie van geven en nemen. Belangrijk is dat je een aantal keuzes kunt maken die echt zinvol zijn. Zin geven betekent ook dat je een aantal zaken in vraag durft stellen, wat niet altijd gemakkelijk is in onze zeer defensieve Vlaamse samenleving die wat pleinvrees heeft om dingen te veranderen. Het moeten vooral opties zijn die op de lange termijn effect hebben, zoals bijvoorbeeld het START-project of initiatieven rond de haven van Antwerpen. Dat is iets wat misschien niet onmiddellijk tot ieders verbeelding spreekt, maar daarmee versterk je wel het economisch draagvlak van deze regio en daar is uiteindelijk iedereen mee gebaat.'

Henry Coenjaerts

Top politicians set new priorities for the periphery policy 'We have to broker opportunities for people'

The Flemish government leader Yves Leterme and minister Frank Vandenbroucke, who is in charge of Brussels periphery policy, are anxious to invest the periphery policy with a broader social dimension. They feel that too many people associate the periphery with language problems and disputes between two language Communities. This creates the impression that the policy boils down to a language and cultural struggle between a purposeful Flemish elite and a just as determined and stubborn French-speaking establishment that has long been out of touch with French-speaking people living in the periphery. The change in focus is the result of a growing awareness that many non-first-language Dutch speakers and French-speaking Belgians whose homes are in the periphery may enjoy the opportunities of a well-organised housing, employment and education policy so it is also in their interests to learn Dutch. 'Consequently, you create a win-win situation that helps to maintain the periphery's Flemish character', according to the two senior politicians.

VAN 4/3 TOT 4/4

RANDUIT

A G E N D A

Kleinkunsteiland verenigt vier generaties

Acteur Lucas Van den Eynde is de bescheiden ceremoniemeester van 'Kleinkunsteiland', waarin muzikale en tekstuele juweeltjes van vroeger en nu de revue passeren.

Ieder van de vier optredende vocalisten vertegenwoordigt een andere generatie maar door hun talenten te bundelen, versterken ze elkaar. Omdat Ramses Shaffy er niet bij kon zijn, zingt Liesbeth List de overrompelende liefdesduetten van 'Pastorale' afwisselend met Kris De Bruyne en Lucas Van den Eynde. Ze eert Jacques Brel met 'Brussel was toen nog een bruisende stad'. Als ze met haar warme diepe stem 'Laat me nu toch niet alleen' aanheft, krijgt ze het gezelschap van Eva De Roovere, die de even ontroerende Zuid-Afrikaanse versie 'Moe nie weggaan nie!' vertolkt. De geselecteerde liederen zijn troostend of ontwapenend bedoeld. Ook al is het twee-

Kleinkunsteiland

persoonsbed maar half beslapen, laten we toch maar vrolijk zijn, zingt het kwartet in koor. Bram Vermeulen zou het graag hebben gehoord!

'Kleinkunsteiland - Uit liefde en respect' door Liesbeth List, Kris De

Bruyne, Eva De Roovere en Lucas Van den Eynde

Overijse, CC Den Blank, Begijnhofplein 11

Zaterdag 11 maart om 20.30

📞 02-687 59 59 en www.denblank.be

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, hoek Olmstraat / Bolwerkstraat

Donderdag 23 maart om 20.30

📞 02-255 46 90 en www.applaus.be

Asse-Zellik, CC Den Horinck, Noorderlaan 20

Woensdag 29 maart om 20.30

📞 02-466 78 21 en www.applaus.be

In het voetspoor van Django Reinhardt

Django!

Of het nu gypsy-swing dan wel hot-club jazz wordt genoemd, doet er weinig toe; de stijl van Django Reinhardt is onmiddellijk herkenbaar.

Het Koen De Cauter Sextet brengt een hommage aan deze rasechte zigeuner, die in het begin van de twintigste eeuw in de buurt van Luik werd geboren en een voorloper was van de 'fusie' muziek. Eenmaal op dreef, bekoorde hij zowel musettefreaks als jazzpuristen. Hoewel hij vooral improviseerde, was zijn gitaarspel ook voor een on-

gewijd publiek erg toegankelijk. Django Reinhardt's invloed op de Amerikaanse alternatieve muziekscène is onmiskenbaar, maar pas sinds zijn vroegtijdige dood in 1953 wordt hij naar waarde geschat.

'Django! - Hommage aan Django Reinhardt' door Koen De Cauter Sextet
Wezembeek-Oppem, GC de Kam, Beekstraat 172

Vrijdag 24 maart om 20.00

📞 02-731 43 31 en www.dekam.be

Meise, De Muze van Meise, Brusselsesteenweg 69

Vrijdag 31 maart om 20.30

📞 02-268 61 74 en www.applaus.be

Beverly Jo Scott

Beverly Jo Scott laat Janis Joplin herleven

'Iedereen kent haar naam, maar bijna niemand kent de artiest die ze was. Ik wil laten zien dat Janis Joplin meer was dan een wild meisje dat veel te vroeg gestorven is door overmatig drugs- en alcoholgebruik. Ze was tenslotte één van de meest invloedrijke en onvergetelijke vrouwelijke artiesten van de twintigste eeuw.' In haar eerbetoon aan Janis Joplin trekt Beverly Jo Scott alle registers open. 'De show brengt geen Joplin-imitatie', legt ze uit. 'Ik breng bekende en minder bekende nummers uit haar repertoire én werk van mensen die haar hebben beïnvloed, zoals Otis Redding, Etta James en Leadbelly.' Scott, die net als Joplin afkomstig is uit het zuiden van de Verenigde Staten, maar al geruime tijd in Wezembeek-Oppem woont, is ontzettend trots op de show. 'Ik zat al jaren met het idee in mijn hoofd', vertelt ze. 'We werken niet alleen met muziek, maar zetten ook een videokunstenaar aan het werk, die beelden van het optreden mixt met archiefbeelden van Janis zelf. Het wordt één groot feest, een ware energieboom - echt waar, iedereen móet ernaar komen kijken. Het zou een schande zijn om het te missen.'

'Planet Janis' door Beverly Jo Scott
Wemmel, GC de Zandloper, Kaasmarkt 75
Donderdag 9 maart om 20.00

📞 02-460 73 24 en www.dezandloper.be

**PODIUM
KUNSTEN**

THEATER

DONDERDAG 9 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

The New Electric Ballroom

door De Queeste

● 20.30

VRIJDAG 17 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

De Falloforen

door Theater Malpertuis/Tonic

● 20.15

17, 18 EN 19 MAART

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

Sepp'I door Pokus Pats vzw & Fanfare

Sint-Servaas (muzikale toneelopvoering)

● 20.00, 19/3 om 15.00

**17, 18, 19, 24, 25 EN 26
MAART**

HAREN

St. Elisabethkerk 02-242 31 47

(GC De Linde)

Jezus, een zonderling

door De Zonderlingen

● 19.30, 17 en 24/3 om 20.30

17, 24 EN 25 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Aan het eind van

de aspergetijd

door KT De Alsembloem

● 20.00

ZATERDAG 18 MAART

ASSE

't Smiske 02-466 78 21

Gemeenteplein 7 (CC Den Horinck)

Inspinzie (improvisatietheater)

● 21.00

VRIJDAG 23 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank

02-687 59 59

Begijnhofplein 11

Who's afraid of Virginia

Woolf? door De Koe

● 20.30

24 EN 25 MAART

DUISBURG (TERVUREN)

Pachthof Stroykens 02-767 70 22

Merenstraat 19

Frankenstein of Smrntwsk

alleen door toneelvereniging TUSS-ENIN

● 20.00

**24, 25, 31 MAART EN
1 APRIL**

HOEILAART

Felix Sohiecentrum 02-657 94 21

Gemeenteplein

Equus door toneelgroep KLEM

● 20.00

Pascale Platel & Steven
De Bruyn (1/4 in Dilbeek)

**25, 26, 30, 31 MAART EN
1 APRIL**

TERVUREN

Zaal Papeblok 02-767 32 02

P.Vandersandestraat 15

Drinken de goden Duvel

door Toneelkring Willen Is Kunnen

● 20.30, 26/3 om 14.30

WOENSDAG 29 MAART

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

De Koers door 't Arsenal

● 20.00

VRIJDAG 31 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

N door Het Toneelhuis

● 20.15

VRIJDAG 31 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Minder = Meer door Fred Delfgaauw

● 20.00

ZATERDAG 1 APRIL

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Mister San door Pascale Platel &

Steven De Bruyn

● 19.00 en 20.30

FOTO: MAARTEN VANDEN ABEELE

N (31/3 in Grimbergen)

FAMILIEVOORSTELLINGEN

ZONDAG 5 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Rocking David Copperfield

door Kollektief D&A - vanaf 8 jaar

● 15.00

ZONDAG 12 MAART

SINT-GENESIUS-RODE

GC de Boesdaalhoeve 02-381 14 51

Hoevestraat 67

Dokter! Dokter! door Spoor 6

● 15.00

ZONDAG 12 MAART

VILVOORDE

CC Koningslo 02-255 46 90

Streekbaan 185

Handwerk door Lejo

vanaf 4 jaar

● 15.00

ZONDAG 19 MAART

ASSE

CC Den Horinck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

Sneeuw witje

door Figurentheater De Maan -

vanaf 5 jaar

● 15.00

DANS

**3, 4, 10, 11 EN 17
MAART**

GRIMBERGEN

Op locatie bij 5 gezinnen thuis

02-263 03 43 (CC Strombeek)

Vous Permettez?

door Annabel Schellekens en

Thomas Devens

● 20.15

De Koers (29/3 in Wemmel)

Handwerk (12/3 in Vilvoorde)

WOENSDAG 22 MAART**VILVOORDE**

CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Hoek Olmstraat / Bolwerkstraat

De pure passie van de flamenco

door Mudanza

● 20.30

HUMOR**DONDERDAG 9 MAART****ASSE**

CC Den Horinck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

Quaiss Kitir door Jummo

● 20.30

DONDERDAG 9 MAART**JEZUS-EIK/OVERIJSE**

GC de Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Terrorist! door Nigel Williams

● 20.00

VRIJDAG 10 MAART**VILVOORDE**

CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Hoek Olmstraat / Bolwerkstraat

Rond genoeg

door De Schedelgeboorten

● 20.30

ZATERDAG 11 MAART**MACHELEN**

Zaal Nova 02-251 24 88

Kerklaan (mevr. Boeykens)

M'n madam is ne kloon

door Echt Antwaarps Teater

organisator: De Vrienden van Lourdes

Machelen-Diegem

● 20.00

VRIJDAG 17 MAART**GRIMBERGEN**

Eigen Thuis 02-269 60 06

Schildpadstraat 30

Bert Kruismans

● 20.00

18 EN 19 MAART**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Helden door De Nieuwe Snaar

(uitverkocht)

● 18/3 om 20.00, 19/3 om

14.30

22, 23 EN 24 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Spaak door Kommil Foo

● 20.30

LITERAIR**DONDERDAG 9 MAART****MEISE**

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

De Da Vinci code en de tempeliers: zin en onzin

door Hugo Neirinckx

● 20.30

ZONDAG 12 MAART**BRUSSEL**

4 wijken die goed bereikbaar zijn met

tram 23 (Mutsaard - De Wand, Prinses

Elisabeth - Helmet, Montgomery,

Klein Zwitserlandplein)

02-226 04 56 en www.versbrussel.be

Vers Brussel - Poëzie in de stad, literair stadsfestival

● vanaf 10.00

DONDERDAG 30 MAART**VILVOORDE**

Openbare bibliotheek 02-255 46 90

Grote Markt 9 (CC Het Bolwerk)

Schrijversparcours 2006:**Annelies Verbeke**

● 20.00

SENIOREN**DONDERDAG 9 MAART****OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhofplein 11

De weg naar mijn hart

door Connie Neefs en Hugo Symons

● 14.00

MAANDAG 13 MAART**ASSE**

Den Horinck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

Die Tirolergruppe Flösser

● 14.30

ZATERDAG 18 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Operette

door K.T. De Bietjes

● 14.00

DINSDAG 21 MAART**VILVOORDE**

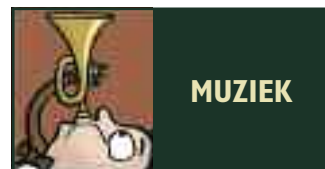
CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Hoek Olmstraat / Bolwerkstraat

Mijn madam is ne kloon

door Echt Antwaarps Teater

● 14.30

MUZIEK**VRIJDAG 10 MAART****DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Café Weemoed

door Raymond Van het Groenewoud

● 20.30

VRIJDAG 10 MAART**GRIMBERGEN**

Fenikshof 02-263 03 43

Abdijstraat 20 (CC Strombeek)

Cubix - technoparty

met o.a. Tom Hades en Redhead

● 21.00

VRIJDAG 10 MAART**TERNAT**

CC De Ploter 02-582 44 33

Kerkstraat 4

Ceske Trio

● 20.30

ZATERDAG 11 MAART**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Neeka

● 20.00

De Schedelgeboorten (10/3 in Vilvoorde)

Neeka (11/3 in Beersel)

11 EN 12 MAART

NOSSEGEM

Feestzaal van de Sint-Lambertusschool
0476-50 69 24 (Dirk Galicia)

Burggrachtstraat / Pachthofstraat

Jaarlijks concert

van de K.F. De Eendracht

● 11/3 om **19.30**, gevolgd door
gezellig samenzijn met

Big Band Getry uit Peutie

● 12/3 om **18.00**, gevolgd door
gastoptreden van CONEK uit
Kortenberg

ZONDAG 12 MAART

ASSE

Oud Gasthuis 02-456 01 60
Gemeenteplein 26

Trio Joubran

● 11.00

18 EN 25 MAART

HUMBEEK EN BEIGEM

JH Bloem en JH 't Stoveke
02-263 03 43 (CC Strombeek) en
www.fenixx.be

Lokaal Kabaal on tour

● 20.30

DONDERDAG 23 MAART

ASSE

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20

Tito Paris

● 20.30

DONDERDAG 23 MAART

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Het festival

door Bint, Axl Peleman &
Dirk Blanchart

● 20.00

VRIJDAG 24 MAART

SINT-GENESIUS-RODE

GC de Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoestraat 67

Akoestisch door Yanah

● 20.30

DINSDAG 28 MAART

ZAVENTEM

Raadzaal Gemeentehuis
Diegemstraat 37

Boenox - 10de benefietconcert ten voor-
dele van het Fonds Jean-Claude Heuson, borst-
kankeronderzoek binnen het Bordetinstituut

● 20.00

DONDERDAG 30 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Nova Ira door Ialma

● 20.15

VRIJDAG 31 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Minnelusten door Ashels

● 20.30

VRIJDAG 31 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Les Trutttes

● 20.30

31 MAART EN 1 APRIL

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC de Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1

Proms door Koninklijke Fanfare

Zoniëngalm

● 20.00

ZONDAG 2 APRIL

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Nostalgie door Jo Vally

● 20.00

JAZZ

WOENSDAG 15 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Robin Verheyen Quartet

● 20.15

DONDERDAG 30 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Robin Verheyen Quartet

● 20.30

KLASSIEK

VRIJDAG 3 MAART

GRIMBERGEN

Abdij 02-263 03 43 (CC Strombeek)

Schütz en Monteverdi

door La Lettera Amorosa

● 20.15

VRIJDAG 10 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Un Ballo in Maschera

van Giuseppe Verdi door de Roemeense
Staatsopera Timisoara

● 20.30

ZONDAG 19 MAART

GRIMBERGEN

Abdij 02-263 03 43 (CC Strombeek)

Ex Tempore en Florian

Heyerick

● 15.00

ZONDAG 19 MAART

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Nele Peeters & Karin

Peysaert

● 11.00

ZATERDAG 1 APRIL

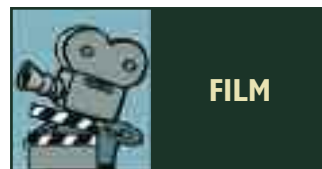
BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Frühjahrs Parade van Robert

Stolz door Het Vlaams Muziektheater

● 19.00

ZONDAG 5 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Moolaade

● 20.00

ZONDAG 5 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

De Kronieken van Narnia

(Nederlandstalige versie)

● 15.00

DINSDAG 7 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Constant Gardener

● 20.30

WOENSDAG 8 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

The Family Stone

● 20.30

ZONDAG 12 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Buitenspel

● 20.00

DINSDAG 14 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

De hel van Tanger

● 20.30

DONDERDAG 16 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

The Family Stone

20.00

ZONDAG 19 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

The Constant Gardener

● 20.00

MAANDAG 20 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Sioen: Ceci n'est pas un

film? (muziekfilm)

● 20.30

DINSDAG 21 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Gabrielle

● 20.30

WOENSDAG 22 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Jarhead

● 20.30

NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN

VOLKSTHEATER

Brussels Volkstejoëter dolt met dubbele moraal

De Franse auteur Georges Feydeau (1862-1929) neemt in zijn komedies de dubbele moraal van de burgerij maar al te graag op de korrel. In 'Tailleur pour dames' moet dokter Moulineaux zich voor een nachtelijk uitje verantwoorden bij zijn vrouw. Hij voelt zich in het nauw gedreven en verzint snel een alibi, waarbij de speculant Bassinet als geroepen komt. Maar als zijn schoonmoeder zich met de affaire begint te bemoeien, gaan de poppen pas echt aan het dansen en raakt dokter Moulineaux verstrikt in zijn eigen leugens. Omdat ook de anderen geen brave doetjes zijn, stapelen de misverstanden zich op.

René Willems vertaalde deze typisch Franse vaudeville in onversneden Brussels. Vele dialectwoorden en uitdrukkingen zijn in de loop der jaren helaas in onbruik geraakt.

'Tailleur pour dames' door Brussels Volkstejoëter

Wemmel, GC de Zandloper, Kaasmarkt 75
Zaterdag 4 maart om 20.00 en zondag 5 maart om 15.00

📞 02-460 73 24 en www.dezandloper.be

Kraainem, GC de Lijsterbes, Lijsterbesenbomenlaan 6

Vrijdag 10 en zaterdag 11 maart om 20.00, zondag 12 maart om 14.30

📞 02-721 28 06 en www.delijsterbes.be

VOORDRACHT

Het verdriet van Annie M.G. Schmidt

Annie M.G. Schmidt liet niet graag in haar kaarten kijken. Haar vrolijke liedjes, grappige gedichten en lichtvoetige musicals verhulden vaak dat ze zelf soms diep ongelukkig was. Annejet van der Zijl, die haar goed kende, publiceerde enige tijd geleden een biografie die nogal wat ophef veroorzaakte. Dat de gevierde schrijfster haar leven mooier en spannender had voorgesteld dan het in werkelijkheid was, sloeg in als een bom. Els Dottermans en Katelijne Verbeke selecteerden verhalen, verzen en uitspraken, die dit ontluisterend beeld enigszins corrigeren.

Florejan Verschuere begeleidt hen op de piano. Annie M.G. Schmidt wordt weliswaar geportretteerd als een droefgeestige figuur, maar ook haar talent om zowel kinderen als volwassenen te plezieren, wordt in de verf gezet.

'Annie M.G. Schmidt' door Els Dottermans, Katelijne Verbeke en Florejan Verschuere

Strombeek-Bever, Dienstencentrum Ter Borre, Sint-Amandsplein 7

Dinsdag 14 maart om 15.00

📞 02-263 03 43 (CC Strombeek) en www.ccstrombeek.be

Kwartslag

Aanraders uit Kwartslag-aanbod voor deze maand

KLASSIEKE MUZIEK

Gevierd als genie, bespot als gek

De Duitse romantische dichter en theaterauteur Jakob Lenz (1751-1792) werd aanvankelijk bewonderd als een genie, maar later bespot als een gek. Toen hij door psychische problemen werd gekweld, verloor hij al zijn vrienden, waaronder ook de grote Duitse dichter Johann Wolfgang von Goethe. De innerlijke verscheurdheid van Jakob Lenz inspireerde Georg Büchner tot een biografische novelle, die als uitgangspunt diende voor een kameropera van Wolfgang Rihm. In deze 'psychiatrische reconstructie' probeert Lenz zijn schizofrenie te overwinnen, maar hij is niet opgewassen tegen zijn passies en obsessies. Als een roepende in de woestijn schreeuwt hij zijn noodlot uit, maar uiteindelijk is hij zelfs niet meer in staat om te communiceren. De musici van de Beethoven Academie en de zangers van het Teatro Colon uit Buenos Aires zitten heel dicht bij het publiek. Regisseuse Caroline Petrick wil zo de toeschouwer nog sterker betrekken bij de opera. Jakob Lenz lijkt in deze setting sprekend op de hedendaagse, ontwortelde mens, die langzaam wegwijnt omdat hij nergens meer een luisterend oor vindt.

'Jakob Lenz' door Muziektheater Transparant

Brussel, Kaaaitheater, Saintelettesquare 20
15, 16, 18 en 19 maart om 20.30

📞 02-201 59 59, www.kaaaitheater.be en www.kwartslag.be

TONEEL

'Paris, Texas' van Wim Wenders in theaterversie

Wim Wenders sleepte met de road-movie 'Paris, Texas' in 1982 op het Filmfestival van Cannes een Gouden Palm in de wacht. Bijna een kwarteeuw later regisseert Paula Bengels bij het Utrechtse theatergezelschap De Paardenkathedraal een theaterversie van dit verhaal van Sam Shepard. De Vlaamse acteur Peter De Graef speelt Travis, die met de veel jongere Jane (Hanna Jansen) een splijtende liefde beleeft, tot zij haar vrijheid terug wil en hij jaloers en wantrouwig wordt. Als ze uit elkaar gaan, ontfermt Travis' broer Walt zich over hun zontje Hunter. Als Travis na een afwezigheid van vier jaar weer opduikt, blijkt hij aan geheugenverlies te lijden en herkent hij niet eens zijn eigen kind. Via een foto van een landgoed met de naam Paris in de staat Texas, dat hij ooit kocht om er een gelukkige toekomst op te bouwen, klaart zijn verstand langzaam op. Met zijn zoon gaat hij op zoek naar Jane om alsnog een hecht gezin te kunnen vormen. De vroegere geliefden treffen elkaar op een onverwachte plek, en het weerzien is hartverscheurend!

Paris, Texas

FOTO: PIERREKILLIS

'Paris, Texas' door De Paardenkathedraal Dilbeek, CC Westrand, Kamerijklaan
Zaterdag 25 maart om 20.30

📞 02-466 20 30, www.westrand.be en www.kwartslag.be

U vindt het volledige Kwartslag-programma op www.kwartslag.be
Wie zich een Kwartslag-pas aanschaft (28 euro) kan uit het ruime aanbod van het Kaaaitheater, de KVS, CC Strombeek en CC Westrand vier voorstellingen kiezen, waarvan één in elk theater.

Ludo Dosogne

Annie M.G. Schmidt

Recyclagefestival SPIRAAL geeft afdankertjes nieuwe bestemming

Afgedankte spullen worden nog te vaak met het huisvuil meegegeven zodat de afvalberg almaar groter wordt. Heel wat materialen en alledaagse voorwerpen zijn echter herbruikbaar. Het Recyclagefestival SPIRAAL, dat van 10 maart tot 14 mei in de druivenstreek wordt georganiseerd, toont aan hoe ze zelfs een artistieke bestemming kunnen krijgen. Naast tal van tentoonstellingen, concerten en theatervoorstellingen is er op 22 april in Overijse ook een ecomarkt. Voor dit mammoetproject bundelen GC de Bosuil in Jezus-Eik, CC Den Blank in Overijse en GC Felix Sohie in Hoeilaart hun krachten. Een kameel met zebrastrепен en een zwanenkop fungeert als logo.

Kapotski is van de partij. Met kapotte huishoudapparaten, handboren, een massagetoestel en ouderwetse platendraaiers worden de waanzinnigste geluiden geproduceerd. Squadra Bossa feat. Buscemi and Livingstoon sluit de avond af.

Ludo Dosogne

'We doopten dit initiatief SPIRAAL omdat dit woord meteen aan kringloop doet denken. Het ligt ook beter in de mond dan recyclage', zegt centrumverantwoordelijke Peter Heyndrickx van GC de Bosuil. 'Opdat iedereen twee keer zou nadenken vooraleer iets weg te gooien, maken we publiciteit op de vuilniswagens en aan de containerparken. We hopen een mentaliteitswijziging teweeg te brengen zodat we niet alleen milieubewuster, maar ook creatiever zouden omgaan met onze spullen.

Overijsenaar Gille Decock ligt aan de basis van het festival. Hij maakt al jaren originele muziekinstrumenten uit gevonden materialen. In de containerparken die hij geregeld afschuiemt, trof hij zoveel dingen aan die opnieuw te gebruiken zijn dat hij naar Patrick Puttemans van CC Den Blank stapte met het voorstel om er toch iets zinvol mee te doen. Kunstenaars als Marcel Duchamp en Kurt Schwitters gaven het goede voorbeeld en kregen al vele volgelingen. Ook in de druivenstreek is voldoende talent aanwezig', aldus Peter Heyndrickx. Twee grote exposities trekken SPIRAAL op gang. Camiel Van Breedam (70), die al een halve eeuw professioneel met herbruikbare materialen experimenteert, pakt in GC de Bosuil van 10 maart tot 2 april uit met een retrospectieve. Hij is er trots op dat hij in Boom op 29 juni, de feestdag van de steenbakkers, werd geboren. In zijn collages, sculpturen en installaties zit vaak een ecologische boodschap verborgen.

De veel jongere Antwerpse kunstenaar Serge Van de Put stelt gelijktijdig in CC Den Blank zijn merkwuurde rubberen figuren voor. Ook hij is gefascineerd door de relieken van de consumptiemaatschappij. Tegenwoordig gaat hij vooral met oude autobanden aan de slag; die worden geplooid en verknijpt zodat hij er zelfs synthetisch kubistische portretten mee kan maken. Om het rubberachtig karakter niet te verstoren, gebruikt hij zo weinig mogelijk verf.

Jeugdcentrum Koldam in Hoeilaart opent op zaterdag 18 maart zijn deuren voor een muziekfestival met gerecycleerde instrumenten. Pierre Coulon brengt een arsenaal blaasinstrumenten mee die uit eenvoudige materialen zijn vervaardigd. Hij deelt het podium met snaarvirtuoos Jacques Delvaux. Ook

'Recyclagefestival SPIRAAL'

Openingshappening met theateranimatie, stortfanfare en vernissage tentoonstelling Camiel Van Breedam
Nadien is de tentoonstelling doorlopend te zien tot 2 april
Jezus-Eik, GC de Bosuil, Witherendreef 1
Vrijdag 10 maart vanaf 20.30
 ☎ 02-657 31 79 en www.debosuil.be

Familievoorstelling 'Leg@ron' door Mireille & Mathieu, muziekanimatie en vernissage tentoonstelling Serge Van de Put
Nadien is de tentoonstelling doorlopend te zien tot 2 april
Overijse, CC Den Blank, Begijnhof 11
Vrijdag 10 maart vanaf 20.00
 ☎ 02-687 59 59 en www.denblank.be

Muziekfestival 'Spiraal Kabaal' met Pierre Coulon, Kapotski en Squadra Bossa feat. Buscemi and Livingstoon
Hoeilaart, Jeugdcentrum Koldam, Koldamstraat 11
Zaterdag 18 maart om 20.00
 ☎ 02-657 05 04 en cultuur@hoeilaart.be

'Rippetip' door De Kunstbank voor kinderen uit het kleuteronderwijs
Hoeilaart, Felix Sohiecentrum, Gemeenteplein 39
Van 20 tot 24 maart
 ☎ 02-657 05 04 en cultuur@hoeilaart.be

Workshop 'Gooi dat toch niet in de vuilbak, mama!' voor kinderen van 8 tot 12 jaar
Jezus-Eik, GC de Bosuil, Witherendreef 1
Van 3 tot 5 april van 9.00 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.00
 ☎ 02-657 31 79 en www.debosuil.be

In de containerparken van Overijse en Hoeilaart zijn er op zaterdag 1 april recyclageconcerten voorzien.

In het volgende nummer van RandKrant leest u meer over het programma van SPIRAAL in april en mei.

VRIJDAG 24 MAART

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24
 Kaasmarkt 75

Eternal Sunshine of a Spotless Mind

● 20.00

ZONDAG 26 MAART

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
 Gemeenveldstraat 34

Jarhead

● 20.00

DINSDAG 28 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
 Gemeenteplein

Good Night, and Good Luck

● 20.30

WOENSDAG 29 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhofplein 11

Bandidas

● 20.30

VAN 1 TOT 31 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC de Kam 02-731 43 31
 Beekstraat 172

Kam Kiest voor Kunst: Buizingse Spits

● doorlopend

4 EN 11 MAART

VILVOORDE

Kaffee Duché 0479-92 28 11
 Groenstraat 215

'Krokussen in Far-West - Een originele kijk op een wijk in renovatie',

kunstwandeling en tentoonstelling

● 14.00 tot 17.00

11 EN 12 MAART**HUIZINGEN**

Zaal Het Centrum
Menisberg 7

**Tentoonstelling van
de Kunstvrienden van
Huizingen**

● 10.30 tot 20.00, vernissage
op 10/3 om 20.00

VAN 11 TOT 26 MAART**MEISE**

't Moment van Meise

02-268 61 74 (De Muze van Meise)
Brusselsesteenweg 40

Maurits Naessensprijs:

werken van de deelnemende kunstenaars

● vernissage op 10/3 om 20.30,
woe, za en zo van 14.00 tot 18.00

VAN 17 TOT 19 MAART**LINKEBEEK**

GC de Moelie 02-380 77 51
Sint-Sebastiaanstraat 14

'Diep in Afrika',

fototentoonstelling door Hugo Casaer

● vernissage op 17/3 van 20.00
en 22.00, 18 en 19/3 van 14.00
tot 18.00

TOT 20 MAART**MEISE**

Nationale Plantentuin 02-260 09 69
Domein van Bouchout

**'Ontdek de betoverende
schoonheid van de winter'**

● vanaf 9.30

**VAN 21 MAART TOT
30 APRIL****MEISE**

Nationale Plantentuin 02-260 09 69
Domein van Bouchout

'Magnoliawandeling'

● vanaf 9.30

TOT 5 APRIL**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

**'Voor de achterkant van
de saloncondities'**

door Vaast Colson, Ivo Provoost &
Simona Denicolai

● doorlopend

TOT 30 APRIL**DILBEEK**

Tat Art Gallery 02-647 50 32
Kalenbergstraat 9

Serge Deriemaeker

● van do tot zo van 19.00 tot
24.00

TOT 2 MEI**DWORP**

Vormingscentrum Destelheide
Destelheidestraat 66 02-380 39 15

HE: 'To be shaped or created'

door Chris Beirens (fotografie)

● doorlopend tijdens de
kantooruren

TOT 15 OKTOBER**TERVUREN**

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
Leuvensesteenweg 13 02-769 52 11

'Vlinders'

● van di tot vr van 10.00 tot
17.00, za en zo van 10.00 tot
18.00

DINSDAG 14 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

**'Wolfgang Amadeus
Mozart'**

door Hugo Joris,
docent muziekgeschiedenis

● 14.00

WOENSDAG 15 MAART**ZAVENTEM**

Cultuurhoeve Mariadal 02-720 23 92
Kouterweg 2

'Catalonië en Barcelona',

diavoorstelling door Marnix van Damme
en Geert VandeWiele

● 20.00

VRIJDAG 17 MAART**SINT-PIETERS-LEEUV**

GCC Coloma 02-377 23 91
J. Depauwstraat 25

**'Nieuwe tendensen in de
vaste planten, blad en kleur-
combinatie'** door Koen Delacy

organisator: VVPV Pajottenland

● 20.00

Siegfried Bing, smaakmaker van de Art Nouveau

Weinig galeriehouders hebben de smaakvorming en de verspreiding van decoratieve voorwerpen en kunstwerken zo ingrijpend beïnvloed als Siegfried Bing. In 1895 opende hij in Parijs een nieuwe handelszaak onder de naam 'L'Art Nouveau'. Het Brusselse Museum voor Moderne Kunst exposeert de komende maanden enkele honderden objecten die daar werden verhandeld. De samenstellers konden al dat moois opsporen dankzij de catalogi van de Salons die Bing organiseerde. Ook de advertenties waarin hij pronkte met zijn cliëntenbestand hebben enorm geholpen. Het leeuwendeel van de geëxposeerde stukken is afkomstig uit buitenlandse musea. Deze tentoonstelling ontstond in samenwerking met het Amsterdamse Van Gogh Museum en Caixa Forum in Barcelona.

Siegfried Bing stamde uit een Joods-Duitse zakenfamilie die gespecialiseerd was in porselein en luxegoederen. In 1854 verhuisde

hij naar Frankrijk en richtte met Leullier een firma op die keramiek produceerde. Omdat er zoveel vraag naar was, importeerde hij later ook veel porselein en exotische curiositeiten uit China en Japan. Zijn winkel werd een trefpunt voor de liefhebbers van oosterse decoratieve kunst. Ook Vincent Van Gogh kwam er geregeld over de vloer. De Nederlandse schilder was vooral geïnteresseerd in de voorraad Japanse prenten. Bing verkocht ook kamerschermen, waaiers, theatermaskers en kimono's. Heel wat van de daarop aangebrachte motieven werden door de 'art nouveau' ontwerpers overgenomen.

Bij de vermaarde New Yorkse glas-in-loodkunstenaar Tiffany bestelde Bing tijdens zijn reis door de Verenigde Staten gebrandschilderde ramen naar ontwerpen van Franse artiesten als Toulouse-Lautrec, Vuillard en Vallotton. In Brussel bezocht hij de architect Henry Van de Velde. Hij liet hem de eetkamer, het rooksalon en een 'kabinet voor de gecultiveerde verzamelaar' in zijn nieuwe Parijse 'Art Nouveau' galerie bemeubelen. Bing hoopte de kloof tussen de hogere beeldende kunst en de sociaal lager gewaardeerde toegepaste kunst te overbruggen. Een stoel moest even zinnenstrekkend zijn als een schilderij. Na enkele Salons met de meest uiteenlopende werken pakte hij ook uit met eenmanstentoonstellingen. Zo presenteerde Constantin Meunier in het voorjaar van 1896 zijn naturalistische sculpturen en tekeningen. Aan de Parijse wereldtentoonstelling van 1900 neemt Bing met een eigen Art Nouveau paviljoen deel. Van de stijlkamers van Georges de Feure en Edward Colonna die de bezoekers daar te zien kregen, werden de meubels en siervoorwerpen door musea uit de hele wereld aangekocht. Nu zijn ze stille getuigen van de gloriejaren van de Franse Art Nouveau.

Ludo Dosogne

'L'Art Nouveau. La Maison Bing'
Brussel, Koninklijke Musea voor Schone Kunsten, Koningsplein 1-2
Van 16 maart tot 23 september van dinsdag tot zondag van
10.00 tot 17.00

● 02-508 32 11 en www.fine-arts-museum.be

FOTO: LE JAPON ARTISTIQUE (EL JAPÓ ARTÍSTIC), NÚM. 1, MAIG DE 1888
REVISTA DE 3 VOLUMS, EDITADA PER
SIEGFRIED BING
VAN GOGH MUSEUM (BIBLIOTECA),
AMSTERDAM

FOTO: LOUIS COMFORT
TIFFANY (1848-1933)
GERRA, C. 1896
VIDRE FAVRILE
MUSÉE DES ARTS DÉCORATIFS,
PARIS

DINSDAG 21 MAART

HOELAART

GC Felix Sohie 02-305 49 90
Gemeenteplein 1 (Eddy Verbeken)

'Uit de entourage van Ruusbroec' door Michel Erkens; in het kader van de 'Nacht van de geschiedenis' van het Davidsfonds. **Het volledige programma van de 'Nacht van de geschiedenis' vindt u op www.davidsfonds.be/nacht**
● 20.00

MAANDAG 27 MAART

GRIMBERGEN

Abdij (Ostzaal) 02-272 40 62
Abdijstraat 8

'Spiritualiteit voor de ouders' door Edith Cardoen, Doctor in de Pedagogische Wetenschappen aan de K.U.Leuven
organisator: Abdijforum voor geestelijke cultuur
● 20.00

DINSDAG 28 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

'Vervalsingen in de vaderlandse geschiedenis van de Nederlanden' door Prof. Dr. Hugo De Schepper
organisator: Eigen Schoon Grimbergen vzw
● 20.00

DINSDAG 28 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

'Dementie' door Luc Van de Ven, psycholoog
● 14.00

VRIJDAG 31 MAART

GRIMBERGEN

Volkssterrenwacht MIRA
Abdijstraat 22 02-269 12 80

'Astroclub met Frank Deboosere': Verandert het klimaat of veranderen wij?
● 19.30 stipt

CURSUSSEN

ELKE DONDERDAGAVOND

HAREN

GC De Linde 02-268 30 64
Kortenbachstraat 7

'Biodanza'
● 20.00-22.00

MAANDAG 6 MAART

GRIMBERGEN

Fenikshof 02-269 46 72
Abdijstraat 20

'Afrikaanse dans met livepercussie'
● 20.00

DINSDAG 7 MAART

ASSE

Oud Gasthuis 02-466 78 21
Gemeenteplein 24

'Alternatieve stem- en dansexpressies op wereldmuziek en trancedans'
● 20.00

DINSDAG 7 MAART

ASSE

't Smiske 02-454 54 01 (Arch'educ)
Gemeenteplein 7

'Café Combinne', praatcafé voor anderstaligen
● 19.30

DINSDAG 7 MAART

WEMMEL

GC de Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

'Over kinderen van 6 tot 12 jaar'

7/3 'Filosoferen met kinderen'
21/3 'Speeltijd! Creatieve groepsspelen voor kinderen van 6 tot 12 jaar'
● 20.00

ARS MUSICA BREEKT LANS VOOR HEDENDAAGSE MUZIEK

Van postzegelopera tot crackle box

Componeren hedendaagse toondichters te moeilijke muziek? Of wordt de luisterbereidheid overschaduwed door onterechte vooroordelen? Ars Musica hoopt alleszins de drempel te verlagen door vindingrijke componisten hun recentste werken zelf te laten toelichten. Van 9 tot 25 maart worden in verschillende Brusselse zalen, waaronder het Kaaithheater en het Paleis voor Schone Kunsten, concerten met inleidingen georganiseerd. Nieuw op deze 18de editie zijn de ludieke muziekinstallaties met live muzikanten in de Ravensteingalerij en Passage 44.

'Wie wordt ingewijd in de bedoelingen en de strategieën van een componist zal alleszins meer van zijn muziek kunnen genieten dan wie onvoorbereid een concert bijwoont. Ook in de programmaboekjes vermijden we onbegrijpelijk jargon, we geven zo beknopt mogelijk en in heldere bewoordingen uitleg over de gepresenteerde stukken', zegt artistiek directeur Tino Haenen. Vooraleer hij drie jaar geleden bij Ars Musica kwam, was hij muziekprogramator in de Antwerpse deSingel. De Tongerse componist Philippe Boesmans en de

FOTO: KLAUS RUDDOLPH

musikFabrik

bouworkest, Klangforum Wien, London Sinfonietta en musikFabrik. Het jazzluik staat in het teken van de contrabas.

De Antwerpse componist Serge Verstockt manipuleert in Passage 44 zijn 'crackle box'. Met deze ongewone synthesizer produceert hij onnatuurlijke geluiden, die worden gemixt met de gitaarimprovisaties van Tom Pauwels of de saxofoonklanken van Eric Sleichim. Ook cellist Arne Deforce doet mee.

Minidrama's van enkele minuten

Voor de 'postzegelopera' van Tsangaris moet je naar de Ravensteingalerij aan het Centraal Station. In een schaars verlicht kabinet wordt op geregelde tijdstippen een minidrama opgevoerd, dat slechts enkele minuten duurt.

'We gaan het publiek niet vervelen met storende klankinstallaties of pruttelende luidsprekers in openbare ruimtes', licht Tino Haenen toe. 'De crackle box en de postzegelopera zijn afgeschermd van de drukke winkelgalerij zodat de muzikanten en de zangers, die live aanwezig zijn, ook een volwaardige performance kunnen geven. Ars Musica wil toevallige passanten niet afschrikken, maar juist warm maken voor deze nieuwe muziekvormen. Ook de toegangsprijzen voor de concerten houden we zo democratisch mogelijk.'

Ludo Dosogne

Ars Musica - Festival voor de hedendaagse muziek

Brussel, in een tiental zalen

Van 9 tot 25 maart

● 02-2507 82 00 en www.arsmusica.be

FOTO: JOS VERHOEVEN

Prometheus Ensemble

buitenissige cultfiguur Helmut Lachenmann vertegenwoordigen de oudere generatie op het festival. Hoewel beiden dit jaar zeventig worden, hebben zij nog niets van hun creativiteit verloren. De Hongaar Peter Eötvös en zijn Duitse collega Matthias Pintscher dirigeren hun eigen orkestcomposities. Het Symfonieorkest van de Munt, het Prometheus Ensemble, Ictus en Muziektheater Transparant sieren de affiche naast het gerenommeerde Concertge-

WOENSDAG 8 MAART**VILVOORDE**

Rode Kruislokaal 0498-26 16 68
Bolwerkstraat 35 (Jef Hollebeck)
Start **'EHBO-cursus voor kinderen'** van 10 tot 12 jaar (10 woensdag-namiddagen), inschrijving op 6/3 om 19.30
● 14.00 tot 16.00

9 EN 16 MAART**TERVUREN**

Oud Gemeentehuis 02-769 20 16
(Gemeenschapscentrum Tervuren)
Brusselsesteenweg 6
'Help! Mijn kind is een puber (= 14 jaar)'
● 19.30-22.00

ZONDAG 12 MAART**ASSE**

Kinderopvang 02-454 54 01
Boekfos 30 (Arch'educ)
'Slagwerk', de basis van ritme en percussie
● 14.00

DINSDAG 14 MAART**VILVOORDE**

Horteco 02-657 93 64 (Inverde)
De Bavaylei 116
'Aanplantingen', hoe de juiste plantenkeuze maken?
● 8.30

WOENSDAG 15 MAART**ASSE**

't Fonteintje 03-830 30 25
(Centrum ZIT STIL)
Brusselsesteenweg 184
Workshop over ADHD
● 20.00

DONDERDAG 16 MAART**DWORP**

Vormingscentrum Destelheide
014-47 29 50 (Natuurpunt Educatie)
Destelheidestraat 38
'Vogelzang rond tuin en bos'
● 19.30

ZATERDAG 18 MAART**SINT-GENESIUS-RODE**

GC de Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoevestraat 67
Kinderatelier voor kleuters van 4 tot 6 jaar: **'Prinsen en prinsessen'**
Kinderatelier voor kinderen van 7 tot 10 jaar: **'Sprekende vingers'**
● 10.00 tot 12.00 (vooraf inschrijven)

DINSDAG 21 MAART**MEISE**

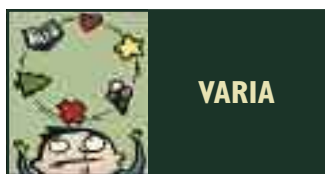
Ontmoetingscentrum 't Moment
014-47 29 50 (Natuurpunt Educatie)
Brusselsesteenweg 40
Instapcursus
'Natuurbeheer'
● 19.30

DONDERDAG 23 MAART**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
'Luisteren naar Jazz'
met Arthur DeVis en Albert Michiels
● 14.00

VRIJDAG 31 MAART**DWORP**

Vormingscentrum Destelheide
016-25 16 21 (Wisper)
Destelheidestraat 38
'Jazzimprovisatie'
● 20.00

ZATERDAG 4 MAART**KRAAINEM**

Centrum
Carnavalstoet
● 15.11

ZATERDAG 4 MAART**TERVUREN**

Sporthal Diependal 02-769 20 93
(gemeentelijke sportdienst Tervuren)
Lindeboomstraat 30
Kleuterhappening,
sportevenement op maat van kleuters
tussen 3 en 7 jaar
● 14.00 tot 18.00

ZONDAG 5 MAART**RELEGEM**

PIVO 016-26 73 21 (Jessy Clynen)
Relegemestraat 40
Vlaams-Brabantse vrouwendag
(vooraf inschrijven)
● 14.00-18.00

DONDERDAG 9 MAART**GROOT-BIJGAARDEN**

Muziekacademie 02-466 44 05
Gemeenteplein (A. Janssens)
Opening documentatiecentrum Vlaamse Vereniging voor Familiekunde afdeling Dilbeek
● 20.00-22.00

10, 11 EN 12 MAART**VILVOORDE**

02-255 46 92
(dienst Jeugd stad Vilvoorde)
Actieweekend VerdraaiDe Wereld met o.a. op 12/3 vanaf 13.00 interactieve infomarkt op de Grote Markt en van 13.00 tot 16.30 actief reis-rond-de-wereld spel op pleinen in Vilvoorde

ZATERDAG 11 MAART**BRUSSEL**

Beursschouwburg 02-218 55 16
A. Ortsstraat 20-28 (Het Punt VZW)
Broedje Gesmeerd,
vrijwilligersbeurs
organisator: Steunpunt Vrijwilligerswerk
Brussel
● vanaf 12.30

ZONDAG 12 MAART**ASSE**

Centrum
Carnavalstoet
● 15.11

DINSDAG 14 MAART**WEMMEL**

Gemeenteschool 02-460 75 51
Winkel 56

Bloedinzameling van Het Rode

Kruis afdeling Wemmel-Brussegem
● 18.00 tot 19.45

ZATERDAG 18 MAART**ZAVENTEM**

Centrum
Carnavalstoet
● 14.33

ZONDAG 19 MAART

0476-32 31 24 (Walter Vansteenkiste)
Mountainbike-tocht door Wemmel, Asse, Merchtem en Wolvertem (25, 45 en 60 km)
Start en aankomst aan het gemeentelijk sportstadium 'Marcel Van Langenhove', Steenweg op Brussel 111 in Wemmel
organisator: WC Sportvrienden van 't Kapelleke VZW i.s.m. Mountainbike-tourtrips VZW
● Starten tussen 8.30 en 10.30

ZATERDAG 1 APRIL**WEZEMBEEK-OPPEM**

Duitse School 02-731 04 56
Lange Eikstraat 71 (Ina Koehler)
Tweedehandsbeurs voor baby-, kinder- en tienerkledij, babyuitzet, speelgoed en fietsen
organisator: Internationale Duitse School Brussel
● 9.30-13.00

ZONDAG 2 APRIL**DILBEEK**

Centrum
Carnavalstoet
● 14.33

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 april tot 4 mei 2006 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 1 maart a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02-767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be.
U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres: **Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse**, met de vermelding **RandUit Agenda**. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand. Het cursusaanbod wordt mee geselecteerd door Arch'educ, het vroegere Vormingplus Halle-Vilvoorde. Info: www.archeduc.be

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van **Floris De Smedt**.

VORMGEVING **Mega.L.Una**, Brussel

DRUK **A. De Cuyper-Robberecht**, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaerts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

‘Met de provincie Vlaams-Brabant kwam er een nieuwe dynamiek in de rand’

De installatievergadering van de eerste Vlaams-Brabantse provincieraad op 2 januari 1995 in het Leuvense stadhuis ging gepaard met een rumoerige protestbetoging van honderden Vlamingen tegen de aanwezigheid in de raad van vijf Franstalige verkozenen van de partij Union des Francophones. De verdere politieke geschiedenis zou echter niet door dit vijftal geschreven worden. ‘De totstandkoming van de provincie Vlaams-Brabant zorgde voor een nieuwe dynamiek in en voor de rand’, aldus oud-gedeputeerde Herman Van Outgaerden (thans N-VA-provincieraadslid) die tot 2000 bevoegd was voor het Vlaams karakter van de rand.

‘De vroegere unitaire provincie Brabant had geen aandacht voor de Vlaamse rand want dat zorgde alleen maar voor problemen. Het eerste dat we met de nieuwe provincie Vlaams-Brabant hebben gedaan, was gaan praten met individuen en organisaties uit de rand. Dit resulteerde na enkele maanden in een beleidsvisie voor deze regio en een memorandum aan de Vlaamse regering waarin naast politieke eisen, zoals de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde, de afschaffing van de taalfaciliteiten en een strikte toepassing van de taalwetgeving, ook concrete maatregelen werden gevraagd op het vlak van huisvesting, bibliotheken en cultuur evenals financiële steun voor lokale initiatieven ten behoeve van de integratie van anderstaligen. We hebben de Vlaamse regering toen wakker geschud’, aldus Van Outgaerden.

Inspirerende deputatie

Diverse Vlaamse beleidsbeslissingen met betrekking tot de rand werden volgens Van Outgaerden geïnspireerd door de toenmalige deputatie. ‘Bijvoorbeeld het idee voor de befaamde omzendbrief-Peeters voor het taalgebruik in officiële brieven van de faciliteitengemeenten is door mijn kabinetsmedewerker Roger Swaelens voorgesteld aan toenmalig Vlaams minister-president Luc Vandenbrande. Ook het voorstel om de vzw ‘de Rand’ op te richten die de gemeenschapscentra uit de rand zou beheren, is van ons afkomstig.’ De provincie nam al vlug ook zelf initiatieven om het Vlaams karakter van de rand te versterken. Zo organiseert ze sinds 1996 jaarlijks een sensibiliseringscampagne om de ‘knuffelwaarde’ van het Nederlands te verhogen en anderstaligen ertoe aan te zetten taallessen te volgen. Taalcentra worden ondersteund en in basisscholen met veel anderstaligen krijgen leraars begeleiding van het Steunpunt NT2 van de K.U.Leuven om hen beter in staat te stellen om te gaan

met anderstaligen in de klas. In gemeenten zonder Nederlandstalige bibliotheek werden aan verenigingen middelen ter beschikking gesteld om daarmee te starten. Ook de vzw ‘de Rand’ en RandKrant krijgen sinds 1997 jaarlijks een niet onbelangrijke provinciale subsidie.

Oog voor gemeenschapsopbouw

Na 2000 werden deze initiatieven voortgezet door Van Outgaerden's opvolger Toine De Coninck, die ook nieuwe accenten legde. Zo werd in 2002 de campagne gelanceerd om lokale handelaars onder het motto ‘Ik oefen... jij oefent... wij oefenen hier Nederlands’ te stimuleren hun buitenlandse klanten ertoe aan te zetten Nederlands te spreken. De steun aan projecten die het Vlaams karakter van de regio ondersteunen, werd verruimd van 11-juli-vieringen naar andere activiteiten waardoor bijvoorbeeld ook het kleinkunstfestival in Overijse of het folkfestival Folkin'Ro in Sint-Genesius-Rode in aanmerking komen voor provinciale subsidies. Wie een taalcursus Nederlands volgde, kreeg vorig jaar een t-shirt met de slogan ‘Zeg het maar in het Nederlands’. De bestaande NT2-ondersteuning van basisscholen werd in 2005 ook uitgebreid tot monitoren van speelpleinwerkingen.

In de loop der jaren stemde de provincieraad diverse moties voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Toine De Coninck nam in dat kader vorig jaar het initiatief om een platform van gemeenten uit de Vlaamse rand op te richten. ‘Tot dusver hebben 18 gemeenten een charter ondertekend waarin ze zich onder meer engageren om te ijveren voor het behoud en de versterking van het Vlaams karakter van de streek en initiatieven te nemen om anderstaligen te integreren. Het is de bedoeling om over deze thema's informatie en ervaringen uit te wisselen en gemeenschappelijk initiatieven te nemen’, aldus De Coninck.

Ook op andere domeinen werden initiatieven genomen om de integratie van anderstaligen te bevorderen en dit niet via maatregelen die gericht zijn tegen bepaalde bevolkingsgroepen, maar wel door het stimuleren van gemeenschapsopbouw in de rand. ‘Hefboom hierbij is de wijze waarop de leefkwaliteit ervaren wordt in de vrije tijd, onderwijs, dienstverlening op maatschappelijke vlak, verenigingsleven, sport, huisvesting, toerisme ...’, luidt het in de beleidsverklaring van de deputatie in 2000. Zo is volgens De Coninck bijvoorbeeld sport voor anderstaligen een van de meest aangewezen manieren om ongedwongen Nederlands te leren. Wegens de onwil van de gemeentebesturen

‘De vroegere unitaire provincie Brabant had geen aandacht voor de Vlaamse rand want dat zorgde alleen maar voor problemen’

van de faciliteitengemeenten om toe te treden tot de sportregio's die de provincie oprichtte, werd een mogelijkheid uitgedokt waardoor verenigingen uit deze gemeenten kunnen toetreden via de bestaande Nederlandstalige sportstructuren.

Een andere belangrijke provinciale doelstelling voor de rand is het milderen van de sociale verdringing via het huisvestingsbeleid om zo te vermijden dat jonge Vlaamse gezinnen genoodzaakt zijn naar elders te verhuizen. In 1998 werd een subsidiesysteem ingevoerd waarbij de provincie de intresten op leningen op zich nam die intercommunales, gemeentebesturen, OCMW's en huisvestingsmaatschappijen aangingen voor de realisatie van woonprojecten in

FOTO: KRIS MOUCHARS

De provincie is actief bezig met huisvesting in de rand

de rand. In 2004 werd overgeschakeld op een reglement dat onder meer voorziet in een subsidie van 20.000 tot 26.000 euro per woongelegenheden. In samenwerking met de vzw 'de Rand' werd ook een informatieloket inzake huisvesting opgezet.

Sinds april 2004 werd in het kader van de nieuwe reglementering voor een totaalbedrag van 728.000 euro projectsubsidies toegekend voor de realisatie van 31 wooneenheden in Hofstade (Zemst), Opwijk, Hoeilaart, Dilbeek en Erps-Kwerps (Kortenberg). Daarenboven werden voor 198.240 euro renovatieleningen toegekend voor 16 woningen. Onder het vorige steunregime werden in de periode 1999-2003 in totaal 117 kavels en 243 woongelegenheden gerealiseerd.

Kris-kras verplaatsingen

De provincie gaf ook mee gestalte aan de toekomstige ruimtelijke ordening in de rand. 'In het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant hebben we de vele gezichten van de rand, van open ruimte tot gebieden met stedelijke ontwikkelingen, zoveel mogelijk willen behouden. Een belangrijke optie is om de bestaande groene gordel, die een aantal open ruimtes met mekaar verbindt, te versterken waar dit kan. Voor de uitbreiding van economische zones denken we vooral aan Vilvoorde-Zaventem, Groot-Bijgaarden en Drogenbos-Sint-Pieters-Leeuw, waar zowel reconversie als aanleg van nieuwe industrieterreinen mogelijk zijn', aldus Tom Lagast van de dienst Ruimtelijke Ordening. De provincie reageerde inmiddels ontgoocheld op het eer-

ste voorstel van de Vlaamse regering inzake de afbakening van het Vlaams stedelijk gebied omwille van de geringe oppervlakte die daarin wordt voorzien voor nieuwe bedrijventerreinen.

Naast ruimtelijke ordening is de provincie ook begaan met de mobiliteit in de rand. Zo werd in 2001 het Brabant-Brussel-Net gelanceerd als aanvulling op het Gewestelijk Expresnet (GEN). Terwijl dit laatste alleen oog had voor trein- en busverbindingen richting Brussel, pleitte de provincie voor 'kris-kras verplaatsingen' naar grote en kleine polen in haar regio. 'De Lijn realiseert het BB-Net inmiddels in fases in het kader van het Pegasusproject. De drui-venlijn Overijse-Zaventem is hier een goed voorbeeld van, net als andere initiatieven om de regio Vilvoorde-Zaventem beter bereikbaar te maken. De provincie oefende ook heel wat druk uit op de NMBS om bijvoorbeeld het Diabolo-project te realiseren dat de luchthaven beter bereikbaar maakt per spoor. We pleiten ook voor lightrailprojecten langs de A12 van Boom tot Brussel', aldus Paul Van Heesvelde, medewerker van gouverneur De Witte, die de realisatie van het BB-Net coördineert.

Bijspelingen

Er zijn nog wel meer beleidsdomeinen waarin de provincie Vlaams-Brabant de afgelopen tien jaar een rol speelde in de rand. Projecten zoals de bouw van een verbrandingsoven in Drogenbos werden onder luid protest afgevoerd en vervangen door een financieel gunstig afvalverwerkingscontract met Indaver waaraan 60 van de 65 gemeenten in de provincie deelnemen. Op bepaalde gebieden waar de gemeentebesturen van de faciliteitengemeenten tekort schoten, werd bijstand verleend. Zo staat een door de provincie betaalde medewerker van vzw 'de Rand' bijvoorbeeld in voor de Nederlandstalige jeugdwerking in deze gemeenten. Met de oprichting van Vlabra'ccent werd een samenwerkingsverband in het leven geroepen tussen de culturele centra en het provinciebestuur. De provincie nam tenslotte ook diverse initiatieven om de rand als Groene Gordel onder de aandacht van het publiek te brengen.

Luc Vanheerentals

'La province du Brabant flamand a apporté une nouvelle dynamique dans la périphérie'

Depuis la création de la province du Brabant flamand en 1995, la périphérie flamande bénéficie d'une attention soutenue au palais provincial de Louvain. 'La première chose que nous avons faite avec la province est de discuter avec les gens et les organisations de la périphérie', nous explique l'ancien député Herman Van Autgaerden, compétent pour le développement du caractère flamand de la périphérie jusqu'en 2000. 'Cela a abouti après quelques mois à l'élaboration d'une vision politique pour la région et à un memorandum pour le gouvernement flamand qui, outre les revendications politiques, demande aussi que des mesures concrètes soient prises en matière de logement, de bibliothèques et de culture, par exemple.' La province a rapidement pris elle-même des initiatives pour renforcer le caractère flamand de la périphérie. Après 2000, ces initiatives ont été poursuivies par le successeur de Van Autgaerden, Toine De Coninck, qui a aussi mis l'accent sur d'autres aspects, comme une campagne pour encourager les commerçants locaux à parler le néerlandais avec leurs clients étrangers.

Tien om te zien

Getuige de vele kastelen, lusthoven en buitenverblijven - of de restanten daarvan - heeft de groene rand rond Brussel door de eeuwen heen een grote aantrekkingskracht uitgeoefend op wie het zich kon veroorloven hier te komen verpozen. Het contrast tussen de landelijke rand en het immer gonzende Brussel bestaat nog steeds, maar de oprukkende verstedelijking, de stadsvlucht en de daarmee gepaard gaande verkeersdrukte dreigen onherstelbare bressen te slaan in de Groene Gordel. Onze medewerkers van het eerste uur, columnist Brigitte Raskin en groenjournalist Paul Geerts, gingen in de rand op zoek naar hun tien mooiste plekjes. Het allermooist vinden ze het kerkje van Sint-Anna-Pede bij Dilbeek en de mooiste gemeente Tervuren. Ons tweetal passeerde ook langs heel wat lelijke plaatsen en heeft zich daarom voorgenomen binnenkort een lijstje te maken met tien rand-schandplekken. U, lezer, mag ons natuurlijk ook laten weten welke plek in de rand u het meest koestert en waaraan RandKrant onverwijld aandacht zou moeten besteden.

36

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Het Zoniënwoud

HOEILAART

Ooit was het Zoniënwoud een jachtdomein voor de Brabantse en Habsburgse hertogen, vandaag is het een lustoord voor de Brusselse stedelingen en randbewoners. Het bos van vooral majestueuze beuken is ernstig aangevreten door de mens en zijn verkeer, maar toch is het nog meer dan 4.000 hectaren groot en bewaart het in zijn glooiingen een schat aan fauna en flora.

De papiermolen Herisem

ALSEMBERG

De middeleeuwse graan- en latere papiermolen Herisem op de Molenbeek in Alsemberg (Beersel) werd in de 19de eeuw een welvarende kartonfabriek. Die werd gesloten in 1940, waarna het grote hoeve- en molencomplex aftakelde. Tot de molen na

FOTO: FILIP CLAESSENS

een reddingsoperatie in de jaren zeventig heropleefde als uniek industrieel erfgoed. Nu worden waterkracht en stoommachine er weer ingezet voor het maken van handgeschept papier.

Het kasteel van Gaasbeek

LENNIK

De voormalige burcht van Gaasbeek deelde eeuwenlang in de woelige geschiedenis van Brussel, maar dat is het nu sprookjesachtige kasteel niet meer aan te zien sinds markiezin Marie Arconati-Visconti het eind 19de eeuw grondig liet restaureren.

FOTO: TOERISME VLAAMS BRABANT

Zij schonk haar kasteel aan de Belgische staat, die het in 1980 doorgaf aan Vlaanderen. Naast het kasteel is ook de tuin een museum, van inheemse fruit- en groentensoorten.

De kerk van Sint-Anna-Pede

DILBEEK

Bruegel zette het voor altijd op de achtergrond van zijn 'Parabel der blinden' en het kerkje van Sint-Anna-Pede trotseerde dan ook nog zelf de eeuwen. Zijn spitse toren markeert een miniplek van tijdeloosheid en rust in de drukke Oostrand. Rond het kerkje ligt binnen een bomenkranen de dries, een nachtwei voor het vee van de dorpelingen, die nu weliswaar leeg blijft.

FOTO: FILIP CLAESSENS

Nationale plantentuin

MEISE

De Nationale Plantentuin in het 19de eeuwse park van het Domein van Bouchout in Meise bevat tal van merkwuurde oude bomen en vele uitzonderlijke plantencollecties. Pronkstuk is het Plantenpaleis met de collecties tropische en subtropische planten dat met zijn 1 hectare één van de grootste serrecomplexen van Europa is.

De Sint-Servaasbasiliek van

GRIMBERGEN

Aan een middeleeuwse Norbertijnenabdij hield Grimbergen zijn zeventiende-eeuwse barokke kerk over die in 1999 tot basiliek werd verheven. Het rijkelijk interieur met vooral houten beeldhouwwerk is beroemd, de mooie lichtinval via de koepel en hoge ramen wordt bovenal feestelijk genoemd. Van Pasen tot eind septem-

ber draagt de beiaard extra bij tot de uitstraling van het grootse bouwwerk.

The corporate village

ZAVENTEM

Het park van The Corporate Village in Zaventem kan beschouwd worden als een geslaagde landschappelijke omkering van een groot kantorencomplex op een kruispunt van wegen in een sterk verstedelijkte omgeving. Het is bovendien een mooi voorbeeld van een nieuw type van bedrijfspark dat tegelijk als publiek park functioneert.

Het Museum en het Park van

TERVUREN

Het Afrikamuseum van Tervuren is misschien wel het sterkste symbool van het niet altijd even fraaie koloniale verleden van België. Maar het imposante gebouw, in de stijl van het Petit Palais in Parijs, en de formele neoklassieke terrassentuin van de Franse

tuinarchitect Lainé, tonen tegelijk de andere kant van Leopold II: die van een visionair bouwer en urbanist

Het Hof Oudenvoorde

VOSSEM

In Vossem (Tervuren) staat niet alleen het oudste kerkje van Brabant, maar ook deze schitterende vierkantshoeve, het Hof Oudenvoorde. Ze dateert uit 1129 en was tot de 18de eeuw een van de vele pachthoeven van de Abdij van het Park te Leuven. De losstaande toren werd vroeger gebruikt als gastenverblijf voor Leuvense theologie-studenten.

De Schonenboom van

DUISBURG

Deze prachtige uitgegroeide kleinbladige linde (*Tilia cordata*) bij de Sint-Barbarakapel langs de Huldenbergstraat in Duisburg (Tervuren), wordt terecht 'De Schonenboom' genoemd. Met zijn markante silhouet en karakteristieke inplanting op een kruispunt van wegen, was hij vanouds een belangrijk herkennings- en referentiepunt, een baken voor de ruime omgeving.

Paul Geerts en Brigitte Raskin

Aller guten Dinge sind zehn

Ausgehend von den vielen Schlössern, Lustgärten und Landgütern - oder von deren Überresten - zeigt sich wohl, dass die grüne Lunge am Rande der Stadt Brüssel im Laufe der Jahrhunderte eine starke Anziehungskraft ausgeübt hat auf all diejenigen, die es sich erlauben konnten, hier Ruhe zu tanken. Der Kontrast zwischen dem ländlichen Stadtrand und dem ständig brausenden Brüssel ist noch immer da, aber die sich ausdehnende Verstädterung, die Stadtflucht und der damit einhergehende Verkehrslärm drohen irreparable Brechen in den grünen Gürtel zu schlagen. Unsere Mitarbeiter, die Kolumnistin Brigitte Raskin und Naturjournalist Paul Geerts, gingen am Stadtrand nach ihren zehn schönsten Fleckchen auf die Suche. Am allerschönsten fanden sie die kleine Kirche von Sint-Anna-Pede in der Nähe von Dilbeek, und die schönste Gemeinde war für sie Tervuren. Sie als Leserinnen und Leser dürfen uns selbstverständlich auch mitteilen, welches Fleckchen am Brüsseler Stadtrand Ihnen am liebsten ist und welchem Thema wir uns im Randkrant dringend mal widmen sollten.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

1. In tegenstelling tot wat de gordelromantiek wil doen geloven, is de rand geen mooie en groene streek. De infernale processen lintbebouwing, verkaveling, verstedelijking lieten niets heel van de dorpen, het platteland en de bossen rondom Brussel. De streek is nu randelijk in plaats van landelijk, wie haar in al haar wilde pracht wil zien moet naar Parijs, om er in het Louvre de tapijtenreeks 'Les chasses de Maximilien' te bewonderen.

2. In de loop der jaren is de Welriekende Dreef synoniem geworden met filevorming en verkeersellende rond Brussel. Op om het even welke plaats in de rand hoor je bij wijze van achtergrondgeluid de verkeersstroom vloeien. Als het wegverkeer 's nachts even luwt, neemt het luchtverkeer de lawaaiproductie over en laten de commerciële nachtvluchten horen dat alles erger kan.

3. De Ring rond Brussel vormt eerder een barricade dan een verbindingsweg tussen de noord- en zuidkant en de oost- en westkant van de rand. Tegenoverliggende randgemeenten zijn van elkaar gescheiden door zowel het zwarte gat van de hoofdstad als de niet door te komen files op de Ring. Niet te verwonderen dat randbewoners maar thuis zijn aan hun kant van de rand en dat er zich onmogelijk een eenheidsgevoel in de streek kan ontwikkelen.

4. Het openbaar vervoer in de streek is afgestemd op het heen en weer naar de hoofdstad, niet op de vlotte bereikbaarheid van de overkant van de rand. Eigenlijk hangen de randgemeenten slechts op één enkele manier stevig aan elkaar: als het gerechtelijke arrondissement Halle-Vilvoorde. En dat vertoont dan nog de vreemde bijzonderheid dat het niet helemaal rond Brussel sluit, omdat Tervuren tot het arrondissement Leuven behoort.

Terug naar af

Aan mijn eerste bijdrage tot de RandKrant gaf ik de titel 'nestbevuiling' mee en tien jaar later volhard ik in de boosheid. Iedere goede zaak heeft haar advocaat van de duivel nodig en ik neem die ondankbare rol vrijwillig op mij inzake de ontwikkeling van de rand. Mijn tienpuntenlijst over de ondeugdelijkheid van dit stuk Vlaanderen mag welteverstaan ook gelezen worden als een tienpuntenpetitie voor verbetering.

5. In tegenstelling tot andere arrondissementen is H-V niet ook een kiesarrondissement, begrijp wie het begrijpen kan. Het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde blijkt niet deelbaar te zijn door twee, de kwestie B-H-V daarentegen zorgt eindeloos voor verdeeldheid. Van de ondeugdelijkheid van het stuk Vlaanderen dat de rand is naar die van heel Vlaanderen en heel België is het overigens maar een kleine stap.

6. De federalisering van het land is dan ook je reinste knoeiwerk in de rand. En omdat het openbare leven in dat stuk Vlaanderen permanent verzuurd wordt door francofoon ressentiment en het ermee gepaard gaande bestuurlijke gehakketak, doen de randbewoners weinig aan goed buerschap met de Brusselaars en de Walen en veel aan onderling geruzie over je dit en cela.

7. Naast het aanslepende probleem van de verfransing is het interessante

re fenomeen van de internationalisering opgedoken. Maar daar staan de hoofden in de randgemeenten nog niet naar - boventallige Franstalige titels in een bibliotheek, uitsluitend Nederlandstalige formulieren, tweetalige of eentalige misvieringen benemen vooralsnog het uitzicht op de Europese toekomst in de Vlaamse randgemeenten.

8. Sociale processen als vernederlandsing, inburgering en gemeenschapsvorming zouden het goed gevoel van de randbewoners (aller landen) in hun thuisbasis moeten bevorderen, maar die processen doen zich niet bijster spontaan voor in de rand. Daarom worden ze dan maar gestimuleerd, gesubsidieerd, georganiseerd. Terwijl de jonge autochtonen de plaat poetsen, naar waar ze werken en wonen kunnen combineren.

9. Een dieptepunt in het openbare leven in de rand is altijd opnieuw de tijd van de gemeenteraadsverkiezingen. De Franstaligen kunnen het dan immers niet laten eenzijdig aan een talentelling te doen. In iedere randgemeente presenteert zich daarom een groepje negentiende-eeuwers dat *la Belgique à papa* belichaamt en moderne lokale politiek onmogelijk maakt.

10. De faciliteiten die destijds in zes randgemeenten werden ingevoerd, hebben - tot duivels genoegen van velen - de ontwikkeling van de rand verziekt. Maar die faciliteiten blijken niet uit te doven, en evenmin overbodig te worden. Ze afschaffen is geen optie, begrijp wie het begrijpen kan. 'Terug naar af' wordt immers gezien als een straf, niet als een kans op een nieuw begin.

(Een volgende keer pak ik uit met een lijstje van tien goede redenen om in de rand te wonen.)

Brigitte Raskin

van huizen en tuinen

FOTO: S. MARC SLOOTMAKERS

Opmerkelijke bomen in België

Het gaat om bomen die ontzag inboezemen door hun ouderdom of hun omvang, of die door hun plaats in het landschap of de stad bepalend zijn voor de aanblik en sfeer van hun omgeving, en die daardoor een monumentaliteit bezitten die te vergelijken is met die van historische bouwwerken. Aan andere bomen is een bijzonder verhaal verbonden van mythologische, religieuze of geschiedkundige aard. Voorts zijn er herdenkingsbomen, geplant ter herinnering aan een historische gebeurtenis, een bijzondere verjaardag, de geboorte of de dood van een beroemd persoon, een kind of een geliefde. Er zijn bomen die een buitengewone natuurwaarde vertegenwoordigen doordat ze plaats bieden aan zeldzame dier- of plantsoorten of omdat ze van een (hier) zeldzame soort zijn.

Natuurlijke monumenten

Kan een boom met een stamomtrek van twee of drie meter al heel indrukwekkend zijn, bomen met een omtrek van zeven of acht meter, of met een kruin van dertig meter hoog of breed, zijn gewoon overweldigend. Het zijn natuurlijke monumenten. De dikste boom van België met een stamomtrek van ruim 10 meter is een plataan (*Platanus x hispanica*) in het vroegere kasteeldomein De Kwabeek in Verrijck (Boutersem). Hij wordt op de voet gevolgd door de beroemde 'Dikke Eik' op het kerkplein van het Waalse Liernu. De eiken bij het kasteel van Hex in Limburg en de eik van Liernu, die mogelijk 800 jaar oud zijn, behoren zeker tot de oudste bomen van ons land. De oudste taxus en misschien ook

De linde van Bakenbos in Maleizen op het 'driedorpenpunt' waar Overijse, Hoeilaart en Terhulpen elkaar kruisen, de grote plataan in het domein Drie Fonteinen in Vilvoorde, de 'Schonenboom' aan de Sint-Barbarakapel in Duisburg (Tervuren) ... Het zijn maar enkele van de vele bijzondere bomen die in het boek 'Merkwaardige bomen in België' aan bod komen.

wel dé oudste boom van ons land, is de taxus in het domein Valduc in Hamme-Mille (Beauvechain) waarvan de leeftijd op meer dan 800 jaar wordt geschat. Veel van onze meest indrukwekkende of pittoreske dorps- en stadsbomen zijn hun carrière ooit begonnen als gerechtsboom, vrijheidsboom, heiligenboom, kapellekensboom ... Of als bakenboom om de grens tussen twee percelen of landgoederen, tussen dorpen of provincies, en zelfs tussen twee landen, aan te duiden. Soms dienden deze 'bakenbomen' ook als oriëntatiepunt bij het begin, op de kruising of splitsing van wegen of om kanalen of rivieren te signaleren.

Bepalend voor het uitzicht

Een legendarische grensboom is de oude Kasterlinde in de Kasterlindestraat in Sint-Agatha-Berchem. Hij bevindt zich op het hoogste punt van de gemeente, precies op het driegemeentepunt Berchem-Dilbeek-Molenbeek op het kruispunt van vijf wegen en twee kerkhoven, vlak naast het café

'In de Linde'. De boom wordt al vermeld op kadastrale kaarten uit 1700. Of de huidige, erg gehavende boom, nog hetzelfde exemplaar is als toen, is echter twijfelachtig. Van de 'dikke linde' die in de vorige eeuw een echt scharnierpunt in Laken was, blijft vandaag alleen nog de toponymische herinnering over. In 1958, bij de wegenwerken ter voorbereiding van de Expo, werd de boom immers geveld. Leopold II en zijn medewerkers daarentegen hadden de 'dikke linde' geïntegreerd in hun stedenbouwkundig project ...

Al deze voorbeelden tonen hoe belangrijk grote bomen kunnen zijn voor het uitzicht van een straat, een plein of soms zelfs van een hele wijk omwille van de prominente plaats die hen werd toegedacht. Met dat aspect wordt vandaag dikwijls veel te weinig rekening gehouden. Alsof men bang is van grote bomen!

Het boek is bedoeld als een oproep om ons historisch bomenpatrimonium beter te beschermen. Een eerste stap daartoe is een volledige inventarisatie van die merkwaardige bomen, zoals in veel van onze buurlanden gebeurt. Ook in Brussel en Wallonië loopt een dergelijk initiatief. Het recent opgerichte Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed is van plan om bomen en struiken met een erfgoedwaarde in kaart te brengen. Hopelijk blijft het niet bij plannen.

Paul Geerts

INFO Yo De Beule en Paul Geerts, *Merkwaardige bomen in België - 100 bomen en verhalen om te koesteren*, Uitg. Lannoo, 2005, ISBN 90 209 6248 5

Kinderen uit de rand in hun tiende jaargang

Bij een verjaardagsnummer hoort een goed gevoel, joligheid en vrolijkheid, gekwetter en geschetter. We stuurden onze onvolprezen huisfotograaf Patrick De Spiegelaere op pad met de opdracht her en der in de rand niet alledaagse beelden te maken van tienjarige kinderen, liefst in de nabijheid van een herkenbare plek in hun gemeente. Patrick vond het meteen een schitterend idee. Zijn enthousiasme én dat van de gastjes voor zijn lens hebben gezorgd voor die onverklaarbare chemie die het geheim is achter elke goede foto. Het resultaat: twee pagina's vol levenslust waarmee RandKrant geïnspireerd aan zijn tweede decennium kan beginnen.

40

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De Basisschool van de Vlaamse Gemeenschap 'Het Groene Dal' uit Hoeilaart

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De Basisschool van het Gemeenschapsonderwijs uit Tervuren

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De Stedelijke Basisschool Groenstraat ('t Groentje) uit Vilvoorde

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De Gemeentelijke Nederlandstalige basisschool uit Wemmel

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De G.B.S. De Schakel uit Linkebeek

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Gemeenteschool Jongslag uit Dilbeek

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De Gemeentelijke Basisschool 'De Leertuin' uit Meise

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Zavo Basisschool uit Zaventem

Lof en misprijzen

Bij de start van RandKrant werd besloten geen lezersrubriek in het blad op te nemen. Dat wil niet zeggen dat wij in het voorbije decennium geen reacties van onze lezers zouden hebben gekregen. Ter gelegenheid van de tiende verjaardag publiceren we uitzonderlijk een kleine selectie uit de vele brieven en e-mails. Om uw geheugen niet te teisteren, hebben we specifieke reacties op artikelen in RandKrant (zoals bv. over de nachtvluichten) niet in deze selectie opgenomen, maar hebben we ons beperkt tot die waarin RandKrant door de jaren heen in zijn totaliteit wordt beoordeeld.

1997

Als geïnteresseerd lezer van RandKrant vind ik het bijzonder jammer dat ik het nummer 2 van deze eerste jaargang niet heb gekregen (zoals naar ik vernam nog vele anderen).

Vragen naar een resterend nummer van die uitgave zal wellicht verloren moeite zijn, want ik kan me voorstellen dat er geen overschotten zijn. Maar je weet maar nooit. Maar indien er geen exemplaren meer bestaan, wou ik vragen of men erover denkt dit nummer te herdrukken? Het blad is zo geweldig interessant en zo sterk gericht op onze samenleving rond Brussel (men voelt en herkent zichzelf erin), dat ik dolgraag de hele verzameling wil bijhouden. Kan u mij helpen?

G. Debusscher DWORP

n

Please will you send us, to complete our files, edition numbers 1 and 2 of your interesting and beautiful produced journal. With thanks

P.W. Ferrill BRUSSELS

n n

Met veel aandacht heb ik de eerste nummers van de RandKrant gelezen en heb er interessante artikels en informatie in gevonden. Ook de vormgeving en de illustraties getuigen van de professionele aanpak van de vzw Informatie Vlaamse Rand. Naarmate de nummers elkaar echter opvolgen, werd ik meer en meer geïrriteerd door het uiterst Vlaamsge-

zind karakter van uw maandblad.

Toen ik het nummer 8 van oktober ontving, werd ik uitermate geschokt door de slagzin op de voorpagina 'Ik ben geen Belg, ik ben Vlaming', welke door Marc Sleen aangehaald wordt in het interview op pagina 10. (...) Ik ben eerst en vooral Belg en diep gehecht aan België. Ik meen dat uw maandblad de eenheid en tolerantie in ons land ondermijnt. Daarom wens ik in de toekomst uw krant niet meer te ontvangen. Mag ik u dus vriendelijk vragen geen exemplaar meer in mijn brievenbus te laten deponeren.

P. De Grootte STERREBEEK

n n n

Het zesde nummer van de RandKrant is verschenen, tijd dus voor een tussentijdse beoordelingsbalans. (...)

Onze bange vermoedens zijn bewaarheid geworden: de RandKrant is een mengelmoes van informatie over de culturele sector, getuigenissen van lauwe Vlamingen die ofwel het belgisme dik in de verf zetten of als gefrustreerden hun nood klagen dat ze zich moeten schikken naar de taalwetten, of nog van rijke buitenlanders die ons komen vertellen hoe lastig ze het toch hebben om zich te integreren. Bepaalde zinnen kunnen zo naar de Carrefour verhuizen waar ze gretig leesvoer zijn voor rabiate franskiljons. (...) Ofwel verandert de RandKrant radicaal van profiel, ofwel moet de Vlaamse regering weigeren nog overheidsgeld te stoppen in een tijdschrift dat de franskiljons en Euro-

peanen naar de mond praat en meewarig neerkijkt op Vlamingen die de eigenheid van hun streek verdedigen.

R. Gillis IN SPOORSLAG, OKTOBER 1997

n n n n

Men heeft een aantal maanden moeten wachten om de evolutie van het blad te kunnen volgen, maar nu is ons oordeel dan ook stevig gefundeerd: dit is een anti-Vlaams blad, dat actief bijdraagt tot de verfransing van 'de Rand'. En dat met ons geld! (...) De Vlaamse regering dient derhalve dringend haar verantwoordelijkheid op te nemen, en vast te stellen dat de redactie die door haar werd benoemd, niet aan de verwachtingen beantwoordt, aangezien zij slechts wrevel en ergernis weet op te wekken bij de Vlamingen tot wie 'RandKrant' zich zou moeten richten. (...)

Weekblad 't Pallieterke 13 AUGUSTUS 1997

n n n n n

De RandKrant bevalt ons meer en meer. Zijn redactie verdient gelukwensen. De inhoud is gevarieerd, de artikels en andere stukjes vlot geschreven en de taal is, voor zover ik het als niet-taalkundige kan beoordelen, uitstekend. Bravo. (...)

J. Gijssels KRAAINEM

1998

(...) De RandKrant is het gratis tijdschrift dat in een twintigtal Vlaams-Brabantse gemeenten wordt verspreid en uitgegeven wordt door de (door de Vlaamse regering opgezette) vzw Informatie Vlaamse Rand. Als men echter weet dat Coenjaarts behoorde tot de harde kern van de linkse klik die de Leuvense studentenrevolte van januari 1968 manipuleerde en dat hij zich ook daarna nog engageerde in extreem linkse kringen, dan hoeft men geen schrik te hebben dat hij in zijn functie van hoofdredacteur van de RandKrant veel Vlaamsbewuste strijdlust aan de dag zal leggen. Is het

verkeerd te veronderstellen dat de Vlaamse regering dat ook niet echt op prijs zou stellen? (...)

Vlaams Blok Magazine JANUARI 1998

1999

A plusieurs reprises, je vous ai instamment demandé de bien vouloir ne plus m'adresser votre journal de propagande flaminguante et séparatiste. Je tiens à vous avertir une dernière fois. Si vous ne cessez pas immédiatement de déposer copie de votre magazine dans ma boîte, une plainte sera adressée à un avocat, une lettre parviendra à la police communale de Linkebeek, une autre parviendra à la police communale de Tervuren, et si nécessaire je chargerai d'autres autorités de traiter votre cas avec toute la vigueur nécessaire afin que vous soyez sanctionné sans pitié. (...)

E. Delfosse LINKEBEEK

2000

Prima idee, die RandKrant. Voor Vlamingen zoals ik, die inwijkelingen zijn in hun eigen streek, een mooi middel om een beeld te krijgen van wat de omgeving te bieden heeft. Na 30 jaar in Antwerpen gewoond te hebben, hebben wij in 1996, omwille van het werk, de grote stap gezet. We kochten ons een bouwgrond in Hoeilaart en bouwden daar ons stulpje. In juni 1997 verhuisden we. Vandaar dat de RandKrant zeker voor ons een venster op onze nieuwe Vlaamse omgeving is. Nu, januari 2000, mag ik zeggen dat ik me prima ingeburgerd voel. Spijtig echter, dat ik dit niet speciaal aan de Vlamingen van de streek maar vooral aan alle andere nationaliteiten en de Walen te danken heb. De ultieme frustratie van de Vlamingen met betrekking tot hun eigenheid en de navelstaarderij op de Vlaamse taal (in mindere mate helaas de cultuur) telkens ik hierover debatten hoor, nieuwsgeving en spijtig genoeg onder andere wanneer ik jullie krantje lees, bezorgen me 'boebelen' zoals men in het Antwerps zegt. (...)

G. Toye HOEILAART

2001

De bijdrage in RandKrant van mei 2001 heeft honderden kijkers naar mijn Duisburgse verjaardagstentoonstelling gebracht. Waarvoor mijn herhaalde dank. Nog belangrijker is echter het feit dat ik er aan den lijve ervaren heb welk positief onthaal uw tijdschrift bij anderstaligen geniet. Meestal in keurig, soms in nog bij te schaven Nederlands hebben lezers van Duitse, Engelse en zelfs Scandinavische origine hun sympathie voor RandKrant - en voor zijn 'esthetisch en zacht pleidooi voor integratie in onze Vlaamse gemeenschap' - betuigd. Waarvoor mijn gelukwensen.

W. Lernout, kunstschilder TERVUREN

2002

Graag wil ik u hierbij complimenteren met inhoud en opmaak van Uw en ons maandblad. Al enige jaren is het voor mij een plezier om de RandKrant ter hand te nemen, omdat het blad verzorgd is en goede informatie geeft over vele zaken die ons aan het hart liggen. Het opkomen voor gerechtvaardigde Vlaamse belangen doet mij deugd. (...) Ik hoop van harte dat het op deze wijze mag doorgaan en het is slechts mijn bedoeling U allen een hart onder de riem te steken. (...)

S. Hoffmann, een buitenlandse inwoner van de Vlaamse rand KRAAINEM

2003

Nu 't nog effe kan, zend ik jullie mijn dankbare nieuwjaarswensen. Dankbaar om 't maandelijks onverminderd bezorgen van de zeer verzorgde - zowel naar inhoud als vorm - RandKrant. Ik hoop dat jullie de inspiratie en de financiën mogen blijven behouden om dit taaie opbouwwerk onverminderd te presteren. Het is een noodzakelijke creatieve samenspraak waarvan we vroeger (tijdens de catacomben-tijd!) slechts konden dromen. (...)

W. Kuijpers BURGEMEESTER HERENT

(...) Mijn felicitaties voor dit werkelijk uitstekende artikel en één van de beste die over de renovatie van ons museum zijn verschenen. Ik heb er ook reeds heel veel positieve reacties op gehad. De RandKrant wordt duidelijk door een zeer groot publiek gelezen.

G. Gryseels, directeur Koninklijk Museum voor Midden-Afrika TERVUREN

n n

Comme la majorité de la population à Wezembeek est d'expression francophone, j'écris dans la langue de la majorité. (...) Votre journal ne reflète en rien la réalité de la politique communale, ni ce que la MAJORITE de la population souhaite. (...) Bref vous ne faites que de la polémique dans ce journal, très regrettable, et aucune volonté de votre part de tendre la main de la minorité flamande à la majorité francophone. (...)

F. de Fauville WEZEMBEEK-OPPEM

2004

Zou het mogelijk zijn in de toekomst uw maandblad te mogen blijven ontvangen op mijn nieuw adres? Al te graag maak ik natuurlijk ook van de gelegenheid gebruik om uw team nogmaals een blijk van waardering over te maken. De RandKrant staat boordevol weetjes en tips, heeft een boeiende en meeslepende stijl en geeft me telkens weer inspiratie voor nieuwe uitstapjes en ontdekkingen in Brussel en omstreken. Waarvoor hartelijk dank!

Anne Vosté BUIZINGEN

2005

Ik wil u alleen even groeten en complimenteren met het niveau, de gevarieerdheid en overige kwaliteiten van deze KRANT. Dikke chapeau!

P. Kalf MEISE

'Om een echte relatie met de lezer op te bouwen, moet RandKrant vaker verschijnen'

Wat vinden de collega's van andere regionale media, die net als wij berichten over de regio Brussel en/of de rand van RandKrant? Wat zijn de troeven van het blad? In hoeverre slaat RandKrant aan bij anderstaligen? Slagen we erin om het Vlaams karakter in de rand te ondersteunen? En wat kan er beter?

Dirk Volckaerts

HOOFDREDACTEUR BRUSSEL DEZE WEEK

'Ik beschouw RandKrant als een soort 'Brussel Deze Maand' voor de rand, een gemeenschapsmagazine met een sterke regionale invulling waarvan de inhoud zowel interessant is voor een ingeweken autocraat als voor een gepensioneerde fabrieksarbeider. Het servicegehalte is erg groot, met de culturele agenda en informatie allerhande zoals bijvoorbeeld over de lessen Nederlands voor andersstaligen. Ik denk dat er ongetwijfeld heel wat anderstaligen zijn die de praktische informatie gebruiken en al eens de vertalingen lezen en zo misschien ertoe aangezet worden om het hele artikel in het Nederlands door te nemen. Het feit dat het tijdschrift gratis is en in elke brievenbus terechtkomt, is een heel grote troef, een statement om de Vlaamse aanwezigheid in de rand te benadrukken. Voor Nederlandstaligen is het een bindmiddel en naar anderstaligen wordt op een open manier gecommuniceerd, bijvoorbeeld naar de vrij grote groep nieuwkomers uit de Europese Unie die de geopolitieke context van de rand niet meteen begrijpen en dankzij RandKrant de gevoeligheden in de regio leren kennen. Ondanks het feit dat RandKrant gesubsidieerd wordt, merk je dat niet aan de inhoud: de redactionele invulling gebeurt duidelijk onafhankelijk. Het is geen overheidspublicatie in de strikte zin van het woord.

De aanwezigheid op het internet zou veel beter kunnen, als lezers over bepaalde onderwerpen nog meer te weten willen komen dan zou die extra informatie perfect op een eigen website vermeld kunnen worden.'

Lennart Segers

JOURNALIST-PRESENTATOR BIJ RADIO 2 VLAAMS-BRABANT

'Ik vind RandKrant een aantrekkelijk magazine met informatie, nieuws en reportages over personen, gebeurtenissen en actualiteit in de rand, met veel culturele, toeristische en gastronomische informatie. De artikels zijn doorgaans vlot geschreven, de langere stukken zijn inhoudelijk sterk en je leest geregeld iets wat randkenners zelf nog niet weten. De columns van Brigitte Raskin en Guido Fonteyn zijn soms zeer goed en vaste bijdragen als 'RestaurantDt' en 'Gemengde gevoelens' nodigen uit tot lezen.

Toch kan de stijl nog vlotter vind ik. De onderwerpen worden soms te veel ingegeven door initiatieven van allerlei instanties en ik mis ook wel eens een echt debat waarin uiteenlopende meningen aan bod komen. Van een maandblad verwacht ik ook wat meer onthullingsjournalistiek en confrontatie; als je goed kijkt en luistert, stel je vast dat de gemeentepolitiek in de rand sterk draait rond machtsgeil gekonkeloes, en dat mag wel eens wat meer onder de aandacht komen. Daarnaast moet er ook meer plaats zijn voor de inwoners van de rand, hun leven, hun problemen maar ook hun plezier. Na tien jaar is RandKrant duidelijk minder een 'overheidsblaadje' geworden. Het Vlaams karakter in de rand ondersteunen kan maar op één manier: door objectief, eigentijds en vlot over alle aspecten van het leven in de rand schrijven. Dat impliceert dat de redactie onafhankelijk moet kunnen werken. Het is niet omdat het blad betaald wordt door de overheid - wij, de belastingbetaler dus - dat politici zich met de inhoud kunnen bemoeien, ze mogen wel vragen stellen bij de manier waarop RandKrant zijn opdracht invult. Intergratie van anderstaligen blijft het grote vraagstuk in de rand. Van arbeiders of mensen die op zoek zijn naar een job kun je verwachten dat ze Nederlands leren; ze moeten wel om te overleven. Goedbetaalde ambtenaren van de Europese Unie en internationale managers kun je overhalen met

een gastvrij, trendy en uitgebreid maar duidelijk Nederlandstalig cultuur-, sport- en ontspanningsaanbod, dat RandKrant extra in de verf moet zetten.'

Dirk De Weert

HOOFDREDACTEUR RING-TV

'RandKrant is een mooie vorm van overheidscommunicatie, die fraai uitgegeven is en gericht is op een heel specifieke regio om het gemeenschapsleven in de rand, en dus ook problemen die eigen zijn aan de regio, onder de aandacht te brengen. Het feit dat het blad kan focussen op wat belangrijk is voor deze regio, is een grote troef. Ander pluspunt is de vormgeving; die is van bij het ontstaan heel geslaagd en smaakvol.

In de loop der jaren is de belangstellingssfeer van RandKrant breder geworden, nu komen er heel wat aspecten van de samenleving aan bod die in het begin niet ter sprake kwamen. De vraag of RandKrant er in slaagt om het Vlaams karakter van de rand te ondersteunen en de integratie van anderstaligen te bevorderen, is volgens mij minder relevant. Belangrijk is dat men het blijft proberen! Het succes van die opdracht kun je bovendien bijzonder moeilijk meten. Afgaande op, bijvoorbeeld, het aantal anderstaligen dat lessen Nederlands volgt, lijkt het wel te lukken en in dat succes zal RandKrant ook wel zijn aandeel hebben, samen met andere actoren in de regio. Het probleem is dat de frequentie van het blad wat laag is, als men het vaker in de bus zou krijgen, kunnen de randbewoners er meer vertrouwd mee raken. RandKrant zou ook beter ingebed moeten worden in een geïntegreerd communicatiebeleid van de Vlaamse overheid voor de Vlaamse rand, waarin bijvoorbeeld ook regionale radio en televisie betrokken moeten worden. Het gebrek aan visie om zo'n beleid te voeren, is een groot probleem dat ertoe leidt dat alle media op hun eigen eiland werken. Het zou ongetwijfeld een sterk signaal zijn voor de randbewoners als de verschillende regionale media beter zouden samenwerken.'

Petra Goovaerts

FOTO'S: FILIP CLAESSENS

Gastronomie in Meise

Voor een kleine hap ben je hier niet aan het juiste adres, want de kaart bevat alleen menu's. Zo is er onder meer het Culinair Weekmenu (35 euro) of het Menu Disciple D'Escoffier (55 euro). Dit driegangenmenu, samengesteld volgens de culinaire tradities van de negentiende eeuwse Franse meesterkok Auguste Escoffier, biedt een keuze uit vier koude en vier warme voorgerechten en acht verschillende vis- en vleesgerechten. Een dessert of een selectie Franse kazen sluiten het geheel af. Onze keuze is snel gemaakt.

Gegarandeerd vers

Een amuse bouche met onder meer een bitter witloofsoepje en everzwijnham laat ons kennis maken met de kookkunsten van de chef. Daarna volgt vis als voorgerecht. Op de borden verschijnen gerechten met ronkende namen: 'Carpaccio van schijfjes Sint-Jakobsnootjes met verse gerookte ganzenlever en truffels', een 'Duo van fijngesneden Schotse zalm gerookt op ambachtelijke wijze en gemarineerde Noorse Graved Laks volgens de traditie en kwaliteit van het huis 'Vensyssel' en 'Opgepulde kleine zeetong met grijze Noordzeegarnalen en stukjes tomaat'. De zalm is zoals beloofd extra zacht. Ook de opgepulde tong voldoet ruimschoots aan de verwachtingen. Alleen de Sint-Jakobsnootjes zorgen voor een lichte ontgoocheling; de te grote hoeveelheid peper en zout op het gerecht verdoezelt de smaak van de vis. Maar over de versheid van de producten valt niet te twisten. 'Daar sta ik op', legt Erik Denayer verder uit. 'Eén keer per week ga ik naar de vroegmarkt. Twee

Hof ter Imde in Imde-Meise bestaat in april twee jaar. Chef-kok Erik Denayer en zijn vrouw Lieve Vergels toverden een oude boerderij om tot een stemmig restaurant. 'In het begin serveerden we ook slaatjes en andere eenvoudige gerechten, maar nu is ons cliënteel groot genoeg om resoluut voor de gastronomie te kiezen', vertelt de chef-kok. Het talent van Erik Denayer bleef niet onopgemerkt. Vanaf dit jaar is het restaurant opgenomen in de selectieve gastronomische vereniging Les Etapes du bon Goût.

keer per week komen ze verse groenten en fruit leveren. De vis is elke dag vers.' En dat proef je. Terwijl we op het hoofdgerecht wachten, krijgen we een tussengerechtje geserveerd: gebakken ganzenlever met een puree van rodekool en een truffelvinagrette. Niet echt indrukwekkend, vinden we. Maar het hoofdgerecht maakt veel goed. Zelf koos ik voor het 'Duo van kleine Noordzeetongen natuur gebakken in verse hoeveboter', een eerlijk gerecht met een volle smaak. Aan de overkant verschijnt een goed gevuld bord van 'Met broodkruim gepaneerde kalfszwezerik met romig mosterdsausje en dragon'. De zwezeriken worden opgediend met portietjes tomaten, champignons, witloof,

boontjes en tagliatelle. 'More is less', stelt mijn tafelgenote vast. Door de verschillende combinaties gaat de essentie van het gerecht een beetje verloren. Mijn andere tafelgenoot sluit zich hierbij aan, maar is toch tevreden met zijn keuze van 'Op het vel gebraden Skrei op Noorse wijze, vergezeld van gerookte zalm, grijze garnalen, zure room en een mousselinesaus'.

Om van te smelten

Voldaan laat ik de dessertkaart aan me voorbijgaan, maar dat was niet de beste beslissing van de avond, want het nagerecht is een schot in de roos. Het warm chocoladegebakje met een bolletje ijs is om van weg te smelten: van buiten hard, binnenin heerlijk lopend. Belgische chocolade op z'n best. We zijn onder de indruk van de verhouding prijs/kwantiteit in Hof ter Imde. Drie gerechten, twee tussenschotels en een ruim assortiment koekjes bij de koffie en dat voor 55 euro. Bovendien zijn de porties meer dan genereus en de producten vers. Voor dé specialiteit van het huis zijn we net te vroeg: vanaf maart staan de hopscheuten centraal op de kaart. 'We hebben een speciaal menu rond hopscheuten gecreëerd en fijnproevers komen van heinde en ver naar hier voor deze delicatessen', vertrouwt de chef-kok ons nog toe. Een bezoekje waard.

Veronique Verlinden

Hof ter Imde, Beekstraat 32,
1861 Imde-Meise, tel. 052-31 01 01,
www.hofterimde.be

Gesloten op zaterdagmiddag, zondagavond,
maandag

Edward & Antoine

"De Vuilnis-sirene"

Una O'Dwyer tien jaar later

FOTO: FILIP CLAESSENS

Una O'Dwyer

48

Tien jaar geleden stond de Ierse Una O'Dwyer als allereerste kandidaat op deze pagina. We vroegen ons af hoe het momenteel met onze eersteling gesteld zou zijn en brachten haar een nieuw bezoek in haar woonplaats Kraainem.

Het blijkt heel goed te gaan met Una O'Dwyer. Ze woont nu - met uitzondering van een korte onderbreking van vier jaar - 29 jaar in België en voelt absoluut niet de behoefte om nog weg te gaan. 'In februari 1977 arriveerde ik in Brussel', vertelt ze. 'Ik was diplomaat en kreeg de kans om een tijd assistent van de Ierse ambassadeur te worden. Ik kreeg die baan in eerste instantie omdat ik goed Frans sprak, want toen verliepen de Europese werkvergaderingen nog grotendeels in het Frans. Nu gebeurt bijna alles in het Engels. Het was erg boeiend werk. Ik was lid van de Groep Antici, die onder meer de belangrijke vergaderingen van de Europese en de eerste ministers voorbereidde.' Tijdens haar eerste vergadering ontmoette Una O'Dwyer de Vlaming Hans De Belder, met wie ze later trouwde. 'Hij deed precies hetzelfde werk voor België als ik voor Ierland en heeft me in het begin met raad en daad bijgestaan.' Na iets meer

dan vijf jaar zat Una's Belgische opdracht erop en moest ze in principe weer terug naar Ierland. 'Maar Hans en ik hadden ondertussen een zoon van een jaar, dus wou ik natuurlijk hier blijven.' Ze nam een jaar verlof zonder wedde en trok een tijdje met haar man mee naar Parijs.

Thuis in Kraainem

Op dit ogenblik is Una O'Dwyer afdelingshoofd voor het secretariaat-generaal van de Commissie. Zo'n functie brengt vanzelfsprekend grote drukte met zich mee. 'Ik ben daarom heel blij dat we in Kraainem wonen', vertelt ze. 'Ik wilde mijn kind niet opvoeden middenin een grote stad. In Kraainem is het rustig en groen en heb ik toch alles bij de hand wat ik nodig heb om het leven van een carrièrevrouw gemakkelijker te maken: mijn werk, de winkels, scholen en de metro liggen allemaal vlakbij.'

Het plezier van talenkennis

Una O'Dwyer spreekt Engels, Nederlands, Frans, Iers, Duits en Italiaans. 'Zowel voor mijn werk als voor mijn plezier vind ik het belangrijk om talen te kennen', zegt ze. 'Talenkennis maakt het leven rijker want ze vergemakkelijkt contacten met andere mensen. Ik kan het trouwens niet verdragen als ik andere mensen niet versta. Toen ik pas in België was, vond ik het vreselijk vervelend dat ik niet kon volgen waar mijn man het met zijn familie en vrienden over had. Ik moest dus wel

Nederlands leren. En zo is het overal waar ik kom: ik begin meteen de taal te leren. Ik begrijp niet dat sommige mensen in de rand daar zo'n problemen mee hebben. Je kunt tenslotte pas met een ander volk of een andere cultuur in contact komen als je de taal begrijpt - ook al is het maar een beetje.' Om een taal goed onder te knie te krijgen, moet je ze vooral spreken. 'Als je het spreken niet onderhoudt, verleer je veel. Ik merk het met mijn Iers', vertelt ze. 'Ik heb bijna niet de kans om die taal te spreken en het kost me moeite als het er dan wel eens van komt. Wat me ook opvalt, is dat mensen zo graag Engels spreken. Zodra ze mijn Engels accent horen, schakelen ze over - en dat geldt zowel voor Vlamingen, Nederlanders, Duitssprekenden als Italianen. Zelfs de Franstaligen, die het vaak moeilijk hebben met andere talen, spreken de laatste jaren meer en meer Engels. Ik moet soms echt mijn zin doordrijven als ik mijn vreemde talen wil oefenen.

Wat mij ten slotte na zoveel jaren erg opvalt, is dat er voor de Ieren veel veranderd is. Vroeger werden wij door Groot-Brittannië voor Europa verborgen gehouden, als 'een eilandje achter een eiland'. Nu is onze economie sterker geworden en kent iedereen onze muziek, onze dansen, onze cultuur. Het lidmaatschap van de Europese Unie heeft dus met zich meegebracht dat de wereld weet wie de Ieren écht zijn.'

Ines Minten

Una O'Dwyer ten years on

Una O'Dwyer from Ireland was the very first person to appear on this page all of ten years ago. We went to visit her in her home in Kraainem to see how our first interviewee has fared over the years. She has lived in Belgium for 29 years now and has no intention at all of leaving. She arrived in Brussels in 1977 as a diplomat, and was given the opportunity to become the Irish ambassador's assistant. During her first meeting she met the Fleming Hans De Belder, whom she subsequently married. When her assignment drew to a close, after a bit more than 15 years, she should normally have returned to Ireland. 'But by then Hans and I had a 12-month-old son so I obviously wanted to stay here', Una told us. Una O'Dwyer, who is currently head of department with the European Commission's General-Secretariat, speaks English, Dutch, French, Irish, German and Italian. 'Language skills facilitate contacts with other people thereby enriching our lives. I really can't bear not being able to understand other people', she says.